

Tôi Thích Em, Nhỏ Lùn

Contents

Tôi Thích Em, Nhỏ Lùn	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	11
8. Chương 8	12
9. Chương 9	14
10. Chương 9.2	17
11. Chương 10	20
12. Chương 11	21
13. Chương 12	23
14. Chương 13	24
15. Chương 14	28
16. Chương 15	32
17. Chương 16	36
18. Chương 17	41
19. Chương 18	45
20. Chương 19	49
21. Chương 20	51
22. Chương 21	54
23. Chương 22	58
24. Chương 23	61
25. Chương 24	64
26. Chương 25	66
27. Chương 26	70
28. Chương 27	74
29. Chương 28	76
30. Chương 29	78
31. Chương 30	82
32. Chương 31	86
33. Chương 32	89
34. Chương Ngoại Truyện 1	96
35. Chương Ngoại Truyện 2	100

Tôi Thích Em, Nhỏ Lùn

Giới thiệu

Họ gặp nhau vào 1 buổi sớm, Nàng giao báo, Chàng tập thể dục. Và họ đã chạm trán vs nhau. Liệu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-thich-em-nho-lun>

1. Chương 1

Chap 1: Cú va chạm.

Ringgggg!!

Nó uể oải tắt đồng hồ, đã 4h45 sáng. Đứng dậy hít thở, vươn vai. Trời hãy còn tối, nhưng nó phải dậy cho kịp giờ làm. Có vật gì nhồn nhột dưới chân nó, thì ra là con gián.Bụp!! Con gián chết tươi!! Nó ngáp rồ to rồi đi VSCN.

Đúng 5h, nó cưỡi con ngựa sắt của mình phi ra đường lọc ca lọc cọc đi tới nơi nhận báo để giao. Vừa đi vừa nghe ngao bài hát nó mới nghe hàng xóm mở tối qua. Ngày nào cũng vậy. Nó cứ chạy hết dây phố này qua dây phố khác trên con xe đứt thắng của mình vào cái giờ mà các cô các cậu tiểu thư đang say giấc. Cũng dễ hiểu thoy, mưu sinh mà, 1 thân 1 mình chống chọi với cuộc sống khó khăn, nó đã quen rồi cái cảm giác ấy, ăn 1 mình, ngủ 1 mình, học 1 mình,... nó thấy buồn.

Đang suy nghĩ miên man, chợt nó thấy có ai đó băng qua, nó thắng lại (nói đúng hơn là lấy 2 chân chà xuống đất) nhưng không kịp và... RẦM!!

- Ui da! Chạy xe kì vậy? Không có mắt hả?

- Ái! Ai mà qua đường ẩu vậy không nhìn thấy tui đang chạy tới à?

Nó dừng xe và đứng dậy, 1 cậu con trai handsome cao hơn nó cả cái đầu rưỡi đang nhìn nó:

- Này chạy xe gì kì vậy, đui à?

Tức vì bị đau còn bị nạt vô mặt, nó cãi:

- Cậu đui thì có, đã thấy tui rồi còn không né!!

- Cũng tại cái xe đạp rỉ sét của cậu đấy, nghèo đến nỗi không có tiền lắp thắng à?- Tên đó nhìn nó từ đầu đến chân nó rồi nói.

-Cậu nói cái gì? Đã không nhận lỗi rồi còn dám nói người ta vậy à!? Vô duyên!

- Này nhỏ lùn ăn nói cho cẩn thận!

- Ê ai lùn tên Đầu Gà kia (vì bọn họ vừa lẫn lộn dưới đất nên đầu tóc tên đó bù xù như ổ gà)

- A cái con bé này!!!

- Tui nói cho biết! Dám đụng tới tui à? Chết nè!!!

- Gì?? AAAAAAAA- Hấn chưa dứt lời thì bị nó giậm chân 1 cái đau điếng

- Con lùn này dám đập tui à, cậu chết chắc rồi- Hấn vừa nói vừa bẻ tay răng rắc.
- Gì gì chẳng lẽ cậu tính ulynh con gái?? Nó lù lù
- Con gái gì cũng mặc kệ, mà nhìn cậu ai biết là con gái- Hấn mĩa.
- Grrr! Ở gì thế?- Nó nói rồi chỉ tay ra sau làm hấn way ngược đầu nhìn đằng sau
- Ủa có gì đâu? Ê cái con lùn kia! Hấn tức tối khi thấy nó dắt xe chạy biến đằng xa hấn không dí kịp
- Chạy lẹ thiệt, hừ! Cậu chờ đấy Lùn à, ta sẽ còn gặp lại nhau. - Chợt hấn nhận ra hấn đang cười (vì 1 con bé xấu xí ư!)- Sao mình lại cười gì nhỉ? Vì con Lùn đó à? Vớ vẩn thật >“< chắc=”” 7h=”” r’=”” về=”” thoy!=”” (=” vâng=”” ạ,=”” hấn=”” đang=”” đi=”” tập=”” thể=”” dục=”” vì=”” lỗ=”” trón=”” đây=”” sớm=”” wá=”” không=”” ngủ=”” lại=”” được)=””>
- Về tới nhà, hấn tung cửa và đập vào hông 2 con lười đang ngủ chổng queo
- Này dậy mau, hôm nay khai giảng đó
- Gì? Tổ đang ngủ mà!! - Tuấn chu mỏ nói nhưng không thèm hé mắt.
- Còn sớm mà- Đẳng rúc vào mền
- Nãy tớ gặp một con lùn à quên, con bé thú vị lắm!
- Sao sao kể nghe! -Cả 2 bật dậy (Thấy gái là sáng mắt nhưng yên tâm! Bọn hấn giữ giá lắm)
- Hi hi! Sau này chắc sẽ gặp lại
- Cái thằng....! - Hai cậu bạn lắc đầu

2. Chương 2

Chap 2: Gặp lại tên đáng ghét

Về phần nó, nó vừa đi vừa rửa thăm: A tên chết bầm, làm hư xe ta rồi TT^TT báo hại ta phải dắt bộ về
Đi ngang một quán cf mới mở, nó thấy có dán hình của Seina- Cô ca sĩ tuổi teen nổi tiếng, hát tiếng anh cực chuẩn như người nước ngoài và có giọng hát cực hay- Quán cf đang mở nhạc của cô ấy. Nó dừng lại và ngắm

- Seina, bạn xinh thật, tài giỏi nữa! Ước gì tớ được như bạn, chắc bạn phải hp lắm! Gia đình đầy đủ, giàu có vui vẻ, không như mình. Ước gì tớ được gặp bạn một lần, làm bạn với bạn càng tuyệt! (nhỏ này tham ghê ==)
- A hôm nay khai giảng trường mới mà, về thoy..
- KỂtttt!! Chiếc xe bus thẳng lại và 1 mình nó bước xuống. Mọi người trên xe vẫn còn xì xầm bàn tán
- Đồng phục Goldstar kìa!
- Sao học sinh Goldstar lại đi xe buc?
- Ước gì được học trường đó nhỉ
- Ghen tị thật! Trông bạn ấy có vẻ bình dân!!

Nó đứng trước cổng trường, Woa! Cổng to thiệt, các học sinh trong trường toàn nam thanh nữ tú, đi học bằng xe hơi xịn không! Chợt các học sinh nữ chạy ào vào giữa sân trường và bu quanh chiếc limouse đen.

- Kì vậy nhỉ, có biển cấm chạy xe vào sân mà, sao chiếc này lại chạy vào đây được?

Và trong xe limouse, 3 anh chàng điển trai bước xuống. Nó ngẩn người rồi chợt khựng lại, ” Ai kia cũng đơ 1s khi nhìn thấy nó. Khẽ nhếch mép cười, hấn bước tới (2 chàng kia bị xúm xít bởi các bạn nữ rồi), mái tóc nâu hạt dẻ cắt cá tính để lộ chiếc khuyên bạc trên tai cực thu hút, tay đeo vòng không quá cầu kì nhưng trong chúng phối với bộ đồng phục cực ổn (Trường Goldstar đồng nam mang quần kaki màu sáng nhưng

bọn hấn toàn mang quần tụt như JB í ^^, áo sơ mi xanh đen thắt cravat màu đen đóng thùng, nhưng với bọn hấn thì không có chiến đóng thùng, vào mùa đông có áo vest đi cùng nhưng vào các mùa khác thì không cần áo vest, còn nữ váy đen có viền trắng ở đuôi váy, áo sơ mi trắng túi 2 bên thắt nơ xanh đen, mùa đông có áo vest xanh đen đi cùng, cực nữ tính ^^ . trên đồng phục có huy hiệu Goldstar với ngôi sao màu vàng và tên trường trên đó, haiz nói 1 hơi mệt quá) cực kì chói lóa.

- Chào! Lại gặp nhau rồi nhỉ? Bình dân như cậu cũng vào đây học được sao?- Hấn cười đều.

- Bộ trường này là của cậu à? Tui có quyền được học ở đây, cậu cấm được sao? Đồ nhà giàu hợm hĩnh- Nó nói làm mọi người trở mặt nhìn vì lần đầu có người dám cãi lại Phong cơ đấy

- Cứ chờ xem! tôi không đuổi cậu đâu, sự xuất hiện của cậu làm cuộc sống của tui bớt buồn chán đấy- Hấn nói rồi bỏ đi, trên môi vẫn còn nụ cười mỉm làm các bạn nữ chết lên chết xuống. Hấn đi bỏ lại cho nó dấu ? to đùng: Cái gì mà đuổi học? Cái gì mà bớt nhàm chán? Tên này khó hữu ghê? Nó nghĩ rồi bắt đầu tìm đường lên phòng hiệu trưởng

Giờ ra chơi tiết 1 nó gõ cửa phòng hiệu trưởng

- A em là Mai Thanh Thanh phải không? Sao tới đây trễ thế?

- Dạ...em bị lạc...- Nó lí nhí

- Phải rồi, trường này có 8 9 dãy lầu mà, em không quen là phải, được rồi, em vào lớp đi! - HT nhìn nó thông cảm

- Vâng ạ!

- Thầy sẽ cho cô chủ nhiệm em dắt em về lớp, em sẽ học 11a7- HT nở nụ cười nhìn nó, nụ cười hiền từ nhưng vẫn rất uy nghiêm, cao quý

- Dạ em cảm ơn thầy!

3. Chương 3

Chap 3: Trường học mới, bạn mới!!

- Trật tự nào các em, hôm nay lớp chúng ta có bạn mới tới!

- Ai thế cô? Đẹp như bạn em không? Gia thế ntn? Trai hay Gái?- Cả lớp nhao nhao

- Vào đi em!

nó bước vào, cả lớp im phăng phắc.

- Em tự giới thiệu bản thân đi!

- Xin chào, tớ tên Mai Thanh Thanh, mong được giúp đỡ!

- Sao cậu vào được trường này? Trông cậu có vẻ không được...- 1 hs nói.

- À tớ được học bổng (nói học bổng là cho oai chứ thực ra vào tháng trước trong lúc đi ngoài đường nó đã cứu 1 em bé khỏi bị xe tải tung, em bé đó chính là cháu của HT, để đền ơn, HT mời nó vào học trường này)

- Xì tướng gì? Thảo nào trông cậu có vẻ nghèo nàn- 1 con bé xinh đẹp (tẩy lớp phấn trát trên mặt đi thì thua xa nó) lên tiếng

- Xin lỗi vì mình không được giàu có và còn bố mẹ đầy đủ hp như các bạn.

- Chà! Đã nghèo rồi còn mồ côi- con bé khác cười khúc khích

Cả lớp cười ầm lên.

-Các em..! Thanh về chỗ đi em, chỗ em cuối lớp đấy, ngồi sát em Thùy Linh nhé!

- A con nghèo gặp con lập dị- Thằng nhóc kia thốt lên.

Nó không quan tâm, từ nhỏ nó đã quen với việc bị trêu chọc như thế này rồi. Nó quay sang cô bạn cùng bàn, cô này mang kính cận gọng tròn che cả khuôn mặt, mái tóc dài có vẻ mềm mượt nhưng buông thả hơi bù xù che cả nửa khuôn mặt. Nó chào:

- Xin chào Linh, mong được cậu giúp đỡ
- Ồ uhm! - Giọng nói trong trẻo nhẹ nhàng của cô bạn vang lên.
- Hôm nay lớp vắng Gia Huy hả? - Cô giáo hỏi
- Vâng!!

Giờ ra chơi, 1 đám con gái xúm vào hai đứa nó

- Đây 2 con kia, con lập dị kia, tụi mày có vẻ hợp nhau nhỉ- con nhỏ cười khúc khích
- Phải đấy My, này lập dị ra cantin mua sữa cho tụi này uống coi!- Con bé khác hòa theo.
- Sao lại ăn hiếp người khác như zì?- nó nói
- Mày bảo vệ bạn à? Nếu vậy thì đi mua thay nó đi!
- Được, đưa tiền đây
- Ồ mày đùa à, sao tụi này phải đưa tiền ày
- Các cậu thật... Giàu thì cũng đừng nên hà tiện mà trăn lột người khác chứ!!

Chát!!

1 cú tát của con My vào má nó (đau điếng) nhưng nó không đánh lại

- Đó là vì cái tội dám chửi bọn tao

Chát!!

- Còn cái này là vì tội bon chen.

Cả bọn bỏ đi.

- Cậu có sao không?- Linh lo lắng
- À khogn6 sao, nhiều đây nhảm nhò gì ^^ (thực ra là má nó đang tấy lên, da nó vốn mẫn cảm mà)
- Sao cậu lại giúp tớ?
- Tớ muốn làm bạn với cậu
- Nhưng... mọi người gọi tớ là lập dị- Linh ngập ngừng.
- Không sao! Tớ chẳng quan tâm! Mình là bạn nhé
- Uhm!

Giữa tiết 3, Linh mệt nên xin về sớm, còn 1 mình nó, cái má sưng lên (con nhỏ kia bốc ốt hay sao mà tát nó làm má nó rất quá) Nó xin cô lên phòng y tế kiểm thuốc thoa

đi hết dãy hành lang dài ngoằng ngoằng, nó thấy cái cửa to đùng có dấu thập đỏ, nó đoán chắc là phòng y tế nên mở cửa vào.

- Là thật trong đây không có ai hết? Có ai ở đây không!!Woa phòng y tế sang thiệt, giống cái bệnh viện nhỏ quá, đầy đủ trang thiết bị lun

Nó tới tủ thuốc lấy tuýp thuốc có dán nhãn Trị đau rát trên mặt rồi rời đi. 1 cậu trai nằm trong góc nhồm dầy và đầy gọng kính lên mặt

- Hừm, con nhỏ nào ồn quá làm không ngủ được, đúng là bọn con gái lúc nào cũng lảm liêu- Cậu trai lẩm bẩm rồi nằm xuống tiếp

Lúc đó tại một nơi khác:

- Có chuyện gì vui thể Seina?
- À! Chẳng là hôm nay em vừa kết bạn với 1 cô bạn kute cực đấy a quản lí!
- Thế à, chúc mừng em, a cũng lo lắm tại thấy e có vẻ bị cô lập- anh chàng nói lảm mạp Seina đỏ lên
- Ờ thì... Em nghĩ vậy đỡ phiền phức hơn anh ạ! Các học sinh khác mà biết Thùy Linh là Seina thì có lẽ em khó kiếm được một người bạn tốt thực sự. Mấy tiểu thư ẻo lả đó chơi với nhau chủ yếu để họ khoe mẽ và để thi đua ganh ghét nhau thoy...
- Uhm, các tiểu thư đó phức tạp thiệt..

4. Chương 4

Chap 4: Trên phố

Sau giờ học, nó xách cặp lết từng bước về căn nhà ọp ẹp sập sập của mình. Nhìn căn nhà, nó thở dài.

- Haiz, chưa góp đủ tiền sửa nhà, đã vậy tháng này phải nhịn bớt (tiền sửa xe đạp í) cũng tại cái tên đáng ghét ấy >"<>

Nó quyết định đi tìm việc làm thêm buổi tối, vì tiền giao báo mỗi sáng không đủ để nó trang trải cuộc sống của một hs cấp 3.

- Cô ơi có nhận người làm nữa không ạ?
- Không đâu cháu.
- Bác ơi có cần người làm thêm không ạ?
- Ta rất tiếc cháu ơi

...

Nó đi hỏi thăm tất cả những cửa hàng trên đường mà vẫn không kiếm được công việc. Bụng thì đang réo lên đòi ăn. Đi ngang tiệm CD thì thấy áp phích của Seina và nó đứng lại xem (như mọi khi). Chợt có tiếng con gái ông ọ:

- Anh à đừng giận em mà!!
- Aishhh!! Cô phiền quá ! Tui chán rồi ct đi !
- Em không chịu đâu - Con nhỏ giãy nảy.
- Tui có người mới rồi ct đi!
- Em không tin, anh chỉ muốn đuổi em thôi chứ gì?
- Cô... thật là, Đây là người mới của tui này! tui mới gọi tới đấy!! - Tên kia chợt túm lấy nó.
- Này, cậu làm...ưm - Nó chưa kịp hỏi thì đã bị bàn tay rắn chắc của tên đó bịt miệng lại
- Im lặng và giúp tui lần này nhen cô bạn ơi! - Tuần cười để lộ chiếc răng khểnh cực kute khiến tim nó nhảy múa.
- Con nhỏ xấu xí này là ai? - Ly (tên con bé kia) nói.
- Là darling mới của tui!
- Em không tin, nó quá xấu xí, sao mà xứng với anh được!
- Này xin lỗi vì mặt tui không trát lớp phấn dày như cô, không kẻ mắt đen sì, môi son đỏ chót như cô. Nhưng cô có tư cách gì mà dám sỉ nhục tui? Chưa biết ai hơn ai à nhen.
- Khục...- Tuấn bụm miệng cười

- Mày...- Ly giơ tay lên định tát nó.

- Này cô không nghe tui nói ư à!? Biến giùm tui cái đi!- Tuấn nói.

- Hức! Anh nhớ đấy! Em không bỏ qua đâu- Ly chạy vụt đi

(Sẵn nói thêm Ly là sinh đôi của My, con của tập đoàn sx bánh kẹo, 2 chị e cực ác nham như nhau, Ly học 11a6 sát lớp nó)

Ủa s nhìn con nhỏ quen quen ta?

- Hey! thanks cậu đã giúp tớ nha!- Tuấn cười cực baby.

- Ờ không có chi! Mà sao cậu lại quen nhỏ chưa ngoa đó? Không tốt lành gì hết! (nhỏ này vô duyên tề)

- Hi tớ trả ơn cậu nhé! Gì cũng được! Cậu thích gì? - Tuấn nói, cậu bắt đầu thấy nhỏ này hay hay, lần đầu tiên có người không bị mê hoặc bởi vẻ handsome của anh chàng.

- Thôi ơn nghĩa gì! Tui không cần đâu! Chẳng qua là tui thấy gai mắt nhỏ ông ẹo kia thoy! Rột rột!! Ồ

” Trời ạ? Sao lại réo to vào lúc này chứ bác dạ dày ơi” - Nó quờ quạ

- Hi, tớ đãi cậu ăn 1 bữa nhé, tớ đang đói lắm - Tuấn mặc cười nhưng cô nhin.

- Uhm! Cũng được! - Nó đồng ý, được ăn no tội gì bỏ qua.

Tuấn dẫn nó vào một nhà hàng sang trọng, nơi này là quán ưa thích của các học sinh Goldstar nên có rất nhiều tiểu thư công tử trong đó, bọn họ đều trở mắt nhìn nó vì nó đi với Tuấn.

- Măm măm, ngon quá! Cậu không ăn à ?- Nó vừa nhai vừa hỏi.

- Không sao! Tớ nhìn cậu ăn là no rồi- Tuấn nói làm nó sặc.

- Hehe đùa thoy - Tuấn đưa li nước cho nó- Cậu học trường nào thế?

- À trường Goldstar - Nó có cảm giác các tiểu thư trong quán đang dòm về phía bàn nó

- Thật à? Cậu không biết tớ là ai à? - Tuấn bất ngờ.

- Cậu là ai mà tui phải biết?- Nó phán một câu xanh rờn

- Uhm, cậu làm girlfriend mình nhé?- Tuấn nói chưa được nửa câu thì nó bật dậy và bỏ chạy làm cậu ngẩn ra (chị ta vừa nhìn thấy cái biển cần tìm người làm của tiệm fastfood bên đường)

” Cậu thật thú vị, ta sẽ còn gặp lại, Ồ mà quên hỏi tên rồi, hix ”

- Alô?

- Tuấn hả, trốn xó xỉnh nào thế? Qua Bar chơi đi! - Giọng hấn trong đt

- OK! Tớ qua liền!- Tuấn đứng dậy đi không quên nheo mắt một cái làm các bạn nữ trong quán xịt máu mũi.

5. Chương 5

Chap 5:

- Em được nhận ư?

- Uhm, mai em bắt đầu làm nhé! Em sẽ làm từ 5h tới 9h! - Chị quản lý nói- Tiền lương thì ta bàn sau nhé, nếu làm tốt thì em cũng sẽ được thưởng!

- Dạ, thanks chị nhiều ^^! Em đi ghen!

Nó vui mừng chạy về nhà. Cuối cùng cũng kiếm được việc làm, hình như nó quên cái gì thì phải? Thôi bỏ đi, nó tặc lưỡi

Đêm đó...

- Bố mẹ!! Tỉnh lại đi!! đừng bỏ con mà!!- nó kêu gào thảm thiết, tay thì đang ôm xác mẹ nó, toàn thân đầy máu của họ. Tai nạn ô tô 12 năm trước đã cướp đi mạng sống của bố mẹ nó. Chứng kiến bố mẹ mình chết trước mặt mình là 1 cú sốc lớn đối với nó, dần dần nó trở nên chai sạn cảm xúc. Cố tỏ ra là 1 con người mạnh mẽ nhưng thực chất nó vẫn chỉ là 1 con bé yếu đuối cần sự che chở của ai đó. Nhưng liệu ai sẽ che chở cho nó, từ cấp 1 đến cấp 2, nó không có lấy 1 đứa bạn thân. Mọi người chê nó nghèo và khinh cái hoàn cảnh của nó nên không tiếp xúc với nó, cái nó mong muốn là được hòa nhập với mọi người khi vào cấp 3 nhưng có vẻ ước muốn đó đã không thành rồi.

Nó tỉnh dậy, đã 4h30 sáng, cái ác mộng về tai nạn 12 năm trước vẫn còn in sâu trong trí óc nó. 1 tên lái xe tải say xỉn đã tung vào xe gia đình nó và bố mẹ nó - ngồi ghế trước- chết ngay tại chỗ. Chỉ còn mình nó sống sót. Cái quá khứ đó vẫn luôn tái hiện lại trong giấc mơ hằng đêm của nó.

Khê thở dài lau mồ hôi trên trán, nó đứng dậy và lại bắt đầu 1 ngày mới...

7h30p, nó tới trường. Bọn con gái đang bu lấy chiếc limouse giữa sân trường, chẳng quan tâm, nó lướt vội qua đám đông. 2 trong 3 tên con trai nhìn thấy nó, mỉm cười vu vơ. Tuấn chạy theo nó

- Chào cậu- Tuấn đập vai nó

- Ô, cậu cũng học trường này à?

- Uhm, mình học 11a1- Tuấn cười tươi như ông mặt trời, trông cậu thật phong cách với mái tóc hung đỏ và chiếc khuyên tai đen lấp ló trong mớ tóc che tai cậu, sống mũi cao, môi cười lộ chiếc răng khểnh, làn da trắng không tì vết (Hơn cả da con gái) Nếu là người khác chắc mê một cậu rồi, nhưng nó thì khác : Hoàn cảnh của nó không cho phép nó được thích ai, phải học cho xong để thực hiện ước mơ làm y tá của nó. Hơn nữa, nó tự biết rằng nó không xứng với Tuấn, nó nhín thấy hình ảnh của nó trong đôi mắt nâu sáng của Tuấn. Thật khác biệt!

Chợt thấy đám nữ sinh đang nhìn nó, đứa xì xầm bàn tán, đứa liếc xéo, đứa có vẻ bất ngờ, nó hiểu ra là Tuấn cũng là một thành viên trong group hotboy đẹp trai học giỏi đánh nhau siu cấp gì đó (hôm wa nó nghe phong phanh mấy con nhỏ bàn tán)

- Cậu sao thế Thanh?- Tuấn hỏi khi thấy nó ngẩn người ra, khẽ liếc qua bảng tên của nó.

- Cậu...đừng ra về quen biết tôi, tôi không muốn rắc rối

- Sao thế? Tôi muốn làm bạn với cậu. Cậu là ân nhân của tôi mà!! Tuấn giãy nảy, mặt xịu lại cực iu.

- Nhưng tôi thì không muốn- Nó quay người định bỏ đi

- Ê nhỏ lùn- " Cái giọng này wen wen, chẳng lẽ là tên ác ma đó?"- Nó quay lại thì thấy oan gia của nó đang tới.

- Cậu quen cậu ấy hả Phong?- Tuấn hỏi

- Không, chỉ là đã từng gặp rồi gây nhau thoy (Có thể coi là người quen được chưa nhỉ ^^)

- Vậy thì hay quá, tôi thích cô ấy lắm - Tuấn nói làm cả đám fan bu quanh sững sốt, cả nó nữa, Phong thì hơi nhúm mày.

- Con lùn này zừa xấu zừa nghèo có gì đâu mà cậu thích!

- Đầu gà nói gì thế!? X(- Nó lên tiếng.

- Cậu bảo ai là đầu gà thế? Nhỏ lùn?!

- Tui nói cậu đó, tên đầu gà đáng ghét!!

- Cậu..cậu... - Mặt Phong đỏ tía lên

- Sao nào? làm gì tui?!- Nó vênh mặt lên.

- Chắc con nhỏ này gan quá, dám cãi tay đôi với Phong, bị đuổi học như chơi đấy- Các học sinh bàn tán.

- Này rặng khềnh (ý nói Tuấn đấy) Tui không quan tâm mấy cậu là ai, giàu cỡ nào, nhiều ghê ra sao, nhưng đừng lôi tui vào trò chơi tình yêu của mấy cậu, tui không rãnh đâu.

- Nhưng tớ nói thiệt mà - Tuấn phụng phịu.

- Mặc xác cậu- Nó bỏ đi

” Chờ đó, tui nhất định sẽ làm cậu thích tui”- Phong nghĩ thầm

- Này 2 cậu không thấy cô ấy tuyệt à? Lần đầu có người mà không ngắt ngậy con gà Tây trước cái vẻ kute baby trời phú của tớ đấy, hí hí, tớ iu rồi!!- Tuấn cười nham nhở (cái thằng tự sướng phải biết ==) hỏi Phong và Đăng rồi đuổi khéo đám fan cuồng- Thôi giải tán đi mấy bạn gái xinh xinh ới ời!!

- Hay ho gì con nhà quê đó, hứ!! - Phong tức tối rồi bỏ đi, Tuấn chạy theo.

- Nà cậu không thấy cô ấy dễ thương à, cậu mà không thấy vậy là cậu bị Gay rồi đó hahaha- Tuấn chọc Phong- Mà đầu gà là tên mới của cậu à, hay đấy! I like it!! quả không hổ danh là t.y của tớ, đặt lên hợp với cậu lắm hí hí (tên này nói nhiều ghê ==)

- Muốn chết à nhóc con- Phong chụp lấy Tuấn và lên gối vài cái (giỡn thui)

” Hừm, tay ba à! Thú vị đấy!” đó là suy nghĩ của Đăng. cậu mỉm cười ẩn ý rồi chạy tới can 2 cậu bạn ngốc xit của mình ra vì sắp có ụynch nhau rồi.

- Này 2 tên ngốc bỏ ra nào!!- Đăng

- Hahaha

Và sân trường tràn đầy tiếng cười của bọn họ, đám học sinh ngẩn ngơ trước độ kute xit máu mũi của 3 anh chàng. Nhưng không khỏi thắc mắc tại sao Phong lại bỏ qua dễ dàng cho nó vậy, nếu là người khác thì cũng bị đuổi học rồi.

6. Chương 6

Chap 6:

Nó vào lớp, lớp đang xì xầm bàn tán gì đó Lại mấy con nhỏ hóng hớt Nó thở hắt ra rồi về chỗ

- Hi Linh

- Chào Thanh- Linh vẫn còn ngại nên không dám nhìn nó

- Hôm qua cậu bệnh à? Có sao Không? Tớ lo lắm đấy!- Nó hỏi 1 tràng làm Linh lúng túng

- À tớ hơi mệt thoy! Tớ hay vậy lắm! Thực ra là tớ bị thiếu máu!- Linh nói dối, ví co nàng phải đi biểu diễn và chụp hình nên hay về sớm

- Thế à, vậy cậu phải ăn nhieu zô, tớ thấy cậu gầy quá đấy..

- Ê nhỏ kia, ăn gan hùm hay sao mà dám dụ dỗ Devil của bọn tao?- Giọng chua ngoa của nhỏ My (Quác quá)

- Gì đây, ngỗng đâu ra mà kêu ồn quá vậy?- Nó gãi gãi tai, thiệt ra là giọng nhỏ này giống ngỗng quá, chua như giấm bỏ xó lâu ngày. Mấy nhỏ vịt sau lưng nhỏ my cũng nhào vào ch** nó, rút cuộc...

- Cạp cạp, quá quá- Đó là âm thanh trong tai nó, còn cảnh tượng thì... Một đám vịt đang xúm quanh nó, cái mỏ thì há há ra kêu như vừa bị chôm trứng (Nhỏ này trí tưởng tượng ghê xiệt) à nó nghe loáng thoáng cái gì mà Đe vô Đe vô hay sao í

- Hả? Đe vô gì?- Nó hỏi với vẻ ngơ ngác

- Này mày mới cãi tay đôi với leader của Devil, còn giả bộ không biết à??- My tức xì khói

- À à, mấy bé gần gần đó hả? Không phải tui dụ dỗ, họ đi theo tui như vịt đi theo mớ my vậy, không biết tui có sức hút gì mà từ vịt tới ngỗng, từ đục tới cái đầu bu theo tui không bít!!- Nó phẩy tay xùy xùy- Mấy người về mà nhốt bọn chồn ấy lại đi, đừng thả rông nữa, bốc mùi wá!!

- Mày! My giờ tay tính tót nó thì cô vào lớp, My hậm hực về chỗ không quên để cho nó cái liếc xéo sắc ngọt muốn phăng cái cổ.

- Ô Gia Huy lại vắng hả các em?- Cô giáo hỏi- Thiệt tình! Thôi ta bắt đầu học nào!

Nó quay qua và nhận thấy chỗ bên tay trái của nó trống, chắc là của tên Hải kia (hix, Huy mà!)

Ô, tiết văn dẫn nó bay đâu sang tận Tây Tàu trong khi lớp thì đang học về văn học trung đại của VN (êm đang ngủ í ^^). Trong mơ, nó mơ nó được làm bạn với Seina và cùng dạo phố đi chơi với 4 cậu trai nào đó, mọi người nhìn nó với ánh mắt ghen tị. Nay quay lại cho tui nhìn mặt tí nào!! 4 người đó đang quay lại thì...

- Con kia dậy đi!!- Tiếng chua chát của nhỏ My lại cất lên

- Ủa ra chơi rồi à!! ” Chẹp chẹp, hồng mắt giấc mơ đẹp”

- Chùi nước miếng đi, bẩn quá, mơ thấy cảm heo hay sao mà chảy dãi ghê vậy mày! Haha! Mày chưa xong với tao đâu con kia!!

- Ổn quá!- Một giọng nam trầm trầm cất lên bên tay phải của nó Ôi mẹ ơi hấn vào lúc nào thế, chắc này giờ cũng chiêm ngưỡng dung nhan ngủ chầy ke của mình rồi, huhu” Cậu bạn đó: Cặp kính gọng đen dày che nửa khuôn mặt, mái tóc đen phủ xuống mặt, mắt thì dán vào cuốn sách dày cộp, chà chà thư sinh nhĩ (* nhỏ dãi*)

- À thì ra là bạn Huy ” Huy hả? Nãy h’ mình tưởng là Hải” (trong ngoặc kép là suy nghĩ của nó đấy mấy bạn ^^)- Tên đẹp mà người không hấp dẫn mấy, cũng phách lối quá nhĩ- Nhỏ My chảnh chọe

- Cộp!! Huy đóng quyển sách phát ra tiếng kêu

- Tôi đã bảo là ồn mà, im hết đi- làm mấy nhỏ tưởng cậu động thủ hết hồn

- À ở hôm nay may ày đấy con kia!- My chỉ mặt nó rồi rút gọn. ” hờ hờ, làm gì xoắn thế mấy kưng?”

Nó quay sang, cậu ta lại tiếp tục đọc sách (hèn gì mang cái đ** chai dày cộm)

- Chào cậu, cảm ơn vì đã giúp mình đuổi bọn ngỗng đấy!- Nó cười híp mí thật kute, trong 1 thoáng, Huy có liếc nhìn nó, chỉ 1 chút thoy, nhưng nó không nhận thấy.

-...

- Hôm qua cậu không đi học có mất bài không? Cậu có thể mượn vở mình đấy!!

-...

- Cậu...

- Tôi đã bảo là ồn mà cô không nghe hả?- Nó định nói tiếp thì bị Huy chặn họng nên im

- Xin lỗi cậu tớ nói hơi nhiều!! ” Sao cậu ấy nói nhẹ nhàng nhưng chất giọng lại cực kì đanh thép, khiến người khác phải sợ nhĩ?”

Trong suốt giờ học, mắt cậu ta không rời khỏi cuốn sách. Nó cảm giác có lẽ cậu ấy cũng bị cô lập như nó và Linh, nó muốn làm bạn với cậu ấy.

Giờ giải lao tiếp theo, mấy nhỏ nhiều chuyện xúm lại bàn tán gì đó, nào là bài hát mới của Seina, nào là Seina xinh cực, nào là màu mắt Seina đẹp...blah blah rồi chuyển hệ sang bọn Đe vô gì đó

- Haizz Devil đẹp trai quá cơ! Nhà giàu thông minh sáng láng nữa- hs1

- Cậu biết rõ group đó không, họ nắm trùm khu vực mình đấy, chỉ mới 17t thôi mà khiến các tên lớn máu mặt phải sợ- hs2

-Cũng rất nổi tiếng ăn chơi về đêm. Nghe nói group có 4 người mà sao chỉ thấy 3 người thường xuyên xuất hiện, còn 1 người nữa đâu nhỉ?-hs3

- Còn 1 người bí mật lắm, ít ai biết đến cậu ấy, cậu ta không thích bị soi mói nên rất ư là mystery ^^ - hsl

- Woa, chắc cũng đẹp trai thông minh lắm, mong được gặp, có lẽ nào cậu ấy cũng học a1 nhỉ?-hs2

- Hix a1 hết! Mình không vươn tới được! Ước gì...- hs3

Mấy con nhỏ rồi hơi, ngồi không sợ đông máu, ủa tên kia biến đâu típ òi!!

- Mình đi toilet nghen Linh!

7. Chương 7

Chap 7:

Ào ào!

- Oái cái gì thế??!- 1 thùng nước đổ lên đầu nó làm nó hét toáng lên.

- Haha mát không pé pi- Giọng ai quen quen ” à cái con nhỏ trát phần hum bữa gặp vs tên răng khềnh”

- Yah!! Cô dám...

- Cho chừa cái tật nghèo mà leo cao!!

” Sao đây ta, người ướt thì không thể vào lớp được! Lớp có máy lạnh lạnh lắm >“< a!=”” bít=“” òy,=“” ta=“” lên=“” sân=“” thượng=“” cho=“” khô=“” bốt!;‘=“”>

Cạch! Woa ở đây gió mát dễ chịu quá ^^!- Nó vừa nói vừa lấy tay vắt nước quần í nhảm vấy áo.

- Này nhỏ lùn!!- ” Hức! Số con rệp! Lại gặp hần nữa!”

Hần bước tới, theo sau là Hải Đăng.

- Tên Mai Thanh Thanh, mồ côi, cư trú xong khu ổ chuột sắp giải tỏa, vào được trường này nhờ học bổng của lão HT chứ gì?

- Cậu... dám điều tra tôi! Thì...thì kệ tôi, liên quan gì tới cậu? ” Sao hần biết là nhà mình sắp bị giải tỏa, hức! Mình cũng đang đau đầu về việc đó đây! Tiền đâu đủ mà phải thuê nhà trọ chứ!”

- Nhà tui đang thiếu osin, nếu không có chỗ nào để đi thì cứ ghé sang nhà tui! Bao ăn bao ở, cho đi học, tiền lương cao, công việc nhẹ nhàng...

- Khì! Nghe như quảng cáo rao tìm người làm nhỉ?- Đăng cười.

- Im đi quỷ nhỏ, đang cao trào mà- Hần thì thầm

- Cậu chảnh quá đấy, đừng mơ!

- Địa chỉ nè, đừng quên!- Hần nói rồi dúi tờ giấy vào tay nó.

- Đồ hấp nào! - Nó bỏ đi, nhét đại tờ giấy vào túi cho êm vừa lòng

Lúc nó đi, hần móc con ip5 ra:

- Thư kí Kim à? Chị đi mua giúp tui vài chục bộ đồ con gái, lựa kĩ kĩ vào nghen! Với vài món vật dụng cá nhân mà con gái cần í, xếp vào căn phòng trên lầu 2 đối diện phòng bọn tui nha! À còn 1 việc nữa...

- Nhất định phải làm zì hả thằng nhóc? - Đăng hỏi

- Sao? Vui mà! Đêm nào cũng bar, đua xe, uỳnh nhau nhảm chán rồi! Phải có ai đó để mình thoải mái hành hạ chứ!! Nào! Lên thăm cái lão giờ HT thoy!

” Cái chú này...!” Đăng cười rồi bước theo

Nó vào lớp, Huy vào sau lưng nó...

- Ủa cậu lại đi đâu nữa hả?- Nó hỏi

-...

- Cậu không khỏe à?

- Cô nhiều chuyện quá đấy!! Huy gắt lên làm cả mấy mươi con mắt khác dồn về phía nó

- í í xin lỗi! Hehe! Mọi người học tiếp đi, haha!- Nó cười trừ

- Good good đấy 2 em!- Cô giáo cười hiền

- À dạ không có gì đâu cô, haha!- Nó gãi đầu- Cái nụ cười hiền đó chuyển sang nụ cười ác quỷ (Bà cô này pá đạo quá, bá phục bá phục)

- Đã vào trễ rồi còn làm ồn trong lớp, very good!- Sau giờ học phạt 2 em ở lại làm vệ sinh cho tui!!- Cô phán 1 câu nhẹ nhàng nhưng cũng đủ đè bẹp nó

- Chỉ tại cậu nhiều chuyện đấy!- Huy bực

- Ô tớ xin lỗi!

Sau giờ học, hai đứa cặm cùi làm vệ sinh. Huy làm cực kì nghiêm túc. Ở cửa lớp, mấy con nhỏ rình rình và thả cái vỏ chuối vào

- Phên này ày bể đầu ghen kưng!

Nó không để ý vấp trúng và chới với trượt tới phía Huy

- Ô này này...! Oái! Rầm!!- Tiếng của Huy

“Ui da, chết tui rồi, bể đầu rồi! Lạ ta? Bể đầu sao không đau gì hết? Mình đứt dây thần kinh đau rồi à? Mùi gì dễ chịu quá!! Hít hà Hít hà”

- Nay cô làm gì mà khịt khịt như con cún vậy?

” Ô, sao mình nghe giọng Huy phát ra ở phía dưới mình?”

- Đứng dậy mau!

- Ô tớ xin lỗi! Cậu không sao chứ? Kính cậu rớt nè!- Nó lụm kính lên rồi nhìn mặt Huy ” Ui cha! Trông hần đẹp đầu thua gì mấy con chồn kia đâu (Phong: Hất xì!) ”

- Sao đơ vậy, đập đầu rồi hả?- Huy phẩy phẩy tay trước mặt nó- Hey yo! (Sao tháo kính ra thì như 1 người khác thế??)

- Cậu...cậu!- Tim nó tự nhiên đập mạnh- Tim tui bị gì á!

- Không sao đâu? Chắc do sợ quá- Huy nói rồi mang kính vào!

” Hơ! Thành người khác rồi”

- À chúng ta cũng xong rồi, về thôi, cái vỏ chuối chết t***- Nó quíu.

Nó ra nhà xe dắt con ngựa sắt chạy vù vù tới tiệm Fast food và bắt đầu làm việc. Không biết rằng sắp có 1 biến cố lớn xảy ra trong cuộc đời nó...

8. Chương 8

10h... Nó về nhà thì không tin vào mắt nó nữa: Cái chỗ được gọi là nhà nó giờ chỉ còn là 1 khu đất trống. Người ta đã san bằng và dọn dẹp hết rồi, đồ đạc và vật dụng đều không còn, đứng hình 5p

Thế là hết hi vọng được đi học rồi! Lại lang thang quanh công viên cầm tờ báo làm mồi tối ngủ thôi, hức hức!

Chợt nó sực nhớ điều gì đó, lôi tờ giấy từ trong túi ra. Tìm theo địa chỉ ghi rất rõ trong đó, nó tới 1 cái biệt thự to (đoán vậy tại cái cổng bụi lùm). Nó nhấn chuông. Cạch! Cửa mở ra cho nó vào trong.

” Mình mới vượt biên sang nước khác à? Còn ở trong lãnh thổ VN không ta? Giữa lòng tp lại có căn biệt thự to như vậy ư?”

- Đường vào dài quá, hix, woa! 1 dàn siêu xe kìa, chẹp chẹp- Chạy cả nước miếng kìa thím ==

Cuối cùng cũng tới nhà chính, nó mở cửa vào thì...

- Xin chào tiểu thư ạ!- Hai hàng người giúp việc đồng phục chỉnh tề đứng chào nó làm nó hết hồn

- Ô ơ tiểu thư gì đây ạ, tôi chỉ tìm người thôi

- Cậu chủ dặn phải đón chào tiểu thư như thế- tất cả đồng thanh

- Tôi biết cậu cũng sẽ tới đây- 1 giọng nói cất lên làm mấy chị em im bật, thì ra là...

- Chẳng qua là bắt đắ dĩ thôi!- Nó cúi đầu lí nhí

- Vậy là cậu chấp nhận làm osin cho bọn tôi

- Uhm! Đợi đã! Bọn tôi là sao??

- Đúng! Có cả tớ và Tuấn nữa, hân hạnh được gặp cậu- Đăng bước ra (cũng biết canh giờ để xuất hiện nhỉ, đầy kịch tính=]] sorry tớ cao hứng quá)

- A! Thanh sao lại ở đây- nó nghe tiếng vèo! rồi mở mắt ra thấy Tuấn đang ôm chầm lấy nó

- Thả tớ ra! Làm gì thế?!

- Bên nước ngoài người ta hay chào hỏi nhau vậy mờ, họ còn mi nhau nữa kìa- Tuấn chu mỏ ra

- Đây không phải là nước ngoài! Thả ra, tên này!

Nó vùng vẫy 1 lát Tuấn mới buông ra

- Chắc cậu mệt rồi! Quản gia sẽ giới thiệu công việc cho cậu, hôm nay nghỉ sớm đi- Đăng ân cần- Đi nào 2 cậu

- Ô kê con tê tê!- Đồng thanh.

- Ô giờ này còn đi đâu nữa?- Nó thắc mắc- 11h rồi mà.

- Cậu không cần biết! Osin ạ- Phong nói

Lát sau nó nghe tiếng brừm brừm của motô phân khối lớn chạy đi

- Phòng của cháu ở lầu 2, gần phòng 3 cậu chủ. Lầu 1 là các phòng sinh hoạt giải trí của 3 cậu như phòng game, thư viện, phòng tiếp bạn... Lầu 3 các phòng trống, còn các lầu kia ta sẽ nói sau. Công việc của cháu rất nhẹ nhàng, sáng chỉ cần gọi họ dậy rồi dọn phòng, bữa ăn chiều cháu phải tự nấu cho họ, mỗi tối phải pha cacao nóng cho họ. Thế là đủ!

- O đơn giản thế ạ! Cháu cảm ơn ạ

- Uhm, cháu tắm rửa rồi nghỉ đi

giờ nó mới để ý đám người hầu lúc nhúc lúc nãy đâu rồi, rút lệ thế, chỉ còn 1 vài người túc trực thoy... Nó lên phòng

Oa rộng quá! Cái toilet thoy cũng to hơn cái nhà của mình rồi”

- Chết rồi, mình không có đồ thay, chắc mua sau. Có lẽ trong tủ có bộ đồ hầu, mang đỡ thôi. Nó mở tủ ra thì thật bất ngờ vì trong tủ chật ních quần áo mới còn nguyên mác, cả đồ phụ tùng nữa. Đúng size của nó lượn, sách vở mới, cặp mới nữa. Họ chu đáo ghê, làm osin cũng đâu có tệ! Thoy tắm rồi nghỉ thôi! Nó tắm xong leo lên giường và chìm vào giấc ngủ...

9. Chương 9

Chap 9: Cuộc sống của osin

Tia nắng sớm chiếu vào làm mắt nó từ từ hé mở- Ừm- Nó ôm cái gì mềm mịn mà ấm thế này? Đúng hơn là Vật đó đang ôm nó. Nó mở to mắt ra nhìn. Làn da trắng như sữa, lông mi phủ trên đôi mắt nhắm nghiền, sóng mũi cao thanh tú cùng đôi môi đỏ hồng (chẹp chẹp)

....

....

....

Bất động 3s

AAAAAAAAA! Nó hét toáng lên làm tên kia nhੌm dậy- Sao..sao cậu ở đây?

- Có gì đâu, tại tớ thích ngủ với cậu mà- Tuấn nhìn nó vs khuôn mặt ngây thơ

- Đi ra ngay!- 1 cước vào hông làm Tuấn rớt xuống đất cái bịch!

- Á sao cậu ác thế >"<>

- Get out!!- Mặt nó đang đỏ lên

- Yes maam, hơ hơ

- Ruồi bay vô họng kìa! Miệng rộng khiếp!- Nó trêu Tuấn làm cu cậu lật đật ngậm mồm lại.

Nó qua phòng 2 cậu kia thì thấy họ đã sẵn sàng và cả 4 cùng xuống nhà ăn. Hai hàng giúp việc đứng đợi bọn hắn và chào.

- Nay cậu cũng ngồi ăn luôn đi!- Phong nói

- Tui là osin làm vậy sao coi được

- Không được cãi- Phong nghiêm mặt làm nó luống cuống kéo ghế ngồi

- Chiều về phải chuẩn bị bữa ăn cho bọn tôi!

- Uh! Ăn gì? Thịt kho hay trứng chiên?

- Cậu điên à? Bọn tui không ăn mấy món đó, món nào Tây Tây xí (vì bọn hắn ở bên nước ngoài từ nhỏ nên quen rồi ^^)

- Ví dụ?

- Mì Ý đi! Bữa cậu ăn mì Ý rồi nên chắc biết!! - Tuấn cười toe chen vào

- Quyết định rồi! Mì ý, không nấu thì tháng này không có lương- Phong dọa

- Ok Ok biết rồi- Nó thở dài

Đặng không nói gì, chỉ im lặng ăn. Lát sau bọn nó đi học, 3 tên leo lên chiếc limouse đợi sẵn

- Thanh à! Lên xe đi chung đi

- Để nhỏ lùn đó đi bộ cho cao thêm!- Phong nói

- Hứ! Các cậu có cho tui cũng không thêm!- Nó bĩu môi quay đi

- Chờ đã Thanh à! Các cậu đi trước đi, tớ đi với Thanh- Tuấn leo xuống

Mặt Phong có vẻ không vui. Đặng mới lên tiếng:

- Thích thì đối xử tốt chút, xem người ta như osin rồi ăn hiếp người ta coi chừng phản tác dụng đấy bạn ngốc ạ!

- Ai bảo cậu tớ thích cô ta? 1 con bé vừa xấu vừa lùn, lại nhà nghèo nữa!
- Cậu vốn không phải người phân định đẳng cấp mà! Mà tớ thấy cô ấy xinh đấy chứ! Mặc mặc không cần son phấn
- Hừm! Kệ cô ta!- Phong đỏ mặt quay đi
- Haha thích mà giả bộ- Đăng lần tới
- Không có
- Có
- Không có!
- Có
- Không có!
- Thích nên mới kiếm cớ để cô ấy về sống chung với cậu đấy thôi!
- Do cô ấy tự động tới chứ bộ!
- Chứ không phải là cậu đốc thúc người ta giải tỏa khu nhà cô ấy bằng cách gây áp lực lên công ti họ à?
- Sao..Sao cậu biết- Phong giật mình
- Tớ bắt thóp cậu rồi! Tớ biết cậu quá mà! Haha!
- Tên này cười thấy ghét! Chết nè!- Phong cốc Đăng
- Nhóc này muốn chết nè! - Đăng xoa xoa ra vẻ giận lên
- Dù sao tớ cũng đã cho cô ấy chỗ ở, đồ mới, lẽ ra cô ấy nên biết ơn tớ!
- Cậu nghĩ cô ấy thực sự muốn làm osin cho cậu à? Chỉ miễn cưỡng thôi! Cậu nghĩ cô ấy sẽ ntn nếu biết cậu đã đưa cô ấy vào thế bí đó? Cô ấy trông vui vẻ vậy thôi mà tự trọng cao lắm đấy!
- ... Dù sao tớ cũng cần phải xử cậu dám trêu tớ, Chết nè!!
- Nhào zô, haha.

Về phần nó, nó và Tuấn đi bộ ra trạm xe bus. Tuấn cứ huyền thuyên suốt, gã này nói nhiều ghê! Nó mãi suy nghĩ!

Cứ như giấc mơ, mình phải ở chung nhà và làm osin cho 3 con Quỷ này! Mấy nhỏ ở trường biết chắc mình không yên== ! Mà lạ thật, nếu giải tỏa thì người ta phải thông báo ình dọn đồ đăng này lại im im ỉm lùn, giống như có ai sai khiến vậy? Còn tên Phong sao biết mình sẽ wa nhà hắn mà chuẩn bị sẵn cả đồ dùng như là chắc rằng mình sẽ không mang theo hành lý vậy? Chẳng lẽ...! Không đâu, hắn tuy xấu tính nhưng không ác tới mức đó đâu! Mà hắn cũng tốt thiệt! Cho mình toàn đồ hiệu, mấy bộ đồ mình đã từng ngó qua ở các shop hàng hiệu mà không dám mơ tới, có lí do gì để hắn tốt với mình như vậy nhỉ? À chắc hắn không muốn osin của hắn trong có vẻ nghèo hèn!

- Này, cậu đi xe bus được không? Tội sợ cậu không quen!- Nó hỏi
- Không sao! Đi cùng với Thanh thì mình chịu được hết- Tuấn nói rồi chớp chớp mắt như con nít vớ được kẹo, tên này lạ thật! Làm nó cảm thấy vui vui
- Uhm! Cậu là tên con trai đầu tiên quan tâm tới tui đấy!
- Thật hả! Yeah! Vậy tớ sẽ là mối tình đầu của cậu lun nhé!- Tuấn toe toét ôm chầm lấy nó
- Này bỏ ra>< không=’’ giỡn=’’ à!-=’’ nó=’’ vùng=’’ vẫy=’’ cô=’’ thoát=’’ khỏi=’’ vòng=’’ tay=’’ sẵn=’’ chắc=’’ của=’’ tuần=’’ nhưng=’’ không=’’ được,=’’ hắn=’’ khỏe=’’ quá,=’’ lại=’’ cao=’’ nữa!=’’ tự=’’ nhiên=’’ nó=’’ thêm=’’ có=’’ 1=’’ vòng=’’ tay=’’ luôn=’’ bảo=’’ vệ=’’ nó=’’ như=’’ thể=’’ này=’’>

- Hi! Tớ vui lắm! Thanh à!- Tuấn cười làm nó bối rối
- Ô xe bus tới kìa! Thả ra!- Nó nói vậy Tuấn mới chịu thả ra

Vừa lên xe mọi người đã nhìn bọn nó chăm chăm, vì 1 phần thấy đồng phục của bọn nó, 1 phần do Tuấn quá thu hút. Mà sao xe bus hôm nay đông nhỉ? Chỉ còn 1 chỗ ngồi thôi

- Thanh ngồi xuống đây đi, tớ đứng được rồi!- Tuấn ấn nó xuống và (lại) cười nụ cười tỏa nắng, đôi mắt long lanh lên làm nó không từ chối được, đành vậy. Các bạn nữ trên xe thì thầm bàn tán
- Ôi đẹp trai quá, galant nữa! Ghen tị quá!
- Mình được như bạn nữ đó thì sướng biết mấy
- Tớ biết cậu ấy! Devil của Goldstar đấy!
- Woa! Sao Devil lại đi xe bus? Họ giàu lắm cơ mà
- Tuy Devil nhưng cậu ấy cứ như Angel í, tớ là fan của Devil rồi
- Đúng thế!!

Ketltttt, tới trường rồi. Tuấn bước xuống xe mà mặt tái mét, chả là cu cậu không quen đi xe bus, đông người chen lấn, nhieu nhỏ cứ giả bộ mất thăng bằng mà sà vào lòng cậu ấy, nó thì đã nhường chỗ cho 1 cụ già nên cùng đứng mà lại bị bọn nhỏ xô ra làm Tuấn ôm lấy nó và đẩy bọn kia ra. Y như cục nam châm vậy! Một cuộc lộn xộn xảy ra trên xe bus!!

- Này cậu ổn chứ- nó lo lắng hỏi
- Thanh này! Mai tớ chở cậu đi = xe máy nghen!
- Cậu cứ đi với hai người kia đi, tui đi bus 1 mình được mà!
- Tớ muốn chở cậu đi cơ- Tuấn giãy nảy
- Thôi được- Nó miễn cưỡng đồng ý làm cậu lại cười

Cậu ấy cứ như con nít, làm mình không thể từ chối được!, giống nhóc em baby quá >"<>

Nó vào lớp

- Chào Linh
- Chào Thah- Linh ngẩng lên nhìn nó, cô vui lắm vì được gặp người bạn yêu quý của mình dù biết nhau chưa lâu. Hai đứa ngồi nói chuyện rất vui vẻ, có 1 đám nữ sinh đứng quan sát nó hồi lâu rồi bỏ đi.

Giờ nghỉ trưa, đám nữ sinh đó quay lại vào lớp nó

- Mà là Thanh Thanh à?
- Có chuyện gì thế?- Nó ngơ ngác
- Theo tui tao!- Trong đó có cả nhỏ Mỹ và nhỏ Ly

Nó biết có chuyện chẳng lành sắp xảy ra với nó, nó thở dài rồi đi theo. Linh lo lắng nhưng không dám can, cô cũng đã từng bị như vậy. Cô muốn giúp Thanh nhưng không dám, cô quá nhút nhát!

Khi bọn họ vừa đi được 5p thì:

- Thanh à! Cùng đi ăn trưa nào!- Tuấn cười toe chạy vào làm mọi người trong lớp ồ lên < devil="” sao="” lại="” qua="” đây,="” ôi="” đẹp="” quá!="”>
- Ủa Thanh đâu, bạn gì ơi, ỉnh hỏi Thanh ngồi đâu- Tuấn nháy mắt làm bạn nữ lắp bắp chỉ chỉ xuống Linh
- Thanh đâu rồi bạn ơi!
- Cậu...mau đi cứu Thanh, tớ thấy bạn ấy bị mấy chị 12 lôi đi rồi- Linh như sắp khóc

- Cái gì!?!- Mặt Tuấn sa sầm lại rồi bỏ đi, Gọi cho đảng và Phong- Các cậu giúp mình! Thanh bị mấy thím 12 lôi đi rồi!

Nó bị lôi ra sau sân trường vắng vẻ, mấy nhóc 12 xô nó vào tường mạnh bạo làm đầu nó đập vào tường!

- Mấy chị muốn gì!

- Muốn xử mày chứ sao! Dám cướp anh Tuấn của tao! Mấy chị xử nó giùm em! Nó còn cướp anh Phong nữa- Nhỏ Ly chưa ngoa nói, nghiêng rằng trèo trẹo.

- Con này lộng hành nhỉ, phải ày biết lễ độ, ở đây không ai tìm thấy mày đâu, haha, Devil là của bọn tao! nói rồi cả đám xúm vào đánh nó, đấm đá túi bụi, nó đau lắm nhưng không thể thoát ra, cứ nằm như thế.

Chết nè chết nè, giọng mấy nhóc chưa ngoa

- Giỏi thật, con gái mà không lo học mà lo tụ tập đánh nhau- Giọng nam trầm trầm cất lên

- Im mờ, khôn hồn thì biến đi, ơ ơ , hội trưởng- Mấy nhóc 12 quay lại thì thấy Đảng đang đi tới

Phong và Tuấn vừa chạy tới. thấy nó nằm đó bất tỉnh, máu đầy mặt. Phong không nói gì chỉ bế xốc nó chạy đi

- Các cô dám...!- Tuấn gần từng tiếng đáng sợ

- Do cậu quản lý bạn gái cũ không tốt đấy!- Đảng nói và chỉ tay vào nhóc Lu í quên nhóc Ly

10. Chương 9.2

- Hội trưởng! Hội phó!...

- Đứng dậy và đi theo tôi!- Giọng nói chậm chậm của Tuấn làm mấy nhóc sợ chết khiếp, lủi rủi đi theo.

Còn nó, nó cảm giác ai đang bế nó đi thật nhẹ nhàng. Mùi hương nam tính xộc vào mũi nó cùng vòng tay rắn chắc dịu dàng làm cho nó có cảm giác được bảo vệ- một cảm giác trước giờ nó chưa từng có.

- A cậu ấy mở mắt rồi kìa!- Linh và Tuấn cùng nói khi thấy mắt nó hi hí mở ra

- Cậu có sao không? Mình xin lỗi vì đã không chạy theo! Mình là đứa bạn tồi- Linh nói làm nó cảm động hết sức, cô cũng đã coi nó là bạn thực sự của cô ư? Cuối cùng nó đã có được một người bạn biết quan tâm lo lắng cho nó, một người bạn thực sự!

- Không sao! Cậu theo làm gì để bị liên lụy! Tớ cũng khỏe rồi mà! Xem này, tớ khỏe như trâu í- Nó phồng má lên và giơ tay chỉ vào cơ bắp của mình, mắt hí lại cực kute làm cho 2 người (đoán là ai nhá^^) đỏ mặt quay đi chỗ khác.

- Oh bé bi của tớ ổn chưa, tớ lo lắm đấy!!- Tuấn giang tay tính ôm nó thì bị ai đó kéo lại.

- Nhóc mới bị đánh xong cậu tính giết nhóc = thân thể cậu nữa à!!- phong dí sát tay vào mặt Tuấn đang vùng vẫy.

- Thả tớ ra, tên Phong đáng ghét!!

- Cậu không sao là tốt rồi!- Đảng mỉm cười, một người con gái tim lồi nhịp trước nụ cười hiểm hoi của cục “băng” đó ^^ - À còn 1 chiến xử lí nốt đi Hội phó, Vào đây đi!!

Tuấn và Phong đang “nặng” nhau liên thả ra, xốc xốc quần áo lấy lại vẻ bảnh trai chết ruồi của mình =]] 1 đám con gái rụt rè bước vào, chính là đám con Ly. Trong bọn nó thăm hại thiệt, khúm núm trước bọn hần. Nước mắt nước mũi tèm lem làm phấn trôi đi, mascara tèm nhem trên mặt =]] Bọn đó tiến lại gần giường nó

- Xin lỗi đi!- Tuấn nói, giọng lạnh băng “ Woa tên này cũng có lúc oai phong như zì à” (bọn hần lúc nào chả thế, chỉ có nó mới k bít ý chứ)

- Nhưng...nhưng...

- Xin lỗi đi- Phong tiếp lời

- Chúng tôi xin lỗi!- Cả đám đồng thanh làm nó ngẩn ra, trông mấy con vịt này tội ra phết nhợ =]]

- Từ ngày mai đừng đến đây nữa- Phong nói làm bọn đó khóc um lên, quì xuống năn nỉ

- Đừng mà Phong à!

Phong im lặng bỏ đi

- Phong à! Tui không sao, đừng đuổi học họ!- Nó nói, Phong đứng lại nhưng không nhìn nó

- Tùy cô- Rồi bỏ đi

- Các cô sẽ bị đình chỉ 2 tuần- Tuấn nói- Thu dọn đồ về nhà nghỉ lễ sớm đi.- Bọn kia đứng dậy lui thủi về lớp

- Các cậu có quyền đuổi bọn họ à?

- Uhm! Đẳng là HT tớ là HP, Phong có quyền hạn ngang với Hiệu trưởng trường này- Tuấn cười kute

” Chết! Bữa mình lại thách thức hần mới ghê ”

- Cậu mệt tiếp rồi à!

- À không có gì, hi hi! Tớ muốn về lớp! Linh đi lúc nào rồi nhỉ?

- Thế à! Rất tiếc tớ không đưa cậu về lớp được, để tớ nhờ Huy đưa cậu về. Tớ lên phòng HHS có việc.

- Tự mà đưa về lấy, tớ không thích- 1 cậu bạn nằm cái giường trong góc nói (Nằm từ lúc nào rồi nhỉ)

- Thoy mà Huy, giúp tớ đi mà! Pleaseeee!- Tuấn chạy qua bến- Dù gì cũng chung lớp cậu mà ” Hả chung lớp mình à, chẳng lẽ...” CẬU không đưa là tớ ”mi” cậu á nghen!!- Tuấn chu mỏ dí sát mặt Huy

- OK đc rồi, đừng ”hấp diêm” hốt đời trai tui bố à!- Mang cặp kính gọng đen dày vào, Gia Huy ngồi dậy.

- Thanks baby! Moazz!

- Cái tên khốn này!- Huy đâm vào mặt Tuấn và tới chỗ nó ra hiệu đi theo cậu.

” Tên này là ai sao có vẻ thân với 3 tên tiểu quỷ đó vậy? Mà mình cũng thấy hần giống quỷ nữa ớ! Người đầu mà y như ông cụ non” Nó suy nghĩ mà không biết này giờ có ng’ lên liếc lại sau nhìn cái khuôn mặt phong phú biểu cảm của nó. May là nó về còn học được tiết cuối.

lúc ra về...

- Thanh à! Mai là 2/9, trường mình được nghỉ, cậu có muốn đi chơi với mình không? Mình có chiến muốn nói!- Linh nói

- OK! Chắc mai mình rảnh

- Vậy 9h gặp cậu ở Mint Coffee nghen- Linh cười

- OK! bye!

- À này, tớ muốn biết là cậu có thích Seinà không? Ca sĩ Seinà í?

- Tớ rất thích bạn í, cực dt*- Nó toe toét nói- Mà chi vậy?

- Không có gì, tạm biệt cậu, mai gặp!

Nó ra tới cổng thì...

- Nhỏ lùn, làm gì lâu thế, về nấu spaghetti cho tui tui lệ!!Lên xe!- Grừ nghe cách gọi nó cũng đoán biết là ai, này còn thấy tốt lắm mà giờ quay ngoắt 180 độ. À mà cả 3 đang đợi nó về chung, nó cảm thấy ầm lòng sao sao í ^^

-Mọi người đợi tớ về à?

- Đợi gì? Đợi chừm ngắn như cô lét về nhà thì tui có mà chết đói à!- Phong ngoay ngoắt-

Ào! (tiếng nước tat)- Làm nó mừng hụt, xí! Cái đồ ác nhơn!

- Cậu thật là! Nào Thanh lên xe đi, ngồi với tớ này!- Tuấn kéo nó vào xe

- Cám ơn!

Trên đường về...

- Tớ muốn biết là spaghetti nấu làm sao?

- Sao tui tui biết được!- Phong nói

- Cậu phải mua mì ống, cà chua và thịt bò ^^!- Đăng nói

- Vậy tới tiệm tạp hóa nào đó thả tớ xuống nghen

- OK!- Tuấn nói

- Này 2 cậu coi tớ như tàng hình à!- Phong gắt

- Bớt gàn đi ông tướng- Đăng nói

- Cậu dám bảo tớ gàn à!

- đúng r' còn gì- Nó lầm bầm

- Cậu dám nói gì thể hả- Phong quay sang nó

- Nói gì? Tui nói gì? Cậu có tật giật mình à?- Nó cười khúc khích trêu tức Phong

- Cậu...cậu đợi đó!

Tới tiệm tạp hóa, nó xuống và bọn hấn về trước..

- Haizz, nấu làm sao đây ta. Nó đi loanh quanh, cái tiệm này lớn thật á, y như cái siêu thị mini!

1 bóng đèn 2000v lóe sáng lên

- hehe biết rồi- Nó cười khoái chí và đi vào mua vài 3 thứ gì đó rồi về

Sau 20p chuẩn bị (Nấu spaghetti tốn 20p à! Đồi vs người không biết nấu như nó à Ó-Ồ) Nó gọi

- Này vào ăn đi mọi người!

Bịch bịch véo kệt...

- Woa spaghetti đây à, cộng mì có vẻ xoắn hơn mình thường ăn nhĩ- Tuấn hăm hở, cậu là người mong món nó nấu nhất nên khi nghe nó gọi cậu bung chạy 1 mạch vào nhà ăn.

- Ăn đi mọi người, xin giới thiệu: Đây là món Omachi Spaghetti!! Do tui nghĩ ra

- Omachi?- Cả 3 đồng thanh

- Uhm hehe

- Wen wen nhĩ?- Đăng nói (Bọn hấn bít ăn mì tôm khi nào đâu mà bít)

- Thấy sao?- Ngon-bổ-rẻ - Nó cười gian

- Ờ cùng được- Phong nói

- Vậy mọi người ăn đi hen! Tớ đi làm thêm đây!

- Làm thêm!!- Đồng thanh tập 2

Nó vừa đi được nửa tiếng, bọn hấn ngồi xem tivi, thấy 1 đoạn quảng cáo:

MÌ OMACHI SPAGHETTI MỠI, CHO BẠN BỮA ĂN NGON MIỆNG VÀ RẺ GIÁ CHỈ VỚI 6K (chế á ==”)

- Nhỏ này dám lừa ta à- Phong nói rồi bật dậy
- Đi đâu thế?
- Tới chỗ nhỏ làm thêm!
- À tớ biết chỗ đó, đổi diện nhà hàng Delicious!!- Tuấn reo lên
- OK, Let's go! - Bọn hần hào hứng đi

11. Chương 10

Chap 10: Sao tiệm hôm nay ế thế nhỉ, chị quản lý thở dài mãi, nó lo nếu ế thì chị ấy cho nó nghỉ mất. Bỗng ba chiếc mô tô phân khối lớn tới đỗ trước tiệm. Ba chàng hoàng tử bước vào

- Các cậu tới đây làm gì?
- Dĩ nhiên là để giám sát osin rồi, có osin nào như cậu không, bảo nấu mì Ý lại đi nấu mì ăn liền cho bọn tớ- Phong nói
- O biết rồi à? Các cậu cũng thấy ngon mà!
- Bạn em hả Thanh, đẹp trai quá! Các cậu muốn ăn gì nào- Chỉ quản lí cười tươi “ Quái! Nãy mặt còn xám ngoét cơ mà!”
- Tránh ra! Để tớ- Tuấn đẩy Phong ra- Chào chị, em là bạn (trai) của Thanh, Thanh phải nhờ chị xinh đẹp đây giúp nhiều rồi!- Tuấn cười nụ cười sát “ ruồi”
- O! hihi! Chị vẫn luôn tốt với em Thanh mà!! (thím này mê trai trẻ phết) ăn gì gọi với Thanh đi em!
- Ok ma'am, Thanh à!
- Huh?
- Cho tớ 3 phần hamburger maximum, 3 phần khoai tây chiên, 3 phần kem, 3 phần bánh ngọt và 3 phần pepsi cỡ bự nghen!
- Khiếp, nãy ăn 2 gói mì rồi mà còn ăn dữ thế!
- Mỗi thứ 4 phần!- Phong nói
- “ Tên này ăn như hạn, 1 mình ăn gấp đôi người ta à ”
- Lúc thức ăn được chuẩn bị xong
- Này ăn đi! Nãy hình như cậu chưa ăn tối!- Phong lấy ra 1 phần (5 món) đưa cho nó
- O,cám ơn cậu!- Nó thấy tim nó tự nhiên đập thành thịch, tên này quan tâm nó thế à! Hình như bàn tay rắn chắc dịu dàng đưa nó lên phòng y tế chính là hần! Mặt nó đỏ ửng lên
- Thanh à! Cậu chưa ăn tối hử? Tớ sorry vì không quan tâm cậu nghen! Sao má cậu đỏ thế- Tuấn hỏi
- Không! Không có gì- 2 má phúng phính của nó đỏ lên làm Tuấn không chịu được chu mỏ ra tính mi nó 1 phát thì...
- Ặc, Ong! ậu àm ì ế? ao ại ét ức ăn ô ọng ó (Phong! Cậu làm gì thế? Sao lại nhét thức ăn zô họng tớ)
- Cho chừa thói động chạm con gái nhà lành đi!- Phong từ tốn ăn cái hamburger
- Đang quan sát nãy giờ:
- Các cậu thật là con nít quá! Mua 1 đóng vậy ai ăn cho hết!
- Kệ bọn tôi- Đồng thanh Phong và Tuấn

Mà tự nhiên từ lúc có bọn hần quán đông ngùn ngụt, toàn con gái không. Chắc để ngắm 3 mĩ nam đang ngồi đây đây. Còn 3 cậu đó chỉ đang quan sát “ai kia” mà thôi! Trông 3 cậu khá bảnh, mỗi người 1 phong

cách: Tuấn thì kute có chút gì đó phá cách và nam tính, Phong thì lạnh lùng và nam tính, Đăng thì nghiêm túc và cũng nam tính. Quán đông làm nó chạy không kịp thở

- Hey! Quán đông quá, cứ đà này em sẽ được tiền thưởng cuối tháng!

- Woa thanks chị " Hôm nay tốt đột xuất nhỉ"?

Bài " one more night" vang lên, Tuấn móc con note 2 to tổ chẳng ra

- Các cậu đang ở đâu? Sao giờ này còn chưa đến? Hôm nay đua với đám thằng Tiến mà?- Giọng bên kia có vẻ hần học

- Ok ok bọn tớ tới liền- Tuấn cười và đứng dậy- C'mon guys

Cả 2 hiểu ý và đứng dậy đi làm bọn gái tiếc hùi hụi vì ngắm chưa đã ==]]

- Đi lẹ lên, chắc tên đó nóng lắm rồi- Tuấn nói

- Uhm tớ biết tính nó mà- Phong nói

- Giống cậu đấy, đúng là cùng cha có khác. Sao hần không về biệt thự ở với bọn mình luôn nhỉ?- Đăng nói

- Nó có lí do riêng, tớ đang kiếm 1 người có khả năng lôi nó về được...- Phong

- Cái tên Huy đó... thật khó ở- Tuấn cười cười- Không biết có ai lôi hần về được và thay luôn cái tính cụt non của hần không nhỉ

- Nếu có tớ sẽ biết ơn lắm- Phong cười

3 chiếc mô tô phóng vèo vèo trên đường lớn...

12. Chương 11

Chap 11:

10h đêm... nó lững thững về biệt thự. Cả khu này toàn nhà to đùng nhưng biệt thự của bọn hần là to nhất. Nó có cảm giác nó khog6 còn trong tp nữa. Bọn hần vẫn chưa về. Nó tắm rửa rồi đi tham quan xung quanh, nhà to khiếp! Khu biệt thự chính thì nó cùng bọn hần ở và còn vài cái biệt thự nhỏ hơn xung quanh. Ở giữa là hồ bơi và vườn hoa. Có mơ cũng không ngờ mình đc ở trong căn nhà này (mặc dù chỉ làm osin nhưng cũng thấy hạnh diện r' ^^)

- Woa hồ bơi đẹp quá- Nó vốn thích bơi mà, chạy tới khẽ nghịch nước và cười ha ha 1 mình (tự kị nặng =="). Nó nhận ra có 1 vài chú bảo vệ trong vườn nữa, haizz bảo vệ gì mà mang đồ đen làm nó tưởng ma xém mất trắng = nhào xuống hồ :)). Không hiểu hần là ai mà giàu thế nhỉ? Chẳng lẽ ăn cướp ==]] Nó tới ngồi đu đưa cái xích đu gần hồ bơi, hít thở mùi ẩm ẩm của cỏ mới được phun nước

- Hey! Chào chú! Chú vất vả quá ạ!

- Cô..là bạn cậu chủ à?

- Không phải ạ, cháu là osin mới ạ ^^

- Ủa sao tui nghe nói cô là bạn họ, phải bảo vệ cô như khách í!

- Không đâu, cháu là osin mà!-

- Cô à! Nếu là osin thì ít ai được ở tòa A này lắm. Ban đêm phải rút về tòa C bên kia kìa. Tớ phân công thì trực bên đây thoy! Có phải cô có cả phòng riêng bên tòa A này phải không? Osin thì không được như vậy đâu cô!- Chú này liến thoắng

- À thế ạ! Vâng! Hèn gì ban ngày cháu thấy những nhiều người thế mà ban đêm không thấy ai hết.

- Nhỏ lùn

- Giọng tên đó! Phát ra từ đâu thế? Từ túi chú à? Hần nằm trong túi chú à @@

- À..ờ..ờ- Chú bv móc ra cái bộ đàm và nói gì đó- Cô chủ bảo cô pha ca cao nóng cho họ!

- Vâng! Tạm biệt chú ạ! Ngủ ngon ạ

- Uhm! Cô ngủ ngon!

- Tui vào nhé! - Nó vào phòng Tuấn- Ủa cậu ấy đâu rồi ta- Nó đặt ly ca cao lên bàn rồi quay ra thì...

- HỪ!!

- Á cậu...!!- Nó la lên

- Hì tớ giỡn xí mà! ^^ - Tuấn cười

- Ừ chà! Quần đẹp nhỉ! Hahaha- Nó chỉ vào cái quần của Tuấn rồi cười lớn. Hắn vận cái quần màu vàng chöße hình pikachu =]] lớn rồi mà màu mè thế nhợ!

- Chết tớ quên. Yah! Không được nhìn- Tuấn đỏ mặt chạy vào toilet

- Hehe! Ngủ ngon con công!

- Xí dám gọi tớ là công, tớ giận cho coi!

- Hehe- nó phồng má kute làm Tuấn ngây đơ ra

- Tớ vào nhé!

- Cậu vào đi- Phòng của Đăng

- Cacao của cậu nè!

- Cảm ơn cậu- Đăng mỉm cười, tính ra tên này còn bình thường nhất trong 3 tên- Nó thoáng đỏ mặt rồi đi ra ngoài

- Vào đi!

- Cacao nè!

- Để đó đi!- Hắn vừa mới tắm xong

” xí, hách dịch! Ồ hình như hắn bị thương”

- Cậu bị thương trên má kìa

- Thế à! Không sao đâu!

- Cậu mà bị thẹo thì đám fan sẽ buồn lắm. Để tớ bôi thuốc cho, ngồi xuống đi!- Nó ấn Phong ngồi xuống cái ghế rồi chạy ra lấy hộp bông băng thuốc sát trùng và dán băng cho hắn

Đây là lần đầu tiên nó “face to face” vs 1 người con trai gần như thế. Cảm thấy mùi hương nam tính nhẹ nhàng quen thuộc của hắn(Người thấy đâu đó 1 lần rồi nên quen thuốc á :D) cùng mái tóc ướt mới tắm xong nhỏ vài giọt nước. Nó có cảm giác đang bị hút vào đôi mắt nâu sâu đang nhìn vào nó ” Sao thế này??” Nó bối rối

Còn hắn, khi nhìn gần hắn mới thấy da nó cũng trắng mịn như da em bé và đôi má phúng phính cùng hàng lông mi dài chợp chợp liên tục trề. Đôi mắt đen lầy nhưng rất sáng của nó cũng làm hắn ngây ra không kém: “ Sao mình lại thấy nhỏ dễ thương thế này?” Và...

Hai trái tim cùng đập (chung 1 nhịp ^^)

- Tui..tui xong rồi- Nó đứng dậy và chạy

- Khoan đã!- Hắn bước lại đứng gần nó, rất gần

” Hắn...hắn định làm gì? Khoảng cách này..Chẳng lẽ...” Mắt nó tự nhiên nhắm lại

- Cậu quên cái hộp này- Hắn đưa cái hộp thuốc cho nó

- Ồ..uhm, Ngủ ngon!

- Ngủ ngon!
- Ax mình sao thế này? Sao lại mún kiss nhỏ đó??- Hấn vò đầu, cảm nhận tim vẫn đập thành thịch trong lồng ngực mình
- Dêm đó có 3 người không ngủ được
- ” Phù! Hấn đúng là ác quỷ. Thật nguy hiểm quá! Hấn còn biết thôi miên người ta = mắt cơ đấy”- Suy nghĩ ngớ ngẩn của con nhóc ngớ ngẩn nào đó đang rúc trong chăn.
- Sao mình cứ nghĩ về nhỏ đó quài!- Tên nào đó vs miếng băng trên má ^^
- Hức! Thanh khóa trái cửa rồi không qua ngủ được. Thôi lần sau leo mượn quần gia chĩa khóa vậy. hí hí (Bị ám dài dài ghen Thanh =]])- Tuấn cười hí hửng như mới trốn trại:))

13. Chương 12

Chap 12:

Sáng, nó dậy và vươn vai. Woa ngày mới lại tới. Đánh thức bọn hấn và cùng dùng bữa sáng

- Các cậu! Hôm nay ngày nghỉ cho tớ ra ngoài nhé!
- Cậu có hẹn à? Vs ai? Trai hay gái? Đi đâu?- Tuấn làm 1 hơi
- À vs Linh bạn mình, cô ấy bảo có chuyện quan trọng muốn nói- Nó cười toe
- Chuyện quan trọng à? Chắc tớ biết là chuyện gì rồi- Đăng cười ản ý
- Sao cậu biết được?
- Bọn tớ là HHS mà!- Đăng cười hiền
- Mà cậu nghĩ cậu ấy định nói chuyện gì- Nó ngây ngô
- Có lẽ cậu nghe cậu ấy nói thì tốt hơn tớ nói. Cậu nên bí rằng trong trường mình có rất nhiều học sinh giấu đi thân thế thật của mình và đi học như 1 cậu chủ cô chủ bình thường (Chẳng hạn như tớ đây này =]])- Đăng nói
- Uhm!
- Mà cậu đi đâu thế!- Tuấn hỏi
- À cafe Mint- Nó ngây thơ vì đang mải mê suy nghĩ câu nói của Đăng
- Thế à!- Phong cười gian
- Này! Các cậu định đi theo tớ típ à!- Nó bí mình đã bị mắc lừa
- OK dress up guys- Tuấn reo lên
- Ôi trời- Nó và Đăng thở dài, riêng Phong thì cười ngây ngây như con gà tây=]] hôm nay hấn bị sao thế, cứ nhìn nó hoài mà nó không để ý
- Hehe, chắc cậu không biết Mint ở đâu mà fk? Lát đi chung bọn tớ đưa đi. Bọn tớ ngồi riêng mà ^^.
- Uhm cũng được!
- 30p sau, bọn hấn xong và đứng dưới phòng khách đợi nó
- Con nhỏ này diện gì mà lâu quá- Phong khó chịu
- Haha! Con gái mà! Cậu ấy cũng có để lựa ra bộ hợp vs phong cách của cậu ấy trong đồng đồ cậu mua nữa- Đăng cười hiền
- Cũng có người giúp nhỏ thay đồ và chuẩn bị rồi mà- Phong càu nhàu

- Hey đợi lâu không?- Nó đi xuống làm cả 3 ngẩn ngơ, hôm nay nó khác quá. Với mái tóc thắt bím lệch 1 bên tinh nghịch gắn chiếc nơ hồng nhạt xinh xinh. Nó mang đầm voan màu trắng rút vai xếp li và 1 chiếc thắt lưng hồng nhạt tôn lên vòng eo nhỏ của nó. Đôi đế xuống có 2 cái nơ cũng màu hồng nhạt nốt (Hấn mua đồ theo bộ bộ mà ^^). Trông nó rất nữ tính nhưng vẫn có chút tinh nghịch, nó còn trang điểm nhẹ nữa

- Có kì quá không? Tổ thấy ngại lắm nhưng Jane (Người giúp trang điểm cho nó) bảo vậy là ổn rồi

- Không, cậu xinh lắm- Tuấn cười toe toét

- Đẹp lắm- Đăng mỉm cười và hơi liếc qua phong, lúc này cu cậu còn mãi ngẩn ngơ

- Đi..đi nào, cậu lè mề quá- Phong quay đi che gò má đang ửng hồng

Bọn hấn đi 3 chiếc xe riêng (phô quá==”)

- Bình thường bọn cậu vẫn đi chung 1 xe mà?

- Đi học mới vậy, bình thường bọn tớ đi riêng- Tuấn cười- Sao nào cậu muốn đi vs ai, vs tớ fk?- Tuấn ôm nó vào làm nó hết hồn.

- Bỏ..bỏ ra- Nó lúng túng, nó cũng đang phân vân k biết nên đi vs ai, nó k dám phiền Đăng và cũng k dám đi vs Tuấn (sợ bị ”mi” bắt chọt)

- Quên đi! Nhỏ này đi với tớ- Phong kéo nó ra

- Cậu không thích cậu ấy mà!- Tuấn giãy nảy

- Cậu quên là nhỏ bồ cũ của cậu từng hại cậu ấy vì cậu ấy đi với cậu à- Phong nói trúng vào tâm lí của Tuấn làm cậu im, k nói gì và leo lên chiếc Ferrari F430 của cậu và chạy mất. Đăng cũng mỉm cười và leo lên chiếc Aston Martin DB9 Volante và chạy theo. Còn nó và Phong...

- Đi thôi!- Phong nói rồi mở cửa xe cho nó

- uhm..!- Nó leo lên

Và chiếc Lamborghini reventon phóng đi...

14. Chương 13

Về biệt thự thì 1 bàn ăn thịnh soạn đã được dọn sẵn

- Ô tổ tưởng ở đây chỉ có chúng ta thôi- Nó thắc mắc

- Là bác quản gia í, tớ mới gọi đến- Tuấn cười

- Uhm! Hèn gì nhà cửa sạch sẽ như thế!

Cả đám rửa người cho sạch cát rồi ngồi vào bàn ăn

- Ăn này Thanh! -Tuấn gấp miếng thịt cho nó

- Ăn rau nhiều zô, tui thấy cô hơi thiếu chất xơ á- Phong cũng không thua

- Uhm, tks 2 người- Nó cười híp mí

- Ăn này Linh! Tổ thấy cậu có vẻ mệt- Đăng lo cho Linh (p.s: Bọn hấn quen gọi Sei = tên thiệt rồi ghen, ở trường Linh đổi họ Dương thành Nguyễn nên không ai nhận ra cô)

- Cảm ơn cậu!- Linh nở nụ cười tỏa nắng làm Đăng cười mẫn nguyện

- Này này! Có tình củm thì đi ra chỗ khác ghen! Buồn ối quá- Tuấn le lưỡi trên làm 2 bạn đỏ mặt

- Kệ người ta! Hai cậu cứ típ tục đi không sao đâu- Nó nói

- Này Thanh sao tớ và cậu không như họ nhi!- Tuấn cười hí hửng

- Mơ đi nhóc- Phong chen vào

- Này, tên này mún gì?- Tuấn la lên

- 2 cậu như con nít á! Ăn đi!- Huy nói

- Tối nay có chương trình gì chưa?- Nó hỏi- “Tối à? Hình như mình wen6 cái gì wan trọng thì phải?”

- Tối nay ta vào trung tâm thành phố đi ăn cá sống rồi đi bar chơi! Chắc cậu chưa đi bar bao giờ à?- Huy nói. 2 tên kia đang chiến tranh = muổng nĩa

- Cũng được! Cá sống à?- Nó hơi rợn rợn

- Haha! Không sao đâu! Cá ngư í, thành phố biển này nổi tiếng với món cá ngư đại dương mà!- Huy giải thích

- Chết! Tớ quên mất! Tớ không đi làm thêm hôm qua! Hôm nay đi chơi cũng chưa xin phép chị quản lí nghỉ!- Nó sực nhớ ra điều mà nó quên

- Haiz, bó tay! Giờ mới nhớ ra! Tui tính nhắc cô á- Phong nói

- Hôm qua tớ nhờ người đi làm thay cậu rồi!- Tuấn cười và thả cái nĩa cong vèo xuống bàn

- Thật à! Tks cậu! Cậu tốt với tớ quá! Tớ làm osin mà lại phiền các cậu quá nhìu- Nó xụ mặt lại làm bọn hần bối rối

- O ơ thật ra thì bọn tớ không coi cậu là osin đâu! Bữa giờ Phong chỉ giỡn thôi- Tuấn biện minh

- Cảm ơn! Khi nào kiếm đủ tiền thuê nhà tớ sẽ đi!- Nó nói nhưng thật ra trong lòng không muốn

- O!- Bọn hần thấy hơi khó chịu, chẳng lẽ nó xem bọn hần như người xa lạ ư?. Tự nhiên không khí trùng xuống

- Cô ra đây!- Phong đứng dậy ra hiệu nó đi theo

- ?

- Cô không phải osin! Tui có 1 điều kiện! Nếu hoàn thành thì tui sẽ có trách nhiệm lo chuyện ăn ở học của cô cho tới khi cô tốt nghiệp đại học và ra trường!- Phong nói- Cô không phải lo về chuyện ra ngoài hay sao nữa!

- Điều kiện gì?- Nó hỏi

- Lôi tên cứng đầu ấy về nhà!- Phong chỉ tay vào Huy

- Mà tui phải biết là tại sao cậu ấy lại không chịu ở lại biệt thự của cậu?

- Có 1 hiểu lầm! Cô hãy tự tìm hiểu đi! Có gì tui sẽ giải thích cho cô sau! Sao? Chấp nhận điều kiện tui đưa ra không?- Phong nhìn xoáy sâu vào mắt nó chờ đợi

“Không biết có làm được không? Không thể quyết định tùy tiện được! Lỡ mình không làm được thì cậu ấy lại thất vọng! Cậu ấy quá tốt với mình hiện giờ rồi!”

- Tui chưa quyết định được, hãy cho tui thời gian suy nghĩ- Nó gãi đầu

- OK, ngày mai trả lời tui! Được chứ?

- Uhm! Quay lại bàn ăn thôi!

- Hai người nói gì có vẻ căng thẳng thế- Tuấn tò mò

- Bí mật!- Phong cười làm Tuấn tức tối, dám giấu Tuấn à?

- Tớ ăn xong rồi! Ra hồ bơi bơi tiếp- Nó chạy ra ngoài, nó vốn thích nước mà.

- Nãy đòi đi biển mà sao không đi nữa!

- Ngoài kia đông quá! Tớ không thích!- Nó nói, vì lí đông người à? Hay vì lí do gì khác

Nó tung tăng nghịch nước7 ngoài hồ bơi thì Sei tới

- Sợ mấy nhỏ đó ngấm Phong chứ gì?- Sei nói
- Cậu..nói gì thế? L..làm..gì có!- Nó lắp bắp, chính nó cũng không hiểu tại sao nữa
- Thôi đừng chối! Tớ quan sát cậu và biết hết rồi! Nào nói đi! Huy hay Phong hay là Tuấn- Sei cười nham hiểm
- Không ai hết! Tớ không xứng với bọn họ đâu!
- Không phải là vấn đề giàu nghèo! Cậu không thấy họ cũng rất thích cậu à? Đó là do tính cách dễ thương không mưu mô của cậu! Tớ thích chơi với cậu cũng vì thế!- Sei nói
- ... Tớ không biết, ai lại chấp nhận 1 đứa mồ côi không xu dính túi như tớ!- Nó ứa nước mắt khi nhắc đến từ ‘mồ côi’
- Ngoan nào! Đâu phải cậu muốn mồ côi đâu! Chỉ có bọn người ghen tị với sự dễ thương của cậu nên mới nói thế! Chỉ cần cậu cố gắng học giỏi và đậu ĐH = chính sức lực của cậu thì không ai dám khinh thường cậu nữa đâu!- Sei ôm nó và vỗ vỗ lưng nó
- Ừm!- Nó sụt sịt, đằng sau vỏ bọc vui vẻ nhí nhố thường ngày của nó là 1 cô bé yếu ớt cần ai đó chở che. Quan trọng là ai sẽ là người bảo vệ và trân trọng nó?
- 2 cậu làm gì thế? Sao ôm nhau sụt sướt thế, ra biển chơi đi Thanh!- Tuấn chạy tới và nói,nhưng cậu khựng lại khi thấy mắt nó đỏ hoe
- Tớ không muốn! Đồng người quá!- Nó nói
- Yên tâm! Bọn mình đi Jet ski mà!- Huy nói
- Jet ski là gì?- Nó hỏi
- Đi nào rồi biết! - Phong lôi tay nó đi
- Đợi đã! Các cậu ra trước đi! Tớ có chuyện nói vs Sei lát, ra liền
- Lẹ nha!
- Uhm!
- Nãy giờ cậu chỉ lo lắng cho tớ thôi ^^! Cậu cũng quên rằng nãy sắc mặt cậu bức bối như thế nào khi thấy mấy nhỏ kia ngấm nhìn Đăng à? Cậu hãy xác nhận tình cảm mình đi! Đừng trốn tránh nữa!- Nó nháy mắt vs Sei rồi chạy ra trước
- Tớ cũng muốn, nhưng tớ còn e ngại chuyện của 3 năm trước. Nếu Alisa không làm thế với tớ!- Sei nói 1 mình, mặt hơi buồn
- Linh, đi nào! Tớ chở cậu đi Jet ski- Đăng tới và chìa tay ra
- Uhm!- Linh nắm lấy bàn tay đó
- Nào nào! Thanh đi với ai? Tớ nhé?- Tuấn nhe răng hí hửng
- Mơ! Thanh đi vs tớ- Phong chen vào
- Tớ cơ!- Tuấn la lên
- Tớ!- Phong đốp lại
- Tao! (chuyển xưng hô nhanh nhĩ?)
- Tao!
- Hai cậu ồn quá! Thanh đi với ai- Huy nói- Do Thanh quyết định chứ không phải các cậu
- O tớ..!- Nó chưa kịp nói thì Phong đã lôi nó leo lên chiếc jet ski để đó
- Này đứng lại! Dám bắt cóc công khai à!- Tuấn nhảy tưng tưng

- Chậc! Bỏ tay cậu, đi nào Đăng! Chở Linh cho cẩn thận- Huy nói

- Yên tâm- Đăng cười

Lúc này nó và Phong đang chạy vù vù

- Á chậm thôi sóng đập mạnh quá tui sợ- Nó la lên

- Ai biểu không chịu ôm! Có ngày té á! Ôm chặt vào!

Nó vòng tay ôm qua người hấn làm hấn cảm thấy như có điện chạy ngang người, tim đập thình thịch.

- Ủa sao chậm lại rồi? Hết xăng hả- Nó hỏi

- Đây tên kh**n kia! Đua không?- Tuấn chạy lên hỏi

- Được chơi luôn!

- Không được tui sợ lắm- Nó nhắm tịt mắt lại hét lên

- Thanh qua bên tớ nè!- Huy chạy tới

- Cậu không đua à?

- Không! Chỉ có 2 tên kia đua thôi, bọn hâm!

- Uhm!- Và Huy chạy sát Phong rồi ngừng lại để nó leo qua. Chơi với thế nào nó lại ngã xuống nước.

- Cẩn thận!- Huy đưa tay kéo nó lên còn 2 tên kia thấy nó ngã thì quíu quá bay xuống nước lun

- Tớ ổn rồi!- Nó nói

- À bọn tui nhúng nước trước khi đua cho có khí thế!- Tuấn biện minh vì thấy bộ dạng của Huy như đang nín cười 2 thằng bạn ngố

- Nào đua thôi! Huy làm trọng tài nghen! Ai chạy tới mỏm đá kia rồi quay lại đây thì thắng!- Phong nói

- Ok brother! Ready? Get set and..go!- Huy vừa dứt lời thì hai tên kia cầm đầu chạy

- Lỡ ngã thì sao nhĩ? Sóng mạnh quá!- Nó lo lắng

- Yên tâm, bọn đó trâu bò lắm! Tụi nó đêm nào cũng đua xe hết mà!- Huy cười

“Mấy tên này ghê gớm thật” Và Huy chở nó đi vòng vòng quanh biển đợi 2 tên quay lại. Đăng và Sei đi đâu mất tiu. 1 lát sau...

- Tao thắng nhé!- Tuấn cười

- Mơ à? Tao cán vạch trước mà!- Phong cự lại. Hai tên không ai chịu thua ai và cãi nhau tiếp. Huy chở nó vào bờ vì nó hơi bị say sóng và sợ vì đi không quen.

Lúc này Đăng và Sei đang ngồi trên bờ biển. Khẽ đẩy gọng kính đen và kéo chiếc mũ rộng vành xuống che khuôn mặt. Sei nói

- Tớ không thích ở đây! Đông người quá!

- Tại sao? Nếu là ca sĩ cậu phải wen với việc bị người khác dòm ngó soi mói rồi! Sao không thích? Hay là còn 1 lí do nào khác- Đăng quay sang cười mỉm

- Ô ơ... không có!

- Nói thật đi! Cậu ghen vì những bạn gái đó nhìn tớ à?

- Tớ không có!- Sei chối

- Có!- Lúc thì bóng chuyền tớ quan sát rồi, và lúc cậu nói chuyện với Thanh tớ đã nghe được! Cậu không cần chối!- Đăng nói làm Sei không cãi được nữa, đành im lặng và kéo cái vành nón xuống che khuôn mặt đỏ ửng. Đăng thấy thế mỉm cười và đẩy vành nón của Sei lên, tháo cặp wayfarer ra...

- Ô! Người ta nhận ra tớ mất. Tớ để tóc giả ở biệt thự rồi!- Sei nói
- Không sao! Tớ sẽ che cho cậu!- Đăng nói và đặt lên môi Sei 1 nụ hôn thật sâu. Bãi biển đông người nhưng dường như chỉ có 2 người đối với họ.
- Đăng!
- Tớ thích cậu! Lâu lắm rồi Linh à!- Đăng nói khẽ vào tai Linh
- Ngày đó cậu đã tránh mặt và bảo không muốn gặp tớ nữa. Thế nên tớ mới cải trang thành người khác và đi học ở Goldstar suốt mấy năm qua- Sei khóc, hạt châu lăn dài trên má
- Đó là do hiểu lầm! Sau đó tớ đã hiểu ra vấn đề nhưng không tìm thấy cậu. Bố cậu bảo cậu đã đi du học nhưng không nói tớ biết ở nước nào. Tớ không ngờ rằng cậu luôn ở gần tớ. Cho đến khi phát hiện ra Nguyễn Ngọc Linh là Dương Châu Thùy Linh tớ lại không đủ dũng khí để gặp cậu và xin lỗi! Xin cậu hãy tha thứ cho tớ- Đăng nói và lau giọt nước mắt trên má Linh
- ...
- cậu...làm bạn gái tớ nhé!
- < Hãy đối diện với tình cảm của mình, đừng trốn tránh nữa>- Giọng nói của nó vang lên trong đầu Sei và cô khẽ gật đầu
- Cảm ơn cậu đã bỏ qua cho tớ- Đăng ôm nó vào lòng

15. Chương 14

Chap 14:

Về biệt thự thì 1 bàn ăn thịnh soạn đã được dọn sẵn

- Ô tớ tưởng ở đây chỉ có chúng ta thôi- Nó thắc mắc
- Là bác quản gia í, tớ mới gọi đến- Tuấn cười
- Uhm! Hèn gì nhà cửa sạch sẽ như thế!
- Cả đám rửa người cho sạch cát rồi ngồi vào bàn ăn
- Ăn này Thanh! -Tuấn gấp miếng thịt cho nó
- Ăn rau nhiều zô, tui thấy cô hơi thiếu chất xơ á- Phong cũng không thua
- Uhm, tks 2 người- Nó cười híp mí
- Ăn này Linh! Tớ thấy cậu có vẻ mệt- Đăng lo cho Linh (p.s: Bọn hắn quen gọi Sei = tên thiệt rồi ghen, ở trường Linh đổi họ Dương thành Nguyễn nên không ai nhận ra cô)
- Cảm ơn cậu!- Linh nở nụ cười tỏa nắng làm Đăng cười mãn nguyện
- Này này! Có tình củm thì đi ra chỗ khác ghen! Buồn ối quá- Tuấn le lưỡi trêu làm 2 bạn đỏ mặt
- Kệ người ta! Hai cậu cứ típ tục đi không sao đâu- Nó nói
- Này Thanh sao tớ và cậu không như họ nhỉ!- Tuấn cười hí hửng
- Mơ đi nhóc- Phong chen vào
- Này, tên này mún gì?- Tuấn la lên
- 2 cậu như con nít á! Ăn đi!- Huy nói

- Tối nay có chương trình gì chưa?- Nó hỏi- "Tối à? Hình như mình quên cái gì quan trọng thì phải?"

- Tối nay ta vào trung tâm thành phố đi ăn cá sống rồi đi bar chơi! Chắc cậu chưa đi bar bao giờ à?- Huy nói. Tên kia đang chiến tranh = muốn nữa

- Cũng được! Cá sống à?- Nó hơi rợn rợn

- Haha! Không sao đâu! Cá ngừ í, thành phố biển này nổi tiếng với món cá ngừ đại dương mà!- Huy giải thích

- Chết! Tớ quên mất! Tớ không đi làm thêm hôm qua! Hôm nay đi chơi cũng chưa xin phép chị quản lý nghỉ!- Nó sực nhớ ra điều mà nó quên

- Haiz, bó tay! Giờ mới nhớ ra! Tui tính nhắc cô á- Phong nói

- Hôm qua tớ nhờ người đi làm thay cậu rồi!- Tuấn cười và thả cái nĩa cong vào xuống bàn

- Thật à! Tks cậu! Cậu tốt với tớ quá! Tớ làm osin mà lại phiền các cậu quá nhiều- Nó xụ mặt lại làm bọn hắn bối rối

- Ơ ơ thật ra thì bọn tớ không coi cậu là osin đâu! Bữa giờ Phong chỉ giỡn thôi- Tuấn biện minh

- Cảm ơn! Khi nào kiếm đủ tiền thuê nhà tớ sẽ đi!- Nó nói nhưng thật ra trong lòng không muốn

- Ồ!- Bọn hắn thấy hơi khó chịu, chẳng lẽ nó xem bọn hắn như người xa lạ ư?. Tự nhiên không khí trùng xuống

- Cô ra đây!- Phong đứng dậy ra hiệu nó đi theo

- ?

- Cô không phải osin! Tui có 1 điều kiện! Nếu hoàn thành thì tui sẽ có trách nhiệm lo chuyện ăn ở học của cô cho tới khi cô tốt nghiệp đại học và ra trường!- Phong nói- Cô không phải lo về chuyện ra ngoài hay sao nữa!

- Điều kiện gì?- Nó hỏi

- Lôi tên cứng đầu ấy về nhà!- Phong chỉ tay vào Huy

- Mà tui phải biết là tại sao cậu ấy lại không chịu ở lại biệt thự của cậu?

- Có 1 hiểu lầm! Cô hãy tự tìm hiểu đi! Có gì tui sẽ giải thích cho cô sau! Sao? Chấp nhận điều kiện tui đưa ra không?- Phong nhìn xoáy sâu vào mắt nó chờ đợi

"Không biết có làm được không? Không thể quyết định tùy tiện được! Lỡ mình không làm được thì cậu ấy lại thất vọng! Cậu ấy quá tốt với mình hiện giờ rồi!"

- Tui chưa quyết định được, hãy cho tui thời gian suy nghĩ- Nó gãi đầu

- OK, ngày mai trả lời tui! Được chứ?

- Uhm! Quay lại bàn ăn thôi!

- Hai người nói gì có vẻ căng thẳng thế- Tuấn tò mò

- Bí mật!- Phong cười làm Tuấn tức tối, dám giấu Tuấn à?

- Tớ ăn xong rồi! Ra hồ bơi bơi tiếp- Nó chạy ra ngoài, nó vốn thích nước mà.

- Nãy đòi đi biển mà sao không đi nữa!

- Ngoài kia đông quá! Tớ không thích!- Nó nói, vì lý do gì người à? Hay vì lý do gì khác

Nó tung tăng nghịch nước ngoài hồ bơi thì Sei tới

- Sợ mấy nhỏ đó ngăm Phong chứ gì?- Sei nói

- Cậu..nói gì thế? L..làm..gì có!- Nó lắp bắp, chính nó cũng không hiểu tại sao nữa

- Thôi đừng chối! Tớ quan sát cậu và biết hết rồi! Nào nói đi! Huy hay Phong hay là Tuấn- Sei cười nham hiểm
- Không ai hết! Tớ không xứng với bọn họ đâu!
- Không phải là vấn đề giàu nghèo! Cậu không thấy họ cũng rất thích cậu à? Đó là do tính cách dễ thương không mưu mô của cậu! Tớ thích chơi với cậu cũng vì thế!- Sei nói
- ... Tớ không biết, ai lại chấp nhận 1 đứa mồ côi không xu dính túi như tớ!- Nó ứa nước mắt khi nhắc đến từ ‘mồ côi’
- Ngoan nào! Đâu phải cậu muốn mồ côi đâu! Chỉ có bọn người ghen tị với sự dễ thương của cậu nên mới nói thế! Chỉ cần cậu cố gắng học giỏi và đậu ĐH = chính sức lực của cậu thì không ai dám khinh thường cậu nữa đâu!- Sei ôm nó và vỗ vỗ lưng nó
- Ừm!- Nó sụt sịt, đằng sau vỏ bọc vui vẻ nhí nhố thường ngày của nó là 1 cô bé yếu ớt cần ai đó chở che. Quan trọng là ai sẽ là người bảo vệ và trân trọng nó?
- 2 cậu làm gì thế? Sao ôm nhau sụt sướt thế, ra biển chơi đi Thanh!- Tuấn chạy tới và nói, nhưng cậu khựng lại khi thấy mắt nó đỏ hoe
- Tớ không muốn! Đông người quá!- Nó nói
- Yên tâm! Bọn mình đi Jet ski mà!- Huy nói
- Jet ski là gì?- Nó hỏi
- Đi nào rồi biết! - Phong lôi tay nó đi
- Đợi đã! Các cậu ra trước đi! Tớ có chuyện nói vs Sei lát, ra liền
- Lẹ nha!
- Uhm!
- Nãy giờ cậu chỉ lo lắng cho tớ thôi ^^! Cậu cũng quên rằng nãy sắc mặt cậu bức bối như thế nào khi thấy mấy nhóc kia ngăm nhìn Đăng à? Cậu hãy xác nhận tình cảm mình đi! Đừng trốn tránh nữa!- Nó nháy mắt vs Sei rồi chạy ra trước
- Tớ cũng muốn, nhưng tớ còn e ngại chuyện của 3 năm trước. Nếu Alisa không làm thế với tớ!- Sei nói 1 mình, mặt hơi buồn
- Linh, đi nào! Tớ chở cậu đi Jet ski- Đăng tới và chìa tay ra
- Uhm!- Linh nắm lấy bàn tay đó
- Nào nào! Thanh đi với ai? Tớ nhé?- Tuấn nhe răng hí hửng
- Mơ! Thanh đi vs tớ- Phong chen vào
- Tớ cơ!- Tuấn la lên
- Tớ!- Phong đắp lại
- Tao! (chuyển xưng hô nhanh nhĩ?)
- Tao!
- Hai cậu ồn quá! Thanh đi với ai- Huy nói- Do Thanh quyết định chứ không phải các cậu
- O tớ..!- Nó chưa kịp nói thì Phong đã lôi nó leo lên chiếc jet ski để đó
- Này đứng lại! Dám bắt cóc công khai à!- Tuấn nhảy từng từng
- Chặc! Bỏ tay cậu, đi nào Đăng! Chở Linh cho cẩn thận- Huy nói
- Yên tâm- Đăng cười

Lúc này nó và Phong đang chạy vù vù

- Á chậm thôi sóng đập mạnh quá tui sợ- Nó la lên

- Ai biểu không chịu ôm! Có ngày té á! Ôm chặt vào!

Nó vòng tay ôm qua người hần làm hần cảm thấy như có điện chạy ngang người, tim đập thình thịch.

- Ủa sao chậm lại rồi? Hết xăng hả- Nó hỏi

- Đây tên kh**n kia! Đua không?- Tuấn chạy lên hỏi

- Được chơi luôn!

- Không được tui sợ lắm- Nó nhắm tịt mắt lại hét lên

- Thanh qua bên tớ nè!- Huy chạy tới

- Cậu không đua à?

- Không! Chỉ có 2 tên kia đua thôi, bọn hâm!

- Uhm!- Và Huy chạy sát Phong rồi ngừng lại để nó leo qua. Chới với thế nào nó lại ngã xuống nước.

- Cẩn thận!- Huy đưa tay kéo nó lên còn 2 tên kia thấy nó ngã thì quíu quá bay xuống nước lun

- Tớ ổn rồi!- Nó nói

- À bọn tui nhúng nước trước khi đua cho có khí thế!- Tuấn biện minh vì thấy bộ dạng của Huy như đang nín cười 2 thằng bạn ngố

- Nào đua thôi! Huy làm trọng tài nghen! Ai chạy tới mỏm đá kia rồi quay lại đây thì thắng!- Phong nói

- Ok brother! Ready? Get set and..go!- Huy vừa dứt lời thì hai tên kia cầm đầu chạy

- Lỡ ngã thì sao nhĩ? Sóng mạnh quá!- Nó lo lắng

- Yên tâm, bọn đó trâu bò lắm! Tụi nó đêm nào cũng đua xe hết mà!- Huy cười

“Mấy tên này ghê gớm thật” Và Huy chở nó đi vòng vòng quanh biển đợi 2 tên quay lại. Đẳng và Sei đi đầu mất tiu. 1 lát sau...

- Tao thắng nhé!- Tuấn cười

- Mơ à? Tao cán vạch trước mà!- Phong cự lại. Hai tên không ai chịu thua ai và cãi nhau tiếp. Huy chở nó vào bờ vì nó hơi bị say sóng và sợ vì đi không quen.

Lúc này Đẳng và Sei đang ngồi trên bờ biển. Khẽ đẩy gọng kính đen và kéo chiếc mũ rộng vành xuống che khuôn mặt. Sei nói

- Tớ không thích ở đây! Đông người quá!

- Tại sao? Nếu là ca sĩ cậu phải wen với việc bị người khác dòm ngó soi mói rồi! Sao không thích? Hay là còn 1 lí do nào khác- Đẳng quay sang cười mỉm

- O ơ... không có!

- Nói thật đi! Cậu ghen vì những bạn gái đó nhìn tớ à?

- Tớ không có!- Sei chối

- Có!- Lúc thì bóng chuyền tớ quan sát rồi, và lúc cậu nói chuyện với Thanh tớ đã nghe được! Cậu không cần chối!- Đẳng nói làm Sei không cãi được nữa, đành im lặng và kéo cái vành nón xuống che khuôn mặt đỏ ửng. Đẳng thấy thế mỉm cười và đẩy vành nón của Sei lên, tháo cặp wayfarer ra...

- O! Người ta nhận ra tớ mất. Tớ để tóc giả ở biệt thự rồi!- Sei nói

- Không sao! Tớ sẽ che cho cậu!- Đẳng nói và đặt lên môi Sei 1 nụ hôn thật sâu. Bãi biển đông người nhưng dường như chỉ có 2 người đối với họ.

- Đăng!
- Tớ thích cậu! Lâu lắm rồi Linh à!- Đăng nói khẽ vào tai Linh
- Ngày đó cậu đã tránh mặt và bảo không muốn gặp tớ nữa. Thế nên tớ mới cải trang thành người khác và đi học ở Goldstar suốt mấy năm qua- Sei khóc, hạt châu lăn dài trên má
- Đó là do hiểu lầm! Sau đó tớ đã hiểu ra vấn đề nhưng không tìm thấy cậu. Bố cậu bảo cậu đã đi du học nhưng không nói tớ biết ở nước nào. Tớ không ngờ rằng cậu luôn ở gần tớ. Cho đến khi phát hiện ra Nguyễn Ngọc Linh là Dương Châu Thùy Linh tớ lại không đủ dũng khí để gặp cậu và xin lỗi! Xin cậu hãy tha thứ cho tớ- Đăng nói và lau giọt nước mắt trên má Linh
- ...
- cậu...làm bạn gái tớ nhé!
- - Giọng nói của nó vang lên trong đầu Sei và cô khẽ gật đầu
- Cảm ơn cậu đã bỏ qua cho tớ- Đăng ôm nó vào lòng
- Lúc về biệt thự, nó thấy Sei và Đăng đang ngồi ngoài xích đu nói chuyện. Nhưng tay họ thì nắm chặt lấy nhau, nó hiểu ra và thầm vui mừng cho cô bạn mình. Khẽ nháy mắt với Sei và đưa ngón cái lên
- “Tốt quá rồi Linh ạ! Mong cậu hạnh phúc!”
- Yahoo! 2 người bắt đầu quen nhau à- Tuấn hỏi
- Ờ thì...- Đăng gãi đầu
- Kaka! Cậu phải đối xử tốt với Linh hiền lành của bọn tớ nhá! Ta tổ chức ăn mừng nào!- Tuấn nhảy tung tung
- Nó không nói gì! Chỉ mỉm cười nhìn Linh. Không biết nó sẽ có được hp thực sự như Linh và Đăng không. Bất giác nó quay sang nhìn hần và chạm ngay ánh mắt của hần, cả 2 vội quay đi. Họ đâu biết họ đang có cùng suy nghĩ với nhau...
- Cuối cùng cục băng đó cũng có được người hần thích từ nhỏ tới giờ! Phải không brother!- Huy vỗ vai Phong
- Ồ! Đúng là bọn ngốc! Thích nhau mà không nhận ra!- Phong nói. Cậu cũng có hơn gì ai mà nói người ta đâu =]]

16. Chương 15

Chap 15:

- Tớ vào nhé Sei!- Nó
- Vào đi Thanh!
- Hi hi, má đồ ừng kute ngenh- Nó trêu
- Cậu thật là...- Sei lúng túng vì ngại
- Tớ muốn hỏi cậu 1 số chuyện, vì cậu là bạn từ nhỏ của bọn hần nên chắc biết
- Chuyện gì thế?
- Cậu biết ai tên là Alisa không?- Nó hỏi
- Sao cậu hỏi thế?
- Tại vì lúc nãy Huy chở tớ tớ nghe cậu ấy nói thầm gì đó, gì mà Tuấn nói đúng, cậu thật giống Alisa
- Tớ kể cậu nghe! Huy đã bị tổn thương vì 1 chuyện xảy ra 3 năm trước

- Chuyện gì? Cậu kể tớ nghe đi- Nó nghĩ điều này sẽ giúp ích cho nó
- Alisa 3 năm trước đã từng là hôn thê của Phong, và cũng là bạn thân của tớ lúc đó. Nhưng Phong không có vẻ gì là tán thành hay phản đối cuộc hôn nhân đó. Nhưng, Huy... cậu ấy...
- Sao?
- Cậu ấy đau khổ vì cậu ấy yêu Alisa! Cậu ấy không muốn cướp đi hôn thê của anh mình vì Phong đã có 1 tuổi thơ bất hạnh. Huy không muốn Phong buồn vì Huy nghĩ Phong cũng yêu Alisa. Alisa biết Huy cũng yêu mình và cô tham lam muốn chiếm trái tim của 2 ae họ. Alisa gặp Huy và bảo rằng cô yêu Huy và muốn kết hôn với Huy. Mặt khác lại nói với Phong là Huy dụ dỗ cô khi Phong bắt gặp 2 người ôm nhau. Phong đã rất tức giận Huy vì nghĩ Huy xem thường cậu. 1 ngày kia, Phong vào phòng Huy thì thấy Huy và Alisa đang hôn nhau, Phong đã tức giận không nói gì. Alisa liền chạy tới ôm Phong và bảo rằng Huy cưỡng ép cô ấy. Lúc đó Phong đã hiểu rõ sự việc nhưng vẫn quát lên và bảo Huy đi ra khỏi biệt thự của cậu. Do 1 chút đồ kị và nóng giận cậu đã đuổi Huy đi. Và Huy bỏ đi với 1 vết thương trong lòng. Alisa thì bị Phong đuổi về nước. Tuy 1 năm sau họ hòa giải nhưng giờ giữa 2 cậu ấy vẫn có khoảng cách khó hàn gắn được. Nhiều lần Phong bảo Huy về nhưng cậu từ chối vì vs Huy căn biệt thự là nơi chứa 1 chút ít kỉ niệm giữa cậu và Alisa nên cậu chưa muốn quay về!
- ...
- Haizz! Nói 1 hơi mệt quá!- Sei thở hắt ra
- Còn chuyện của cậu và Đăng? Sao 2 cậu thích nhau lúc nhỏ mà giờ mới tới với nhau?- Nó hỏi tiếp
- Ồ chờ chút tớ uống nước (để t.g ăn cơm nữa ^^) Lát tớ kể sau
- A! Đã quá pepsi ơi =]]
- Cậu kể tiếp đi!- Nó thúc
- Được rồi, như tớ đã nói trước đây bọn tớ là bạn thân. Nhưng bản tính Alisa không tốt, tớ biết rằng cậu ấy muốn độc chiếm 2 ae họ nên 1 lần bọn tớ qua nhà Phong chơi tớ kêu cậu ấy ra ngoài nói chuyện. Khi bị tớ lật tẩy, sắc mặt cô ấy tự nhiên thay đổi, môi khẽ nhếch mép cười. Và la lên, tự tát mình, vò đầu cho tóc rối lên. Tớ đứng im xem cô ấy tự làm gì, cô ấy hét lên và 4 bọn họ chạy ra. Cô ấy giả khóc và bảo rằng tớ vu oan cho cô ấy lấy dây chuyền của mẹ tớ. Tớ không muốn biện minh vì lúc đó tớ đã hiểu rõ con người thật của cô ấy, là bạn bè 4 năm mà cô ấy lại muốn loại bỏ tớ = cách ấy ư. Lúc đó tớ chỉ nhìn Đăng với hi vọng cậu ấy sẽ tin tớ. Nhưng không! Cậu ấy quay mặt bỏ đi! Cậu ấy tin cô ấy và nghĩ rằng tớ là 1 con bé bạo lực xấu xa. Tin tưởng đổ sụp trong lòng tớ trong chốc lát. Tớ không khóc và bỏ đi. Sau lần đó tớ không bao giờ liên lạc với họ nữa. Tuy sau này Phong và Tuấn cũng có tìm tớ nói chuyện, họ kêu tớ hãy tha thứ cho Đăng. Tớ không biết chuyện gì xảy ra nhưng 1 tháng sau ngày đó Alisa bỏ về nhà cô ấy bên Hàn Quốc. Đăng cố tìm gặp tớ nhưng tớ tránh mặt. Kể cả khi sau này gặp lại tớ vẫn không dám nhìn thẳng mặt cậu ấy. Dù nhiều lần tớ luôn lén nhìn cậu ấy tỏa sáng ở trường trong vai con bé Ngọc Linh yếu đuối. Cậu biết đấy! Việc niềm tin xây dựng được sau 7 năm chơi chung bị đổ sụp trong chốc lát làm tớ không thể tha thứ cho cậu ấy. Để lánh mặt, tớ về VN theo học trường của nhà Phong nhưng không ngờ cả 3 cậu ấy cũng về nước sau tớ vài tháng. Mãi đến khi gặp cậu, sự mạnh mẽ của cậu đã thúc giục tớ không nên trốn tránh nữa và kết quả là như cậu thấy đấy. Cảm ơn cậu Thanh à!
- ...
- ...
- Mệt chưa? Nói 1 hơi luôn mà!- Nó lên tiếng
- Uhm mệt rồi! Hức! Sau này nghĩ lại cái ngày đó tớ vẫn khóc hoài Thanh à!- Sei ôm chầm lấy nó
- Nín nín đừng khóc nữa! Giờ 2 cậu đã hiểu lòng nhau rồi mà- Nó xoa xoa lưng Sei (con bé ngốc nghếch này cũng có lúc tâm trạng thế à ^^)
- Uhm! Tớ biết rồi- Sei quệt nước mắt
- Thực ra Phong nhờ tớ giúp lôi Huy về biệt thự lại!

- Chắc cậu ấy cũng nhận ra rằng cậu giống Alisa!
- Giống á? Ở điểm nào?
- Tớ không biết! Tớ đã cảm thấy giống nhưng không biết rõ giống nhau ở điểm nào! Nó hơi mơ hồ!- Sei để tay suy luận kiểu thám tử và quan sát nó
- Uhm! Thôi 5h30 rồi! Cậu tắm đi rồi cùng bọn hấn xuống phố!- Nó cười
- Thanks cậu vì đã nghe mình tâm sự, oa trút ra 1 hơi đã ghê!- Sei vươn vai
- ^^!

Nó vừa ra ngoài thì đụng mặt Huy

- Cậu chưa chuẩn bị à? 6h30 chúng ta xuất phát í- Huy cười
- Uhm! Tớ xong liền ‘ sau khuôn mặt tươi cười của cậu í là 1 vết thương lòng, mình muốn giúp cậu ấy nhưng không biết mình có làm được không?’

Đúng 6h30, nó và Sei bước xuống. Nó thì khỏe khoắn với short đóng thùng với tank-top sọc khỏe khoắn. Sei thì đội tóc giả ngắn, vận chiếc váy ren trắng đơn giản

- Đi thôi!
- Chúng ta đi chung 1 xe cho gọn, khỏi tranh giành tốn thời gian- Huy nói mà mắt cứ nhìn Phong với Tuấn như mĩa mai làm 2 tên quê mà không dám lên tiếng đành im lặng gật đầu
- Điểm dừng đầu tiên là nhà hàng nhật, nơi đây nổi tiếng vì món cá ngừ. Đầu bếp đưa cá sống ra và làm trước trực tiếp cho khách xem và phục vụ tại chỗ
- Cá to quá, thịt nhiều nữa!- Nó ngậy thơ thốt lên làm mấy tên mỉm cười- Giống như trong BOF í, tui đã xem phim đó trên tv
- Vậy ai là Goo Jun Pyo?- Tuấn chen vào
- Gì? Tớ đang nói cảnh này giống trong phim chứ có nói bọn mình giống trong phim đâu!- Nó làm Tuấn quê với vẻ mặt ngây-thơ-vô-tội. Phong thì nhìn Tuấn cười khiêu khích
- Sao nóng thế nhỉ, này đang mát mà!- Sei nói chưa dứt câu thì khựng lại vì bất gặp Tuấn và Phong ngồi 2 bên nó đang dòm nhau với ánh mắt phát ra tia lửa điện
- Thanh à! Xung quanh cậu sắp có thể chiến thứ 3 rồi- Đăng trêu 2 tên
- Huh?- Nó đang quan sát đầu bếp nên không hiểu ý Đăng lắm, cứ vô tư thoy!

Ăn uống no nê, Huy đưa tụi nó đến trung tâm mua sắm

- Huh? Đến đây làm gì?- Sei nói
- Vì kem ở đây bán ngon lắm- Huy cười và bắt đúng tâm lí của nó
- A sao cậu biết tớ thích ăn kem?- Nó reo lên và quay qua nhìn Huy với ánh mắt cún con
- Vì 1 lần ở trường tớ thấy cậu ăn kem rất ngon mà!
- Woa! Trông cậu ở trường y như cục lửa mà cũng quan tâm tới tớ thế à. Thanks cậu nhiều!- Mắt nó long lanh nhìn Huy làm Huy bối rối gãi đầu, tìm cậu lại nhảy loi choi. Huy 1đ =]] 2 tên kia không nói gì và lẳng lặng đi trước
- Đã tới đây rồi chúng ta cũng đi mua vài món đồ chứ- Đăng nói
- Được!- Sei tán thành

Sau khi ăn kem xong, (1 mình nó tới 4 5 ly to oạch) cả bọn vào trung tâm mua sắm. Sei và Đăng đi mua riêng (đánh lẻ í mà) Phong và Tuấn cứ lủi lủi xung quanh nó

- Bộ này hợp với Thanh nè- Tuấn đưa nó

- Chụp lấy!- Phong quăng đồ vào nó

- Nhiều thế!

- Vài bộ thôi mà!- Phong nói

Hix! Vài bộ của bọn hần! Kết quả là 1 đồng đồ nó xách không nổi nên bọn hần xách giùm. bọn girl trong mall cứ nhìn Phong mãi. Thấy thế nó hơi ức ức, chạy lên khoác tay Phong kéo đi làm tên này đơ như cây cơ.

9h, bọn nó tới quán bar.

- Ôi ở đây ồn quá, tim tớ đập theo nhạc luôn này!- Nó hét toáng lên

- Lát nữa cậu sẽ quen thôi!- Sei khoác vai nó

2 cô em xinh đẹp đi đâu thế? Không có bạn trai theo à? Đi với bọn anh này!- Máy tên mặt nham nhở từ đâu xuất hiện

- Ô- 2 đứa quay lại cầu cứu bọn hần nhưng bọn hần đang nói chuyện với bartender (có vẻ là người quen) nên không thấy. Máy tên đó nắm tay 2 đứa lôi đi

- Thả bọn tui ra!Máy anh làm gì thế?- Nó la lên

- Khi khi! Bar này là địa bàn của tụi anh rồi! Máy bé vào đây thì phải nghe lời bọn anh!- Tên đó vuốt cái tay trắng nõn của nó

Chát!!

- Mày!! Dám tát tao à!?- Tên đó nổi giận giơ tay lên định đánh nó! Nó nhắm mắt tính chịu (vì đường đâu mà chạy, bị chặn hết rồi) thì...

Bốp!! Rầm, 1 đám của Phong và tên đó ngã ra sàn nhà

- Cậu cậu!- nó nhìn Phong

- Hở ra 1 chút là có chuyện!- Phong nhìn nó

- Sei đâu?- Nó quay qua phía Sei thì thấy cái tên lôi Sei nằm dưới đất, miếng há ra. răng cửa bị thiếu mất 2 cái (sức mạnh của a Đăng nhà ta đó=]])

- Bọn mày dám...! Không biết đây là địa bàn của tao à? Ở đâu đến mà láo- Tên đó lồm cồm bò dậy

- Chắc chứ?- Tuấn cười, nụ cười không tinh nghịch như hằng ngày. 1 nụ cười hơi ác ác xí (k biết diễn tả sao hết==")

- Ở đây tao chỉ thua 1 người thôi!- Tên đó hất mặt

- Ai?- Tuấn hỏi

- Quản lí!

- Gọi tên đó ra đây!- Huy cười 1 nụ cười ngạo mạn

- Chuyện gì thế?- 1 giọng nói cất lên làm cả bọn im bật, mấy tên côn đồ đó nhìn về 1 người mang kính đang bước tới

- Anh! Bọn này ở đâu tới phá hoại gây rối quán nè!- Tên côn đồ kia như bắt được vàng vội thưa 1 tràng

- Mày quản lí đàn em sao mà để bọn nó tác quái thế hả?- Giọng Phong lạnh lùng cất lên, tay đang ôm nó trong lòng (tình cảm nhỉ)

- Anh là...?- Tên kính cận hỏi lại

- Lâu quá không gặp Kei!- Huy nói

- Xin anh thứ lỗi vì e quản lí quán không tốt!- Tên Kei cuối đầu trước bọn hần làm mấy thằng côn đồ diễng người

- Anh Kei... Sao lại cúi đầu trước bọn này!- Tên đó lấp bắp
 - Thằng ăn bám! Mà dám nói như thế với những người chủ của quán này à?- Kei cho tên đó 1 đá rất nhẹ nhàng nhưng hắt tung vào tường trông rất đau (ăn 2 cú quá xá đã =]])
 - Thôi bỏ đi!- Phong nói- Thời gian qua có gì xảy ra không
 - Không ạ! Quán vẫn điều hành tốt! Do danh tiếng của Devil bọn a- Tên Kei kính cẩn nói
 - Devil ư?- Trong quán bắt đầu xì xào
 - Tốt! Lên nhạc típ đi! Cứ bình thường đi m.n- Tuấn cười lộ chiếc răng khểnh làm mấy nhỏ kia chết hồn (người đa nhân cách =]])
 - Xin lỗi vì để 2 cậu bị vậy- Huy gãi đầu nói với nó và Sei
 - Không sao! Bar cũng phức tạp ghê!- Nó cười tươi
 - Uhm! Nhưng vui lắm!- Tuấn nói
 - Tớ không quen không khí ở đây! Tớ muốn về!- Nó mệt mỏi nói
 - Vậy à! Vậy về thôi- Huy nói
 - Mấy anh về sớm vậy?- Kei nói
 - Chắc sau này anh ghé, bảo trọng!- Đăng nói
- Rồi cả đám lên xe về White Palace...

17. Chương 16

chap 16:

Cả đám ngồi thành hình tròn trong phòng khách, tiếng rì rào của biển làm nó thấy vui vui sao sao á.

- Giờ ta tổ chức văn nghệ mini đi- Tuấn khởi xướng
- Nhạc cụ?- Nó hỏi
- Khỏi lo!- Tuấn xách cây guitar ra
- Đăng đàn guitar giỏi lắm, lúc nhỏ cậu ấy thường đàn còn Linh thì hát- Huy cười nhắc lại chuyện cũ
- OK Đăng đàn nhé! Sei hát trước đi, mọi người ai cũng phải hát!- Tuấn nói
- Uhm! Đăng đem cho tớ bài Die Young nhé! Tại hôm nay vui mà nên hát bài gì vui vui xí!- Sei nói
- OK!- Đăng ra hiệu OK và bắt đầu đàn, Linh thì cất tiếng hát mượt mà và cao vút:

I hear your heart beat to the beat of the drums

Oh what a shame that you came here with someone

While you're here in my arms

Let's make the most of the night

Like we're gonna die young

We're gonna die young

We're gonna die young

Let's make the most of the night

Like we're gonna die young

Let's make the most of the night

Like we're gonna die young

.... (p.s: Bài yêu thích của tớ đây ^^ Có ai biết không giờ tay)

Đúng là Sei! Không khí nhộn nhịp lên hẳn, sóng biển như hòa nhịp theo bài hát, rộn ràng lạ lùng (chém xí).

- Sei hát hay quá!- Nó trầm trồ

- Chuyện! Linh của tớ mà- Đăng khoác vai Sei

- Hí hí, quỳ nghen! Vậy tớ góp vui với bài Live While we young!- Tuấn bay vào

- OK hát đi! Hát đỡ fan của 1D quánh chút á!- Sei trêu

Và Tuấn cũng bắt đầu hát

(Bài này chắc khỏi trích lời ^^)

- Woa! Cậu cũng hát hay quá- Nó khen

- Hì hì! Thanks nhìu!- Tuấn toe toét vì được nó khen

- Vậy tui hát bài mirrors- Phong nhảy vào

- OK- Đăng nói

Giọng hát trầm ấm của hắn lại cất lên:

Aren't you somethin' to admire

Cause your shine is somethin' like a mirror

And I can't help but notice

You reflect in this heart of mine

If you ever feel alone and

The glare makes me hard to find

Just know that I'm always

Peering out on the other side

[Pre-Hook]

Cau se with your hand in my hand and a pocket full of soap

I can tell you there's no place we couldn't go

Just put your hand on the past

I'm here tryin' to pull you through

You just gotta be strong

.... (p.s: copy lời trên mp3.zing =]])

- Xì! Hát đỡ ồm! Sao mà = Justin Timberlake được!- Tuấn trề môi

- Người ta ca sĩ khác, Phong hát vậy là hay rồi!- Nó cười hiền với phong

- Uhm!- Phong mỉm cười nhẹ nhàng đáp lại nó

- Nè này giờ toàn cậu ngồi nghe rồi khen không à! Hát 1 bài đi chứ!- Tuấn chìa sang nó

- O.. tớ hát đỡ lắm!- Nó chối

- Quy định ai cũng phải hát mà! Cậu hát đi!- Tuấn nói

- Lát tớ hát được chứ?- Nó nói

- Để cậu ấy suy nghĩ nên hát bài gì! Tớ sẽ hát bài Bèo dạt mây trôi

- Wow! Chơi dân ca luôn à! Hát sao phải hơn Anh Khang hoặc Teen Top ghen chú- Tuấn trêu

Giọng hát của Huy cất lên, nó thật buồn như muốn diễn tả tâm trạng của cậu vậy, ai nghe cũng hiểu nhưng lại giả lơ vì không muốn cậu buồn

- Hay quá!- Nó cười nhưng nó muốn khóc vì bài hát rất truyền cảm và cảm động (p.s: Bài này nghe Teen Top hát kute wa' t.g ghiền lun ớ hehe)

- Cậu quyết định hát bài nào chưa?- Huy cất tiếng phá tan sự im lặng

- À ờ tớ hát bài Như là mơ

- Thế à! Tớ rap cho này- Tuấn toe toét giành phần

- Uhm.

Không ai ngờ rằng giọng hát của nó lại hay đến thế! Rất kute >"<, bài=" " hát=" " rất=" " vui=" " nhộn=" " nhờ=" " phần=" " rap=" " dí=" " dỏm=" " của=" " tuần=" " và=" " điệp=" " khúc=" " do=" " nó=" " hát.=" " >

- Cậu làm ca sĩ được đấy- Sei nói

- Hi hi! Cậu quá khen!- Nó le lưỡi

Sau đó thì Sei và Đăng song ca bài good time. Căn biệt thự mọi hôm im ắng hôm nay tràn ngập tiếng cười rộn rã của bọn nó.

Tối, nó pha 6 li ca cao cho 6 người và đưa ra. Bọn nó 6 đứa đang xem phim... hoạt hình =]] Lát thì xem phim ma, 2 đứa nó thì la oai oái. Tuấn thì cứ me me đợi nó hết hồn thì ôm nó nhưng toàn ôm trúng Phong (cậu này cố ý mà=]])

- Cái thằng này biến thái à?- Phong đẩy Tuấn ra

- Mơ đi!- Tuấn cự lại

- Á á á- Sei la lên và núp trong vòng tay của Đăng (ghen tị quá) Nó thì vì 2 tên kia không lo xem phim mà cứ ướn nhau nên nó ngồi có 1 mình và tới khúc con ma rượt theo nv chính thì nó hết hồn và rúc vào người Huy.

- O! Xin lỗi- Nó đỏ mặt

- Không sao! Cậu sợ mà!- Huy cười

11h, ai nấy về phòng ngủ. Nó trần trọc về câu chuyện của Sei lúc chiều

" Alisa, cô ấy thật tham lam khi muốn chiếm hữu cả 2 người. Và còn hại Linh. Có vẻ giờ Phong cũng đã quên chuyện đó. Nhưng còn Huy? Chỉ còn cậu ấy là luôn đau khổ vì cô ấy" haizz- Nó cảm thấy không ngủ được và quyết định ra biển đi dạo cho dễ ngủ.

Đi dọc bờ biển, hít thở không khí mang vị mặn của muối. Nó cảm thấy thanh thản lạ lùng. Bỗng nó thấy và không tin vào mắt mình, nheo nheo nhìn đi nhìn lại cho rõ. Trước mắt nó là 1 bóng đen di chuyển lại gần nó.

" Quái! Chắc giờ này ai mà ra biển như mình đâu! Họ ngủ hết rồi mà! Chẳng lẽ là ma! Hôm nay mình khùng ghê! 11h ma hay xuất hiện lắm! Chết con rồi >"< "= ">

Bỗng bóng đen ngã xuống đất, nó lấy can đảm lại gần thì...

- Huy!- Nó kêu lên

- Ừm, ai thế? Alisa à- Giọng Huy lè nhè vì nhìn dưới ánh trăng cậu tưởng nó là Alisa

- Cậu uống rượu à?- Nó hỏi

- 1 chút- rồi thiếp đi

- Thật là! Để cậu ấy nắm đây trúng gió mất! Chắc tại nhớ cô ấy- Nó đỡ Huy lên dìu vào biệt thự. Lúc đi nó nghe Huy lẩm bẩm: Tại sao lừa dối tớ hả Alis? Tại sao? Lòng nó trùng xuống. Và 1 quyết tâm mạnh mẽ nảy ra trong đầu nó

- Huy sao thế?- Phong hỏi

- Cậu chưa ngủ à?

- Nó mới rủ tui uống rượu, nó bảo muốn đi dạo lát. Ai dè té đùng ra như zì à?

- Uhm! May là có tui đi ngang wa! Giúp tui dìu cậu ấy lên phòng đi!- Nó và hấn cùng dìu Huy lên phòng, miệng Huy vẫn lẩm bẩm Alis Alis

- Xong rồi! Để nó nằm đó

- Tui có chuyện muốn nói!- Nó nhìn Phong

- Hử?

- Tui chấp nhận điều kiện của cậu! Tui sẽ giúp Huy quên đi Alisa

- Uhm! Ngày mai bắt đầu!- Phong nói

- Được! Ngủ ngon

- Ngủ ngon.

Sáng hôm sau

- Dừng điểm tâm sát bờ biển à? Thơm mọng woa!- Sei nói, mắt long lanh

- Hôm nay có chương trình gì không?- Hấn hỏi

- Chưa biết. Mà sáng ngày mai chúng ta về!- Huy nói- Mốt đi học lại rồi!

- Này! Hay 3 cậu vào a1 học luôn đi!- Tuấn đề xuất

- Được đó! - Đăng hứa theo

- a1 à? Tớ không học đâu!- Nó nói

- Sao thế?- Đồng thanh

- Cậu biết đấy! Tớ không muốn bị nói xấu hay sao sao đó- Nó nói- Tớ sợ miệng lưỡi thiên hạ

- Uhm! Thế tớ cũng không vào a1 đâu!- Sei nói- Tớ sẽ không bỏ Thanh 1 mình ấy nhỏ kia ăn hiếp đâu!

- Tớ cũng sẽ tiếp tục học a7- Huy nói

- Thế à? Tiếc nhĩ! Khi nào muốn thì bọn tớ sẽ chuyển các cậu vào a1!

- Uhm! Trước hết lịch trình hôm nay là gì nè!- Phong hỏi

(Hehe ai cho t.g 1 gợi ý ở thành phố biển còn đi đâu được ^^, chờ rep của mí bạn)

Bên lề 1 xí:

t.g: Đang bí k biết đi đâu! Chắc phải kết thúc chuyến đi sớm hơn dự định ==]]

- Tui chưa đi chơi đã>“<- nó=””>

- Tui chưa muốn về!- Hấn

- Tui chưa mi được Thanh!- Tuấn

- Tui vàng Linh đang h.p ở đây mà k zìa đâu - Đăng

- Lịch trình của tui là mai mới về lặn!|- Huy

< nhao="" nhao="">

- Ok ok mọi người! Để tớ quyết định rồi nói sau nghen!
- Câu cá!- Nó => tạm được
- Nướng hải sản!- Phong=> Đi chợ mua đi
- Chèo xuồng!- Sei và Đăng
- Vào tp chơi nôi! (Là làm gì?)- Tuấn
- Đi thăm trang trại bò sữa hay gì đó!- Huy => good idea!!
- Quyết định nghen!- Đồng thanh =]]

Tối tớ post típ

9h, bọn nó soạn sữa rồi chuẩn bị chạy tới 1 nông trại bò sữa và cừu, dê... nói chung là nông trại có đủ thứ... để tham quan.

- Bò sữa! Kute wa'!- Nó chỉ tay vào mấy chú bò đen trắng đang gặm cỏ
- Dê kìa Thanh! Có cả cừu nữa!- Sei cũng hào hứng không kém. Tụi nó nhận ra là tụi nó hơi trẻ con xí, hơi quê với bọn hần. Nhưng quay qua thì...bọn hần cũng đang há mồm nhìn mấy chú dê chú bò =]]
- Xin chào ạ!- Nó cười tươi thân thiện với mấy người nông dân ở đó- Chúng cháu muốn tham quan ạ! Có được không m.n
- Các cậu hãy nói chuyện với chủ trại í!- 1 bác nông dân cười móm mém chỉ tay vào căn nhà ngói đỏ
- Để đó tớ! Tớ giỏi ngoại giao nhứt đám mà!- Tuấn xắn tay áo đi vào nhà gỗ cửa. 1 cụ già khoảng u60 ra mở cửa
- Cháu chào cụ! Cụ là chủ nông trại à?- Tuấn cười lễ phép
- Có việc gì thế các cháu?- Cụ ông phúc hậu đáp
- À chúng cháu muốn xin phép ông cho chúng cháu tham quan nông trại!
- OK, ở đây cũng có hồ cá! Các cháu nếu muốn câu thì câu thoải mái nhé!
- Thanks ông ạ!- Đồng thanh
- Ông ấy tốt thiệt!- Nó
- Làm gì trước đây?- Sei
- Các cậu muốn vắt sữa bò thử không?- 1 thanh niên trẻ tới đáp
- Anh là...?
- Chủ trại bảo tôi tới hướng dẫn cho các cậu!
- Thế à? Tốt quá ạ!- Nó reo lên
- Trước khi vắt sữa, cần phải vệ sinh sạch sẽ chuồng trại và chỗ vắt sữa, dụng cụ, tắm rửa sạch sẽ cho bò, nhất là phần sau! Dùng khăn sạch nhúng vào nước ấm và lau sạch bầu vú*, dùng khăn ẩm sạch khác đắp lên đầu **, kích thích nhẹ. Khi nào thấy sữa xuống căng và bắt đầu vắt, vắt như vậy nè các cậu!- Anh hướng dẫn nhiệt tình, bọn nó quan sát và gật gù. Lần đầu tiên được làm công việc này! Quả là rất thú vị.
- Woa! Sữa ra kìa, xem tớ nè!- Nó khoe với bọn hần
- Uhm cậu giỏi lắm!-Tuấn khen nó

Sau đó bọn nó đi câu cá. Đào giun để làm mồi câu, hồ cá nhiều mà toàn cá đoi. Thả xuống là dính

- Cá rô này!- Tuấn chỉ vào con cá cậu câu được

- Cá diêu hồng nữa- Phong chỉ vào

- Cá con nè!- Nó chỉ vào “chiến lợi phẩm” của mình

Bó tay! Cá con thì thả đi Thanh ơi!

Tối trưa, bọn nó giao con cá ọi người chế biến thành các món cá nào là cá diêu hồng chiên xù, lẩu cá...

- Ha! Vui thiệt!- Nó nói với Sei

- Uhm! Mấy chú cừu dễ thương quá!- Sei chỉ vào khu chăn cừu

- Lông nhiều ghê, thịt cừu ăn được không Sei?

- Tổ cũng không biết!

Cuối ngày, bọn nó chào bác chủ trại. Tạm biệt và cảm ơn mấy bác nông dân rồi ra về. 1 trải nghiệm thú vị

- Mai phải về rồi! Buồn ghê!- Nó hơi tiếc nuối

- Uhm! Nhưng đi học lại cũng vui mà!- Sei nói

- 2 cậu sẽ đi học với thân phận thật của mình chứ!- Nó hỏi Sei và Huy

- Đẳng nào bọn họ cũng biết Ngọc Linh là Thùy Linh rồi! Sao giấu được nữa- Linh cốc đầu nó

Nó quay sang Huy. “Mốt lại quay lại làm ông cụ khó tính”

Đêm đó bọn nó ngủ ngon lành...

18. Chương 17

Chap 17:

Sáng, bọn nó thức sớm do đêm qua ngủ sớm quá (8h rúc đầu ngủ hết r’). Dừng điểm tâm xong Huy nảy ra 1 ý tưởng là đi lặn. Không biết hẳn kiếm đâu ra 6 bộ đồ lặn thế nhỉ? Đẳng và Linh không lặn, họ ngồi trên bờ biển cùng xây lâu đài cát và đi loanh quanh.

-Cậu thử lặn bao giờ chưa?- Tuấn hỏi khi chuẩn bị cho nó

-Uhm chưa!

-Thú vị lắm, đừng căng thẳng. Bãi biển này nổi tiếng vì những rặng san hô cực đẹp í- Huy nói

-OK! Lặn nào, bám theo tui nhé- Phong cầm tay nó dắt đi từ từ xuống nước

Lặn ra xa và sâu khoảng 20m, nó mới mở mắt ra (nãy giờ bọn hắn kéo đi không ==”) Trước mắt nó là 1 vùng san hô đủ sắc màu. Thật kì diệu! Như là 1 khu rừng màu sắc dưới biển, có nhều con sam bám trên mỏm đá. Cá rất nhiều và bơi xung quanh bọn nó, cảm giác như là người cá bơi dưới biển vậy hí hí. Nó đạp đạp cái chân và bơi theo mấy chú cá. Bọn hắn ở đó quan sát nó và phải chào thua vì vẻ ngây thơ cực kì của nó (nhưng cũng là 1 điểm thu hút bọn hắn). Nước biển 1 màu xanh biếc! Và đẹp, nó bơi đùa với mấy con cá. Bơi 1 hồi chán chê lại ra hiệu cho bọn hắn kéo nó vào bờ

-Sei à! Dưới biển đẹp lắm, xanh lắm, san hô đẹp, cá nhiều nữa- nó liến thoắng 1 hơi

-Hi! Tổ biết! Hồi nhỏ tớ có lặn vài lần!

-Thôi chắc 10h rồi, let’s go home!- Huy nói, chuyến du lịch này như Huy là người quyết định và hướng dẫn hết, nhưng rất vui!

Trên xe về...

Huy và Đẳng cùng Sei ngồi ở băng trước, vì mệt nên bọn hắn không lái xe riêng về mà đi chung. Ở băng sau nó ngồi giữa đang gà gât. 2 tên ngồi 2 bên đang nuốt nước bọt ừng ực đợi nó ngã lên vai mình. 1 chút xíu nữa nó sẽ ngã lên vai Tuấn, nhưng Phong lấy tay đẩy đầu nó qua phía mình thì hỗng nhiên 2 bên tả-hữu của nó lại xảy ra (trong im lặng). Và cuối cùng, Phong thắng vì nó nghe được mùi quen quen lại dúi đầu

vào người Phong mà ngủ nên Tuấn bó tay liếc nhìn còn Phong trả lại cho cậu nụ cười khiêu khích. Haiz bó tay 2 bác này...

Về tới nhà là 2h trưa, cái cổ nó đau nhức vì nãy giờ ngoẹo sang 1 bên. Phong thì mỉm cười đắc chí, Tuấn thì nhăn nhó, Đăng thì cười cười (đang h.p mà. 2 người kia về nhà riêng rồi nên t.g không miêu tả được biểu cảm của họ lúc này) Sau chuyến đi này nó rất vui vì đã hiểu rõ bọn họ hơn, vì Sei đã tìm được hp of mình, biết được con người thật của Gia Huy cool thế nào, khác xa với hình tượng trên lớp. Và trên hết! Nó không trải qua ngày lễ Quốc Khánh cô đơn như những năm trước, lễ nào nó cũng chỉ biết đi làm và về nhà thôi (tội Thanh của chúng ta quá).

-Chào mừng mọi người đã về!- 1 người đàn ông trung niên đứng giữa 2 hàng người hầu chào bọn nó, ai thế nhỉ?

-Đây là Tổng quản gia của bọn tớ- Tuấn như đọc được suy nghĩ của nó

-Chào bác ạ!- Nó lễ phép cúi chào

-Xin phép cậu chủ tôi được nói chuyện với cô bé này!- Người đó mỉm cười hiền từ nhìn nó

-Bác cứ nói đi!- Phong trả lời cũng rất có vẻ kính trọng. Vì Tổng quản gia Lee chăm sóc cậu từ nhỏ đến lớn nên cậu xem ông gần như cha của mình.

-Cám ơn cậu!

-Cô bé! Cậu Phong chắc hẳn đã chọn cô làm người giúp cậu Huy!

- Vâng! Sao bác biết ạ!- Nó thắc mắc

- Có người nói cho ta! Vì sao cháu lại chấp nhận giúp cậu Huy mặc dù biết điều đó là rất khó?- Bác Lee từ tốn hỏi nó

- Vì cháu thấy cậu ấy rất đáng thương, cậu ấy cần và lại vết thương lòng của mình. Cháu thực lòng muốn giúp cậu ấy!

- Uhm! Không chỉ cậu Huy đáng thương không đâu! Cậu Phong cũng rất đáng thương, không thua kém gì cậu Huy

- Bác nói sao ạ?- Nó bất ngờ vì trông hẳn đâu có vẻ gì là bị tổn thương hay gì đó. Đâu có sứt mẻ gì =]]

- Cậu Phong là con người vợ trước của ông chủ, ông chủ ngoại tình và có cậu Huy sau cậu Phong và bà chủ lớn- tức mẹ Phong biết được. Bà rất hận ông chủ và muốn trả thù ông chủ = 1 thứ không ai ngờ tới. Cháu có biết thứ đó là gì không?

- Thừa không ạ!

- Đó chính là cậu Phong- Đứa con do bà dứt ruột sinh ra!

- Sao! Mẹ ruột sao lại làm thế với con của mình được!- Nó sững sốt

- Đó là ý nghĩa của cụm từ “ không ai ngờ tới” mà ta nói đấy cháu ạ! Vào 1 ngày, bà thu dọn hành lý mình, để lại 1 bức thư và đưa cậu Phong-lúc ấy mới 5t- đi theo và đưa cậu ra thị trấn rất xa thành phố. Và tại đó bà nhả tâm giao con mình cho bọn côn đồ- chuyên lợi dụng trẻ em. Dạy chúng ăn cắp để thu lợi nhuận. Nhưng cậu Phong không chịu học ăn cắp và bị đánh đập dã man, 1 đứa trẻ mới 5t sao chịu đựng nổi cú sốc khi bị chính mẹ ruột mình bỏ rơi. 1 năm sau đó, có người ở gần đó thấy cậu Phong lang thang trong đường phố bán vé số và báo cho ông chủ. Lập tức ông chủ cho người tới bắt bọn côn đồ và giải quyết bọn du côn. Bọn du côn đó không là gì so với nhóm xã hội đen do ông chủ cử tới. Cậu Phong được cứu về nhưng từ đó cậu không còn vui chơi ngây ngô như những đứa trẻ bình thường nữa. Cậu trở nên lầm lì và hơi khó bảo, nhờ cậu Tuấn và Đăng giúp cậu ấy nên cậu ấy cũng bớt cô đơn. Sau đó ông chủ lấy mẹ Huy, nhưng bà chủ mới rất hiền và tốt bụng. Không tranh giành vị thừa kế với cậu chủ nên tôi cũng yên tâm. Quan hệ giữa 2 cậu chủ cũng rất tốt nhưng sau khi Alisa xuất hiện thì nó k được như lúc trước nữa.

- Thật là 1 cậu chuyện dài...

- Uhm! Cái ta muốn nói ở đây là mong cháu không chỉ giúp cậu Huy mà còn giúp cả cậu Phong nữa. Cả 2 đều rất đáng thương cháu à!

- Cháu hiểu rồi ạ- Lòng nó chùng xuống, hẳn thực sự rất đáng thương. Hẳn đã chịu nhiều đau khổ từ khi còn bé rồi

“ Phong, tớ sẽ giúp cậu trở lại như hồi xưa”

-Nhưng theo quan sát của ta bữa giờ thì cậu ấy có vẻ khá hơn rồi! Ta nghĩ tất cả đều nhờ cháu! Cháu hãy cầm lấy!

-Sao ạ? Thẻ atm cơ ạ? Cháu không dám nhận đâu bác ạ!

-Đừng lo, do cậu Phong bảo ta đưa cho cháu đấy! Cháu hãy mua 1 cái đt theo yêu cầu của cậu Phong để tiện cho việc liên lạc. Đây coi như là lương của cháu!

-Cháu muốn thực lòng giúp nhưng không phải vì tiền đâu bác ạ

-Ta hiểu! Cháu là 1 cô bé tốt! Hãy cầm lấy đi, ta sẽ buồn lắm nếu cháu không nhận

-Vâng!

-Tui vào nhé!- Nó khê gõ cửa phòng Phong- Cậu đâu rồi?

-Chuyện gì thế?- hẳn từ trong nhà tắm bước ra. Body chết người làm nó luống cuống sao mà vấp té

“ Thôi kiểu này là vỡ mặt rồi”

-Ủa sao té không đau mà còn mềm với thơm thế? Thảm mới được xịt nước hoa à?

-Cô đang nằm trên thảm à?- Sao giọng nói của hẳn lại phát ra từ bên dưới nó

-Oái!- Nó lồm cồm bò dậy, té ra hẳn đã đỡ nó kịp tránh khỏi cảnh ngồi húp cháo suốt đời

-Cô muốn nói gì à?- Hẳn hỏi

-À không có gì? Chỉ là...

-Nói đi! Tui nghe!

-Cậu cùng đi mua đt vs tui chứ, tui chưa bao giờ xài nên không biết lựa cái nào cho đúng- Nó hỏi mà định bụng sẽ qua nhờ Tuấn tiếp theo vì có thể hẳn sẽ từ chối không biết chừng

-Được! Thay đồ đi!- Hẳn đồng ý làm nó tròn xoe mắt lên nhìn

-Cô thích làm cái bản mặt ếch quá nhỉ?- Hẳn hỏi

-Ồ! Đợi tui lát!- Nó chạy vèo về phòng, phù phù, sao nó lại ngại khi bắt gặp ánh mắt màu cà phê sữa của hẳn nhìn nó chứ?

Còn lại hẳn trong phòng...

-Phù! Nguy hiểm quá! Nhỏ lùn đó...- Hóa ra anh chàng cũng chả hơn gì cô nàng =]]

Lát sau nó xuống, đơn giản với áo phong hình khỉ yoyo và quần short. Đăng và Tuấn đã ra ngoài, hẳn đeo nó đi trên chiếc Ducatti phóng vù vù.

-Chậm thôi tui sợ!

-Sợ à vậy thì ôm chặt vào!

“ Grrr tên này! Không biết là tui căng thẳng khi ở gần cậu à?”- Nó quàng tay ôm ngang bụng hẳn và nhận ra tim hẳn cũng đập nhanh không thua gì nó, có khi còn hơn í chút. Cảm giác nóng bừng như có dòng điện chạy khắp người nó! Và cả 2 im lặng cho tới khi đến trung tâm mua sắm.

-Ừm mua đt nào được đây Phong?- Nó hỏi

-Mua ip5 cho gọn. Giá cả cũng phải chăng!- Phong nói

-Uhm, cậu dạy tui cách sử dụng được không?- Nó hỏi

-Không thành vấn đề! Chị lấy cái đó cho tui!- Phong chỉ vào cái ip màu trắng và nói với cô nhân viên đang nhìn cậu đắm đuối.

-Vâng thưa cậu chủ!

-Ừa đây là cửa nhà cậu à?- Nó ngơ ngác

-Không thấy chữ “ Hoàng Gia Group” to chà pá à?- Phong nói

-Tui không để ý- Vì này giờ nó lo suy nghĩ đâu đâu á

-Đi thôi! Lên lầu ăn trưa! Cô chưa ăn trưa phải không?

-Uhm

Hắn dắt tay nó đi giữa hàng trăm con mắt dòm vào hắn và nó. Người ghen tị, người xuýt xoa nhìn hắn. Nó cảm thấy vui vui, nhưng nó tự dặn lòng rằng nó không xứng với hắn. Thật đáng buồn!

-Mai đi học lại rồi!- Nó bắt chuyện khi 2 người đang ăn

-Uhm! Mai là cô bắt đầu nhiệm vụ của mình nhé!

-Tui biết rồi! Mà Huy sống ở đâu vậy

-Khu chung cư cao cấp ở đường X.

-Tính ra cũng thoải mái!- Nó nói- Mà tui phải làm sao nhỉ?

-Chỉ cần thuyết phục nó thôi là đủ!- Phong nói

“Cậu thật thương yêu cậu ấy mặc dù cậu ấy chỉ là e cùng cha khác mẹ, cậu không hận cậu ấy vì mẹ cậu ấy phá vỡ hạp của cậu. Cậu thật là con người tốt bụng, tui nể phục cậu lắm”

-Đưa điện thoại cô đây!

-Đây!

Hắn bấm títt títt 1 hồi rồi đưa lại cho nó

-Xong rồi, số của tui lưu rồi. Chỉ cần nhấn vào đây là gọi được thôi. Có chuyện gì phải gọi cho tui liền đấy biết chưa?- Hắn búng mũi nó

-Ồ hiểu rồi- Nó lúng túng quay đi

- Muốn đi xem phim không?

- Xem phim à? Muốn!- Mắt nó lại sáng rõ lên làm hắn cười trong bụng, nó thật là vô tư. Ở bên nó hắn cảm thấy thật dễ chịu

-Xem phim gì? The shutter hay là Kungfu Panda, hay Transformer

-Cậu chọn đi! Tui không rành lắm

-Vậy ta coi shutter!- Hắn khẽ cười (hơi hơi nham hiểm)

-Shutter là phim hành động à?- Nó hỏi

-Phải! Phim hành động- Hắn xạo

-Này! Cậu lừa tui! Phim này là phim ma mà! Oái!- Nó hét lên ôm chầm lấy hắn khi bị giật mình

-Mục đích của tui là đây!- Hắn lăm lăm

-Gì thế?

-Không có gì! Xem đi!

Suốt bộ phim nó toàn la hét và nắm áo hấn. Còn hấn tuy mắt nhìn vào màn hình nhưng tâm trí lại nghĩ đầu đầu ở con nhóc kế bên. Trong rạp tối có nhiều cặp đôi phát ra tiếng động “bất thường”

-Thật là bất lịch sự- Nó

Hấn liền quay qua, lấy 2 tay nâng mặt nó lên, mắt nhìn trừng trừng vào mắt nó

“ Hấn định làm như mấy cặp đôi kia à??” Mắt nó nhắm tịt lại

-Haha! Cô nghĩ gì vậy! Đầu óc sâu bọ quá ghen!- Hấn buông nó ra cười sảng sặc

-Cậu true tui quài ghen- Nó quay mặt đi chu mỏ ra nói

-Khi khi

-Cười hoài!- Nó giãy nảy thì cánh tay hấn chụp nó lại và làm như lúc nãy- Tính true tui típ à? Tui không bị lừa đâu!

Nhưng hấn không đùa, mặt hấn cứ từ từ đưa sát lại mặt nó. Đôi mắt cà phê sữa đậm đặc nhìn thẳng vào đôi mắt nâu trong veo của nó và...

Nó cảm thấy ướt ướt và ngọt ở đầu môi, hôn là như thế này sao. Mắt nó nhắm lại và chìm trong nụ hôn của hấn. Âm thanh và tiếng la phát ra từ bộ phim không còn ảnh hưởng đến nó.

“ Tui nhận ra rồi! Tui thích cậu! Phong...!”

Về đến nhà, nó vào phòng đóng cửa lại. Tay bắt giắc đưa lên môi, đó là nụ hôn đầu của nó. Nhưng nó không khó chịu vì người đó là hấn. Vì lí do duy nhất là nó thích hấn! Từ lúc nào nó cũng không rõ, chỉ nhớ là nó cảm thấy tim đập chân run khi ở gần hấn.

Đêm đó nó ngủ không được, nó luôn nghĩ về nụ hôn của hấn hồi chiều và mùi hương quen thuộc của hấn. Trần trọc mãi. Ai kia cũng như nó, luôn nghĩ về đôi môi mềm và mũi thơm thoang thoang từ tóc nó cùng cái biểu cảm dễ thương khi mặt hấn sát vào mặt nó. Hai đôi môi, 2 nụ cười và từ từ chìm vào giấc ngủ...

19. Chương 18

Chap 18:

Sáng, nó cùng bọn hấn đến trường. Háo hức vì được gặp lại thầy cô (phải k đó) và Sei, 1 phần vì nó cảm thấy giờ đi học cũng vui hơn vì nó đã quen với Huy. Mong cậu sẽ không nạt nộ hay gì nó nữa.

Sau 5 ngày nghỉ, bọn nữ sinh cũng chả thay đổi mấy. Ý là vẫn ông ọ và luôn khoe khoang về kì nghỉ mình được đi đâu và ra sao blah blah... Nếu bọn nó biết nó trải qua kì nghỉ vừa rồi với những ai chắc tức sôi máu nhưng nó cũng không có ý định nói, nó vốn là người tốt mà hì hì.

Sei vẫn chưa đến, Huy cũng vậy. Nó ngồi đợi Sei vào

-Biết tin gì chưa mấy gái? Ngọc Linh chính là Thùy Linh, là ca sĩ Seinà và còn là thiên kim tiểu thư của tập đoàn Dương thị đó

-Thật sao? Sao cậu ấy lại giả làm con nhỏ nghèo yếu ớt thế nhỉ?- Mấy nhỏ kia sừng sốt thốt lên

-Thời gian qua chúng ta đã ăn hiếp cậu ấy, chết rồi. Còn con nhỏ lùn kia lại là bạn của cậu ấy, chắc nó uy hiếp cậu ấy làm bạn nó đấy- 1 girl chưa ngoa trong lớp

-Hèn gì sáng nay cái trường có vẻ hơi nhốn nháo!- Girl khác

Bàn luận chán chê bọn đó tiến về bàn nó và la lên

-Này! Mà dám uy hiếp Seinà để cậu ấy làm bạn mà à!- Girl 1

-Mày thật là quỷ quyệt, Mày vì mày mà bị đình chỉ rồi kà- Girl 2 nắm áo nó kéo

-Bỏ tay đó ra khỏi người bạn của tôi- Sei bước vào, không mang lens, không đeo kính đúng như lời cô nói hôm qua

-Ơ! Nó dụ dỗ cậu mà! Bọn tớ chỉ xử nó giúp cậu thôi!

-Sao trên đời này lại có nhiều người không biết điều thế? Thả ra- Sei nói vang lên làm bọn đó sợ quá thả ra, có cho tiền chúng cũng không dám động đến 1 cọng tóc của cô

-Thanks cậu! – Nó phúi phúi tay áo

-Tớ biết là đi học lại cậu cũng sẽ bị như vậy mà- Sei bực dọc ngồi xuống

-Không sao! Tớ quen rồi!- Nó cười

-Cậu..còn cười được! Bó tay cậu luôn- Sei ngắt má nó cho đỡ giận

-Ui tha cho tớ! Tớ biết lỗi rồi- Nó giả vờ đau la oai oái, thấy bọn nó giỡn nhau bọn con gái thì ghen tị với nó còn bọn trai thì thèm thuồng.- Sáng cậu vào đây yên ổn không bị fan cuồng vây lấy à?

-Có! Nhưng tớ đã kịp thuê vài 3 chú vệ sĩ- Sei thở dài

-Hehe! Tội bạn hiền of tui!- Nó xoa đầu Sei

-Uhm uhm!- Sei lại làm mặt như cún con

Tiếng chuông báo hiệu vào lớp

-Huy lại đi trễ nữa à- Sei nói

-Uhm! Bó tay ông cụ non đó

-Gia Huy chưa vào hả các em?- Cô giáo hỏi

-Chào!- Cửa lớp mở ra và 1 cậu trai cực kì handsome bước vào, không ai khác chính là Huy nhà ta. Áo không bỏ thùng, cravat thắt lệch, tai xỏ khuyên. Mái tóc bạch kim dựng đứng lên và nụ cười ngạo nghễ hiện lên trên môi cậu. Mấy đứa trong lớp bắt đầu xì xào

-Vào lớp đi em!- Cô giáo không nói gì

-Woa! Ai thế? Vào trễ mà bà sát thủ không mắng tiếng nào luôn!- Boy 1

-Cả cái đầu đó đủ để bị đình chỉ 1 tháng rồi í chứ- Boy 2

-Ai vậy? Handsome quá cậu ơi!- girl 1

-Tớ biết rồi! 1 lần tớ được xem cuộc đua xe của Devil và thấy trong 4 người Devil, 3 người kia là Phong- Đăng- Tuấn và còn 1 người mang khẩu trang kín mít. Nhưng đặc điểm duy nhất tớ nhớ là cái đầu bạch kim dựng ngược như thế này!- girl 2

-Vậy là Devil thứ 4 xuất hiện rồi ư? Tớ đoán không sai! Đúng là mỹ nam!- girl 3

-Cậu ấy mới chuyển vào lớp ta hả cô- 1 nam sinh hỏi

-Các em nói gì thế? Đây là Gia Huy đấy! Học chung bữa giờ mà không biết à?- Cô giáo ngơ ngác

-What??? Tên cù lần là Devil 4 ư? Sao hôm nay lớp ta toàn là nhân vật nổi tiếng xuất đầu lộ diện không vậy- Cả lớp nhao nhao (sốc quá mà)

-Này! Đi học lại có cần phô vậy không bạn hiền?- Sei hỏi

-Haha! Chuyện nhỏ như con thỏ mà bọn nó làm quá lên thì được! Cậu cũng như tớ thôi nói ai- Huy đáp

-Haiz! Tớ sợ 2 người quá! Không thấy cả lớp đang chia đàn mất vào tớ à- Nó nhăn nhó

-Thế à? Các bạn, xin lỗi nhưng mình hơi ghét bị ai nhìn chăm chăm về phía mình- Huy lại nhếch mép nói, lập tức cả đám quay lên đều tăm tắp- Thấy tớ lợi hại chưa Linh, chỉ cần 1 câu nhẹ nhàng thôi. Ai như cậu phải la oang oang lên

-Cậu quan sát này giờ à? Sao không vào giải quyết đi?- Linh nói

-Hehe, chuyện của cậu tớ không dám mạo muội xen vào. Với lại có Hội trưởng HHS đứng ra bảo kê cho cậu cậu cần gì tớ giúp nữa- Huy nói

-Hôm nay 2 cậu nói nhiều nhỉ?- Nó hỏi

-3 năm trước vốn dĩ bọn tớ là vậy mà- Huy nói

-Tình bạn của các cậu như trước rồi sao cậu không trở về căn biệt thự ở cho giống như trước luôn! Vẹn đôi đường- Nó nói

-Hehe! Không đơn giản như vậy đâu! Nói cho cậu nghe rằng căn biệt thự đó còn rất nhiều kỉ niệm giữa tớ và Alis! Gợi ý đó

-Sao cậu biết tớ biết về Alis?

-Bữa bạn Linh đây kể cho cậu hết rồi mà phải không? Tớ tình cờ nghe được, hèn gì bữa đó tớ hắt xì ghê gúm- Huy trêu

-Xi!- Nó chu mỏ

“ Rất nhiều kỉ niệm à? Là kỉ niệm khó quên nên cậu ấy tới giờ vẫn còn ám ảnh kể cả khi lúc ngủ? Kỉ niệm khó quên... đã gọi là “khó quên” thì làm sao mà xóa được đây, ôi ôi!”

Bữa học đó, tin đồn 2 nhân vật nổi tiếng xuất hiện trong lớp nó lan truyền đến tốc độ chóng mặt. Giờ giải lao tiết nào bọn học sinh lớp khác cũng đứng chật ních cả cửa lớp. Xầm xì chỉ chỗ to nhỏ, Huy và Sei không nói gì. Cũng bơ đi và chỉ nói chuyện với nó. Vào giờ ăn trưa (hôm nay học tới 3h chiều) thì tình trạng đó cũng tiếp tục, Nhưng đám học sinh ở cửa lớp bỗng nhiên dạt ra 2 bên và... hội phó và hội trưởng HHS xuất hiện cùng Phong

-Đi ăn nào mọi người!- Tuấn toe toét

-Đi ăn nào Linh!- Đăng mỉm cười dịu dàng với Sei

Còn nó thì đứng lên và đi cùng 3 cậu kia. Bọn nữ sinh thấy lạ tại sao cử chỉ của hấn lại ân cần với nó như thế trong khi đối với bọn họ thì bọn hấn chả có xí gì dòm ngó đến. 6 người đi rồi bọn nữ sinh đứng lại bàn tán sôi nổi

-Seina và Đăng hẹn hò à? Sao nhìn bọn họ thân mật thế- girl 1

-Có lẽ! Còn 3 người kia sao lại quan tâm tới con nhỏ lùn vậy? Nó có hơn gì chúng ta đâu!- Girl 2

-Bọn họ thân nhau từ khi nào thế?- Girl 3

Về phần bọn nó. Cả bọn xuống canteen và chén no nê.

-Tối nay đi chơi không Thanh?- Sei hỏi

-Ờ tớ phải đi làm thêm!

-Làm ở đâu? Nghỉ đi! Đi với bọn tớ- Tuấn nói

-Tớ nghỉ bữa giờ rồi, với lại tớ cũng tính không làm nữa. Làm hết hôm nay tớ nghỉ luôn cho đủ tháng!

-Cậu nghỉ sớm được không?- Đăng

-Nếu bán đủ chỉ tiêu 1 ngày thì được nghỉ sớm

-Được! Để bọn tớ lo- Huy

-Lo gì thế? Các cậu tính quây à? Không được nhen!- Nó xua tay

-Không phải quây mà là giúp cô đấy!- Phong nói

Từ sau ngày hôm qua tới giờ nó cứ ngại ngùng khi nhìn Phong. Không biết tại sao hấn lại kiss nó nhỉ?

-Thanh! Cậu mua dt mới à? Lưu số bọn tớ vào này!- Sei nói

-Uhm! Từ nhỏ tới giờ lần đầu tiên có dt- Nó cười

5h chiều, nó đi làm. Buôn bán cũng lai rai cho tới lúc 6h...

-Hey Thanh!

-Các cậu làm gì ở đây thế?- Nó hỏi khi thấy 5 người mang nón, kính đen kín mít vào quán, có cả Huy (nhưng nó vẫn nhận ra vì cái dáng dong dỏng cao của bọn hắn)

-Tớ đã nói là sẽ giúp cậu để cậu đi chơi với bọn tớ mà- Tuấn nói

-Giúp = cách nào? Hôm nay quán ế lắm, không bán đúng chỉ tiêu sớm được đâu! E là tớ không đi cùng các cậu rồi!- Nó thở dài

-Yên tâm! Nào thực hiện đi các cậu!- Nói rồi cả 5 người tháo nón và kính đen ra. Nhất là Sei, người ta thấy cô ngồi trong quán thì đổ xô vào ăn và để...xin chữ kí. Sei kí mà muốn gây tay vì đông quá. Chưa đầy 1 tiếng thì tiệm đã vượt mức chỉ tiêu.

-Ok giải tán nào mọi người! Quán sắp đóng cửa rồi!- Tuấn nói với mấy vị khách ngồi nhây nhây hơn cả tiếng đồng hồ (vì để ngắm giai)

-Đi với bọn tớ được chưa?- Sei nói

-Tớ không mang đồ theo! Nãy mang đồng phục chạy qua đây luôn mà!- Nó nói

-Tớ có mang đồ cho cậu! Thay đồ đi- Sei chìa ra 1 bộ đồ và giày (có lẽ là váy)

-Uhm! Để tớ xin chị quản lý rồi ta đi!

-Giờ chúng ta đi đâu?- Nó hỏi

-Hỏi Tuấn í! Cậu ấy bảo cậu ấy có 1 idea!- Đăng

-Ừm! Sau bữa đi chơi, tớ nhận thấy rằng ai trong nhóm chúng ta cũng có 1 giọng hát mượt mà. Tại sao chúng ta không tổ chức một street show?

-Street show?- Cả đám đồng thanh

-Uhm! Sẽ vui lắm á. Cũng dễ gây sự chú ý nữa, hehe! (chàng ta khoái nổi bật mà). Hơn nữa đã lâu Sei chưa diễn lại nên nhiều fan cuồng sẽ mong nhớ cậu lắm! Nên biểu diễn để không làm họ thất vọng- Tuấn tiếp tục giải thích

-Uhm! Cũng được- Sei nói

-Linh chịu thì tớ cũng ok!- Đăng

-Tớ sao cũng được- Phong

-Được!- Huy

-Tớ không quen hát trước đám đông- Nó gãi đầu

-Không sao! Cậu sẽ tự tin ngay thôi! Vui lắm! Tin tớ đi!- Tuấn nói

-Ok!

-Chúng ta nên biểu diễn ở quảng trường trung tâm thành phố! Ở đó rộng và nhiều người qua lại!- Huy nói.

-Tớ cũng nghĩ vậy nên chuẩn bị sẵn nhạc cụ rồi!- Tuấn

-Tối đó nào!- Cả đám leo lên chiếc limo trắng và cùng tới đó

-Nè! Coi như chúng ta lập 1 band nhé!- Đăng và tớ sẽ chơi guitar điện, Huy đệm đàn organ, Phong chơi trống và 2 bạn nữ hát chính. Bọn tớ chia nhau ra phụ trách phần giọng hát nam và hát bè. Được không?- Tuấn nói

-Có vẻ cậu đã lên kế hoạch sẵn rồi nhĩ- Đăng nói

-Chúng ta sẽ hát những bài nào?- Huy

-Bài nào tớ biết í!- Nó

Sau 1 hồi thảo luận, bọn nó quyết định hát 10 bài thôi. Và cả đám tới quảng trường lớn của thành phố, nó được xây liền với công viên cây xanh. Cảnh rất đẹp nên ở đây rất đông những bạn tham gia street dance...

Khi thấy bọn nó xuất hiện, 2 cô gái dễ thương cùng 4 bạn nam cao to, đẹp trai đã thu hút nhiều người. Bọn họ quan sát bọn nó làm gì. Bọn nó tới chỗ có đầy đủ nhạc cụ và thiết bị đã chuẩn bị sẵn.

-Các cậu học chơi các nhạc cụ từ bao giờ thế?- Nó hỏi

-Từ nhỏ cơ! Nhạc cụ nào bọn tớ cũng chơi được!

-Thế còn nhạc cụ truyền thống của Việt Nam như đàn bầu hoặc đàn tranh chẳng hạn?

-À mấy thứ đó thì đương nhiên là...bỏ tay! Vì từ nhỏ bọn tớ ở bên nước ngoài và ít khi ở Việt Nam

-Rất đông người bu xung quanh chúng ta rồi! Bắt đầu chứ?- Huy nói

-Ok!

Và cả đám cover lại những bài tiếng anh sôi động như: Live While we young, die young, pom poms, kiss you, call me maybe, I knew you were trouble. Một số bài tiếng Việt: Tình cờ, A và E, my lady, she neva knows. Cả quảng trường sôi động lên vì tiếng hát của nó và Sei. Và người ta nhận ra Sei và bọn hắn nên càng cổ vũ nhiệt tình hơn. Nó thấy mình được ủng hộ cũng vui hơn và tự tin hơn, cười toe trước những ống kính chĩa vào mình chụp lách tách. Ngay sau đó, trên mạng xuất hiện những bài đăng với chủ đề là “ Street show đường phố với sự tham gia của Seina”, hay là “ Quảng trường công viên XY sôi động hơn với band của Seina”, “ Thiếu gia, tiểu thư của 3 tập đoàn danh giá thế giới khuấy động công viên XY” ..., Đúng là dân tình lắm chuyện thật! Mà bọn hắn không quan tâm mấy, bọn hắn và Sei vốn không để ý gì đến danh tiếng của mình mà! Sei cũng không sợ mất hình tượng hay scandal, cô đi hát vì thỏa niềm đam mê của mình chứ không phải vì mục đích kinh tế. Sau đó, cả đám kéo vào nhà hàng Delicious.

-Cạn li vì buổi tối vui vẻ!

-Hehe, hôm nay vui quá!- Sei

-Nhờ Tuấn đấy!- Nó nói

-Thanks!- Tuấn gỡ đầu đổ mặt

-Bọn thằng Hưng thách chúng ta lát 10h đưa xe- Huy nói làm cả đám mặt hơi nghiêm lại

-Bảo hắn đừng chơi hèn như lần trước! Thua thì gây sự à?- Phong nói

-Lần đó bị dạy dỗ kĩ rồi nên chắc lần này không dám nữa đâu!- Đăng nói

-Lát 10h 2 cậu về trước nghen! Bọn tớ có việc- Tuấn nói

-Cẩn thận nghen Đăng!- Linh nói

Nó lén nhìn Phong, cảm thấy lo lắng, lỡ bọn kia lại chơi xấu tiếp thì sao? Tuấn đã bắt gặp cái nhìn ấy. Thấy trong lòng khó chịu, tại sao nó lại không nhìn cậu như vậy? Cậu ghét thừa nhận cái sự thật cậu đã nhận ra từ lâu. Rằng nó thích Phong hơn là cậu. Nhưng cậu vẫn muốn thử 1 lần xem!

20. Chương 19

Chap 19:

-Sao cậu không ngăn các cậu ấy đưa xe? Nguy hiểm lắm!- Nó hỏi Sei

-Sao mà ngăn được? Đưa xe là niềm đam mê của bọn họ! Bọn họ đam mê tốc độ!

-Mặc dù nó nguy hiểm ư?- Nó hỏi

-Cái “nguy hiểm” đó là thứ thu hút bọn họ. Cậu biết đấy, những thứ gì mà khó khăn hay mang lại cho người khác cảm giác ngăn ngại thì luôn cuốn hút đối với bọn họ. Bọn họ “ khác người” thế đấy!- Sei cười

-Uhm!

-Thôi! Lo lắng cho chàng à? Vui lên đi! Tổ dắt cậu đi chợ đêm này! Ở đây bán đồ trang sức và lưu niệm dễ thương lắm! Giá cũng rẻ nữa, tổ thích đi mấy nơi như thế này lắm mà bình thường mắc mấy tên “khô khan” kia nên không rủ cậu đi được!- Sei đội tóc giả mang kính vào

-Thế à? Đi nào! Hồi đó tổ cũng hay lang thang trên mấy chợ đêm như thế này lắm nên tổ rất rành! Tổ sẽ dạy cậu trả giá =]]- Nó lôi Sei đi xềnh xệch- Này nhé! Xem tổ mà học hỏi!- Nó ghé vào 1 gian hàng treo những cái móc khóa hình con thú xinh xắn- Cái này bao nhiêu chị?- Nó chỉ vào cái móc hình chú heo xanh mang kính

-70k e ời!

-Mắc quá! 40k thôi!

-Em bớt giỡn đi! 40k còn gì là vốn của chị

-Thế thì thôi! Em thấy bên hàng bên kia chị kia cũng bán 1 con y chang như vậy!- Nó quày quả nắm tay Sei lôi đi

Thì thầm- Cậu trả ghê thế ai mà chịu bán- Sei hỏi

Thì thầm- Cậu chờ xem

-Đợi đã em gái ời!

Nó nheo mắt với Sei như muốn nói “ Tổ đã nói mà!” rồi tới trả tiền cho chú heo đó

-Giờ tổ biết mảnh rồi! Xem tổ này! Không thua cậu đâu!- Sei le lưỡi rồi chạy đi

-Hehe! Cứ chờ xem! – Nó chạy theo, lần đầu nó thấy đi chợ đêm lại vui như thế đấy! Chắc là nhờ có bạn đi cùng nó! Nó đã từng nghe câu nói: “ Những người bạn tốt thật sự rất khó tìm được, khó bỏ đi và cũng không bao giờ quên được!” Và giờ nó đã hiểu ý nghĩa của câu nói mà G.Radolf muốn gửi gắm. Nó, nếu 1 ngày Sei không làm bạn với nó nữa nó cũng sẽ không bao giờ quên 1 người bạn nhiệt tình và tốt bụng với mình như cậu ấy, có lẽ là suốt cả đời!

11h, bọn nó về và xách trên tay những nào là giỏ xách, dép, dây chuyền, lắc tay...

-Tạm biệt cậu! Mai gặp!- 2 đứa chào nhau rồi nó vào nhà còn Sei thì về nhà riêng.

Nó vào phòng và làm 1 số bài tập cô giáo giao. Bọn hấn chưa về, nó thắc mắc tại sao ít thấy bọn hấn học mà điểm số lại cao chót vót nhỉ. Hay là do thiên vị? Nhưng nó nghe nói là bọn hấn cũng như bao học sinh khác, cũng trải qua kì thi gắt gao mà không có bất cứ sự thiên vị nào! Chắc vì bọn hấn thông minh, nó chắc lưỡi rồi lấy cái đt mới ra vọc vọc nghiên cứu cách dùng.

-Tớ vào nhé!- Giọng Tuấn

-Uhm! Cậu vào đi!- Nó nói

-Tối mai...cậu đi với tớ chứ?- Tuấn gãi đầu

-Sao thế? Cậu không đi với 3 người kia à?- Nó ngơ ngác

-Đặng với Linh đánh lễ, Huy và Phong thì tham gia party của đối tác công ty thay mặt ba cậu ấy rồi! Còn cậu tớ sợ cậu ở nhà buồn nên...

-Hi, thanks đã quan tâm tớ!- Nó cười

-Um! Mai 7h tớ và cậu ra ngoài chơi! Thế nhé!- Huy nói rồi đi mất không đợi nó trả lời. Nó xuống pha ca cao và đưa lên phòng cho 3 người họ. Rồi về phòng tiếp tục suy nghĩ cái gợi ý mà Huy nói lúc sáng. Có lẽ nó chỉ cần giúp cậu quên đi những kỉ niệm với Alisa, nhưng = cách nào? Làm cho cậu ta mất trí nhớ? = cách chọi gạch vào đầu cậu ấy à? Không, không, nó không dã man con ngan như thế. Hay là nói xấu Alisa này nọ cho cậu ta ghét cô ấy? Cũng không! Nó không có thói quen nói xấu người ta! Hay là giới thiệu cho cậu ấy cô khác? Mà nó cũng đâu wen ai đâu mà giới thiệu. Haizz, cách nào đây? Nó lẩn qua lẩn lại rồi ngủ quên mất tiu tới sáng...

(p.s: Chap sau sẽ có 1 sự việc rất rất cảm động ^^)

21. Chương 20

Chap 20: Sáng đó, đến lớp thì thấy bọn nhiều chiện lại xầm xì chỉ trỏ nó. Chắc là vị vụ tối qua lan truyền trên mạng. Trong 6 người còn có nó nữa nên mấy nhỏ đó mới ghen tị. Thôi kệ bọn nó, giờ đang sớm. Đạo này Tuấn hay lấy xe máy chở nó đi nên nó tới lớp rất sớm, tên Tuấn cũng lì thiệt. Bị CSGT huýt vì mang đồng phục hs mà chạy xe phân khối lớn, khi thì hấn chạy luôn, khi thì mỉm cười chào chú công an đó rồi tỉnh bơ chạy đi ==” làm nó thót tim mấy lần vì sợ gửi giấy về trường! Hãy còn sớm nên nó lên sân thượng hóng gió.

” Cửa không khóa! Ai lên trước rồi à?” Nó vào thì thấy cái đầu bạch kim chói lóa đập vào mắt, Huy đang nằm đó, nhắm mắt. Nó tới ngồi xuống và quan sát Huy

” Huy và Phong cũng giống nhau! Chắc là giống bố! Mình vẫn suy nghĩ phải làm sao để giúp Huy nhỉ?

- Ngắm tớ đủ chưa?- Huy không mở mắt mà nói làm nó giật mình nẩy lên 1 cái đập đầu vô lan can cái cốp!

- Á!- Nó rên khê

- Không sao chứ? Cẩn thận thôi!- Huy xoa cái đầu nó

- Cám ơn!- Mặt nó hơi đỏ lên, Huy nhìn gần càng giống Phong. Đôi mắt cũng màu cà phê sữa đặc. “ Ax! Mình lại nghĩ về hấn nữa!” Nó lắc đầu nguây nguẩy, biểu cảm phong phú làm Huy bật cười

- Này! Trông cậu như con cún con í!- Huy nói

- Nè! Trêu tớ à!- Nó giầy nãy

- Ý là tớ bảo cậu dễ thương ấy!- Huy dí sát mặt nó

- Đùng..đùng dí sát mặt tớ như thế! Vào lớp kia- Nó quay lưng đi để Huy cười sằng sặc.

- Cậu ấy thật dễ trêu! Dễ đỏ mặt như con nít! Cậu ấy rất giống...cô ấy! Mình muốn cậu ấy sẽ phải thích mình!- Huy nói 1 mình

(Cho phép tua nhanh sag buổi tối ghen ^^)

7h.

- Đi nào Thanh!- Tuấn gõ cửa

- Uhm!- Nó bước ra trong bộ jump voan màu hồng nude, tóc dài thẳng xuống lưng. Nó để ý hôm nay Tuấn ăn mặc cũng có cầu kì hơn ngày thường. Jean dài nạm đĩnh, sơ7mi xanh navy khoác nhẹ áo khoác giả vest đen.

- Ta đi ăn trước nhé!- Huy đưa nó vào 1 nhà hàng sang trọng, và gọi món ăn.

- Hôm nay trông cậu có vẻ hơi khác- Nó hỏi, miệng nhấp li nước cam

- Khác thế nào?

- Thì có vẻ trưởng thành hơn hằng ngày 1 xí!- Nó thật thà

- Ý cậu là tớ như con nít à?

- Không, không, ý tớ là bình thường cậu nhí nhố trông vui vẻ hơn bây giờ!

- Uhm! Hôm nay là 1 buổi tối mà tớ phải suy nghĩ kĩ lắm mới quyết định nói ra 1 điều với cậu!

- Điều gì?- Nó ngơ ngác

- Lát tớ cho cậu 1 bất ngờ! Ăn đi nào- Tuấn nói rồi đẩy đĩa bò beefsteak về phía nó- Tớ cắt giúp cậu rồi

- Ờ thanks!

(ps: Đoạn này tớ có chôm ý tưởng của bộ phim :D)

- Đi xe bus đi đâu à?- Nó hỏi

- Cậu không để ý rằng chuyến xe này rất vắng người à?- Tuấn hỏi

- Uhm! Phải ha!

- Tớ khám phá ra chuyến xe này là chuyến xe duy nhất rất hiếm khi có người trên xe! Tớ đã từng đi bus với cậu 1 lần và tớ không chịu nổi mùi người và sự chen chúc trên đó. Giờ tớ muốn nhắc cậu lại kỉ niệm đó í mà!- Tuấn cười

- Thế à? Chuyện quan trọng cậu muốn nói là gì?

- ...

- ?

- Thanh à! Tớ đã thích cậu! Từ lần đầu tớ thấy cậu và nhờ cậu giả làm bạn gái tớ để đuổi nhỏ bám theo. Tớ đã bị cậu thu hút vì cái tính vô tư hồn nhiên của cậu, tớ luôn dõi theo cậu âm thầm suốt từ đó để giờ mặc dù cậu không để ý gì đến tớ và chỉ xem tớ như là bạn bình thường

- Cậu...đang đùa tớ à? vui đấy?- Nó cười, nhưng tới khi thấy vẻ mặt nghiêm túc của Tuấn thì tiếng cười im bật. Nó hiểu ra đây không phải trò đùa, thật sự quá đột ngột.

- Cậu làm bạn gái tớ chứ?

- O! Thực sự nó quá đột ngột với tớ. Tớ không thể đồng ý được! Hãy hiểu cho tớ!- Nó lúng búng

- Tớ đã biết câu trả lời của cậu từ trước nhưng tớ vẫn muốn nói ra cho nhẹ lòng tớ, để tớ không phải ghen ghét với người đó, không phải đố kị với người bạn thân nhất của tớ. Tớ đã biết ai là người cậu thích, cậu không cần giấu tớ. Wa ánh mắt của cậu nhìn người đó tớ cũng đã hiểu ra rằng tớ không có chỗ trong trái tim cậu.

- Tớ...tớ xin lỗi!- Nó bắt đầu rơi những giọt lệ, hóa ra sau vẻ ngoài vui vẻ của cậu ấy là cả 1 sự buồn bã, ghen ghét vì người mình yêu không yêu mình. Đau lắm (t.g hiểu cái đó :D)

- Đừng khóc! Hãy đến với Phong! Nó là 1 tên đáng thương! Và hẳn nó cũng cần cậu còn hơn cả tớ nữa!- Tuấn nói

- ...- Nó im lặng khóc

- Thôi nào! Nếu cậu khóc tớ sẽ buồn hơn nữa đấy!- Tuấn cười

- Uhm! Tớ không khóc nữa!- Nó lau lau đi những giọt nước mắt và cố nặn ra 1 nụ cười

- Hi! Ngốc quá! Tớ nhờ cậu 1 chuyện được không?

- Chuyện gì?

- Lại đây!

Nó tiến lại gần Tuấn thì cậu bỗng ôm chầm nó, cầm cậu đặt lên vai nó. Nó có hơi giật mình 1 chút

-Để yên như thế này đi, chỉ 1 lát thôi, tớ xin cậu đấy!- Tuấn nói, giọng lạc hẳn đi. Vì...cậu đang khóc (t.g cũng mún khóc theo ()- Cho tớ được cảm nhận mùi hương trên tóc cậu, và cả bờ vai bé nhỏ này trong chốc lát thôi! Lần đầu và cũng là lần duy nhất cậu nhé!

-...- Nó để im như thế! Lần đầu nó thấy 1 thằng con trai rơi lệ vì nó. Người ta thường nói:

“ Con trai yêu bằng mắt nhưng lại khóc bằng tim. Một khi họ đã khóc bằng mắt thì họ đã yêu bạn quá nhiều!”

-Thanh, lần đầu tớ gặp cậu và tớ đã nghĩ rằng mình sẽ là người che chở cho cậu. Tớ chưa bao giờ yêu ai thật lòng như cậu, cậu là mối tình đầu của tớ. Mối tình đầu quả thật cho ta cảm giác rất bồi hồi, lạ lẫm nhưng nó lại rất đáng!- Tuấn nói, nước mắt vẫn rơi

-Hic!- Nó tiếp tục khóc

-Tớ xin lỗi đã làm cậu buồn, sau khi chuyển xe này kết thúc! Tớ sẽ trở lại làm tớ của trước đây mà cậu yêu quý! Hãy xem như chưa có chuyện gì xảy ra nhé! Và cứ vững bước mà bước đi sau này, vì tớ sẽ luôn luôn dõi theo cậu! Với tư cách là 1 người bạn!- Tuấn mỉm cười, nụ cười của đau buồn.

Lúc xe vừa tới bến, Tuấn xuống trước và thay đổi liền nét mặt (người đa nhân cách)

-Đi nào Thanh à! Tớ đưa cậu đi chơi game nhé, xả stress của mấy ngày vừa qua nào! Hôm nay bọn đáng ghét kia bỏ mình đi hết rồi bọn mình cũng phải vui hơn cho chúng thấy chứ ^^!

-Uhm!- Nó cười tươi và chạy tới đi ngang với Tuấn, 2 đứa lại rộn rã tiếng cười như ngày nào...

-Giết nó! Chờ à! Dễ thế sao cậu không chơi được.- Tuấn nói

-Hơ hơ, fan cuồng của cậu đứng liếc xéo tớ wai làm tớ ớn lạnh- Nó thú thật

-Hi hi, xin lỗi mấy em gái. Anh sẽ rất biết ơn nếu các em không dòm ngó bọn a nữa!- Tuấn quay sang giả nụ cười sát thủ.

-Các cậu làm gì ở đây thế?

-Ủa Sei và Đăng! Các cậu cũng vào đây chơi game à?- Nó hỏi

-Không! Bọn tớ vào đây mua sắm. Đi ngang khu vực game thì thấy nhốn nháo nên vào xem. Ai dè là các cậu!- Đăng nói

-Bọn tớ có chút stress đang cần xả í mà!- Tuấn nói, tay cầm cái súng đồ chơi ngắm ngắm vào mặt Đăng- Chứu chứ, chít nè)

-Thử chơi cười trâu chưa? Vui lắm!- Sei nói

-Chơi rồi. Tớ đã chế ngự được con trâu đó. Tâm trạng không được tốt mà mãi không nghĩ ra trò gì để chơi hết! Các cậu có ý kiến gì không?- Tuấn nói

-Đi dọc bờ sông hóng mát đi m.n!- Sei nói

-OK

-Ở đây mát thiệt! Đúng là lí tưởng hóng mát!- Nó nói

-Hồi nhỏ có lần bọn tớ ra đây chơi, sợ ý sao Đăng rơi xuống nước. Nên bây giờ cậu ấy đâm ra ghét nước.

-Hèn gì lúc đi biển không thấy cậu ấy xuống, hồ bơi cũng thế! Đúng là 1 kỉ niệm xấu!- Nó cười

-Hehe! Tớ cũng nghĩ thế! Bây giờ chúng ta cùng nhau tạo ra 1 kỉ niệm đẹp ở nơi này là cậu sẽ quên ngay thôi Đăng à!

-Này! Rồi lỡ Linh bị chết đuối hay sao đó sao mà cậu cứu được?- Tuấn thúc Đăng

-Cậu khỏi lo! Linh bơi rành lắm! Có cả bằng lặn nữa!- Đăng nói

-Này Sei! Này cậu vừa nói gì nói lại tớ nghe xem được không?- Nó bắt chợt hỏi

-Ồ! Thì tớ nói là... nếu muốn Đăng quên đi kỉ niệm xấu về nước thì phải tạo ra cho cậu ấy 1 ấn tượng tốt đẹp khác về nước để cậu ấy không phải sợ nữa!

-Đúng rồi!! That's it!! Đó là cái tớ cần!- Nó reo lên

-Hử? Chuyện gì thế?- 3 người ngơ ngác

-Tớ sẽ kể sau, được chứ! Nhờ các cậu mà mớ tơ trong lòng tớ được tháo ra rồi!- Nó cười híp mí chạy lên

-*ngơ ngác không hiểu chuyện gì*

-Nào! Chơi đuổi bắt đi m.n

-*Nhìn nhau* OK!

“ Tớ đã tìm ra phương án cho cậu rồi Huy!”

Hết chap 20

22. Chương 21

Chap 21:

Sáng, Tuấn bảo chở nó đi nhưng nó không chịu. Nhất quyết bảo bọn hắn đi trước. Nó đang đi lon ton lon ton, mãi suy nghĩ gì gì đó.

-Coi chừng!!

-Hử?? *bình* Oái!!- Nó tung vào cột điện

-Nể cậu luôn! Suy nghĩ gì mà cột điện trước mắt không để ý?- Huy đưa tay kéo nó dậy

-Không có gì! Cậu đi đâu qua đây vậy?- Nó xoa xoa cái trán sắp sưng 1 cục

-Tớ đang chạy xe đi học thì thấy cậu đi lơ ngơ nên xuống xe chạy bộ theo!- Huy nói

-Thế à? Nè!

-Huh?

-Về vấn đề cậu gợi ý cho tớ í!

-Sao

-Cậu bảo là cậu không thể quên được kỉ niệm của cậu với Alisa, vậy chúng ta cùng tạo ra nhiều kỉ niệm mới, tốt đẹp và vui vẻ hơn là ok rồi!- Nó toe toét

-Uhm! Cũng đơn giản thiệt!Mà ‘‘chúng ta’’ là ai?

-Ừm! Thì tớ, cậu, Sei, Phong, Đăng, Huy!

-Hi! Tớ muốn duy nhất mình cậu thôi!- Huy nói

-Ý cậu là sao?

-Ờ thì...trước tiên hôm nay cúp học đi! Đi cùng tớ!

-Lỡ bị phạt thì sao? Tớ còn chưa nói với Sei!

Huy rút đt ra gọi nói nói gì đó cho Phong, và xong cậu nói

-Yên tâm! Tớ đã thông báo .n rồi! Và ngày nghỉ hôm nay của cậu cũng có phép luôn! Đi nào

-Đợi đã! Nhưng mà đi đâu!- Nó chưa dứt câu thì đã bị lôi lên chiếc Rolls Royce của Huy

-Đi công viên hải dương à? Woa! Cá hề kia! Dễ thương quá- Mắt nó sáng rõ lên và chạy hết khu này sang khu nọ

-Tham quan đi! Haha cậu nhí nhố thiệt!- Huy cười, ở bên nó thật thoải mái.

Đi vòng vòng chán chê, Huy mới nói

-Đây là nơi tớ và Alis từng đến! Tớ muốn cậu giúp tớ bỏ đi cái ‘‘bad memory’’ ở đây!

-Thế à? Làm cách nào?

-Làm những việc mà tớ và cô ấy từng làm ở đây!

-2 cậu vào đây ngắm cá chứ gì? Tớ và cậu nãy giờ ngắm thỏa thuê rồi mà!- Nó ngây ngô hỏi

-Chưa đủ! Bọn tớ còn làm như thế này nè!- Nhanh như cắt Huy bước tới hôn phớt lên má nó làm mặt nó trông không thể nào ngu hơn nữa.

-Nè nè! Lại trêu tớ!- Nó đỏ mặt đầm thềm thụp vào lưng Huy (kute wa')

-Hi hi! Cậu bảo giúp tớ mà! Còn nhiều nơi lắm!- Huy nói

-Nơi nào? Nơi tớ muốn đến cùng cậu nhất là biệt thự của Phong à! (cho cậu mau quay về lẹ lẹ)

-Chưa đâu bé à!- Huy búng vào mũi nó cái chóc- Còn nhiều nơi lắm!

Và cả ngày đó Huy dắt nó đi rất nhiều nơi, nào là khu mua sắm, khu vui chơi, rạp xem phim, công viên...
Và tới chiều, Huy đưa nó tới...1 khách sạn!!

-Nè nè, tớ không vào đây đâu!- Nó la um lên và ôm cái cột

-Sao thế? Cặp đôi yêu nhau thường vào đây mà!- Huy tới sát mặt nó

-“ Ừc ực, gì nữa đây??” Nhưng...tớ và cậu đâu phải cặp đôi! Mà lúc đó các cậu cũng đang nhỏ xíu vào đây làm gì?

-Cậu muốn biết à? Thế thì vào cùng tớ, tớ sẽ cho cậu biết!- Mặt Huy càng gần nó hơn, mắt nó tròn tròn nhìn Huy

-Cậu...cậu...- Mặt nó đỏ lè

-Haha! Tớ chỉ trêu cậu thôi! Bọn tớ vào đây để ăn tối, buffet ở đây rất ngon!- Huy quay lưng đi, lưng run run vì...cười

- Huy

“ Đúng là ae, đùa cũng như nhau!”- Nó

-Giận à? Tớ xin lỗi!- Huy đi theo nó

-...

-Giận thiệt hả? Tha tớ đi mà!

-Quay về biệt thự đi tớ không giận đâu!- Nó quay qua, mắt long lanh nhìn Huy

-Hahaha! Cậu thật là...!

-Sao nào? Về đi! Vui lắm đấy!

-Uhm! Đúng là vui thiệt! Nhưng cần 1 thời gian nữa! Vì tớ vẫn còn thấy có lỗi vì đã dám cướp hôn thê của anh mình!- Huy gãi đầu

-Thế à? Tưởng gì! Để đó tớ lo

-Xong lần này tớ quay về! OK chưa?- Huy nháy mắt- Hết giận nhé!

-OK!- Nó gơ chữ ‘o’ lên

Tối đó, nó nt cho hấn :

Hấn rep:

Nó đi dạo loanh quanh vườn, đang tháng 11 nên trời se se lạnh. Vườn này rộng thế! Nó chưa đi vào sâu trong vườn bao giờ. Mà sợ hấn ra không thấy nên nó lại xích đu ngồi và hát lẩm nhẩm 1 mình.

-Có chuyện gì thế?- Giọng hấn vang lên sau lưng nó

-Thì về Huy í mà! Có lẽ tui sắp đưa cậu ấy về nhà được rồi!

-Vậy à? Cô giỏi lắm!- Sắc mặt hấn không thay đổi

-Tui nghĩ cậu phải vui mừng chứ sao lại im re thế?- Nó

-Tui nghĩ đưa Huy về không đơn giản vậy đâu! Nhiều người đã thử nhưng cũng chỉ tới mức cao lắm được như cô rồi thất bại!

-Cậu biết vì sao họ không thành công được không?

-Sao?

-Vì thuyết phục Huy thì dễ, mà thuyết phục...cậu thì lại khó! Thế nên họ thất bại là phải! Cậu đã thực sự muốn quên đi chuyện đó mà vui vẻ sống chung với Huy như trước chưa?

-...

-Không trả lời được à? Cậu hãy mở lòng ra với mọi người! Đừng thu mình trong vỏ ốc nữa, hãy biết chia sẻ với những người bạn thân của cậu. Có gì đau buồn cũng đừng giấu một mình! Quên chuyện mẹ của cậu đi!- Nó

-Sao cô biết chuyện mẹ tui? Lee đã nói cho cô à?- Hấn hơi khó chịu

-Ồ! Thì... tại tui muốn hiểu về cậu hơn mà! Tui luôn cảm thấy cậu không hay cười thoải mái như mọi người mà có chút gì đó gượng gạo!

-Cô cũng nhận ra à? Phải! Quá khứ đau đớn do người đàn bà tui từng gọi là mẹ gây ra hàng đêm vẫn ám ảnh tui! Từ khi sinh ra tới giờ tui chưa từng biết cảm giác được người ta yêu thương là gì! Vì con người đó, quá hận cha tui nên đâm ra hận đứa con của chính mình và dùng tui để trả thù! Tại sao nhỉ? Tui làm gì sai à? Tất cả đều do cha tui nhưng tui không hận ông ấy, vì dì là người rất tốt, không như bà ta. 1 con người nhẫn tâm! Cha tui đã làm đúng khi lấy dì vì dì không ác độc nhẫn tâm như mẹ của tui. Dì còn rất thương tui xem tui như con đẻ của chính mình- Phong nói, giọng chứa đầy đau khổ.

-Tui hiểu! Tui biết cậu đã chịu nhiều tổn thương trong lòng! Mà hãy cho nó vào dĩ vãng đi, cậu phải sống tốt hơn ọi người thấy được sự mạnh mẽ trong cậu! Và...tui sẽ luôn ở bên cậu!- Nó tới bên Hấn và ôm lấy bờ vai vững chắc đang run lên.

-...

-Con người không thể sống mà không có tình yêu! Từ bây giờ, hãy “ Sống chậm lại, nghĩ khác đi, yêu thương nhiều hơn!” (câu nói iu thích của t.g)

Phong lại đỡ lấy má nó và đặt lên đó 1 nụ hôn nhẹ nhưng nó cảm thấy như bị phỏng ở má. Rất là nóng! Và Phong đi vào biệt thự! Nó ngồi ngẩn ngơ 1 lát rồi vào nhà. Nãy giờ có người đã quan sát hết cuộc trò chuyện giữa 2 nó và Hấn

- Quần gia Lee.

-À Phong! Tui muốn nói tiếp về chuyện Huy...!- Nó vào phòng định bày cách giảng hòa cho họ thì thấy Hấn đã ngủ. Chắc tại buồn nên muốn ngủ sớm! (11h đêm rồi sớm quá!)

“ Hi! Khi ngủ trông như đứa trẻ vậy! Hiền quá! Bình thường thì cứ hay xù lên như con nhím!” Nó nhẹ nhàng vuốt tóc Hấn.

-Mẹ! Đừng bỏ con mà!- Hấn nói trong giấc mơ, nước mắt đang ứa ra. Tay thì đang chơi với vào khoảng không vô định trước mắt.

-Đừng sợ! Có tui ở đây!- Nó nắm chặt lấy tay Phong

-Mẹ...đừng đi nữa! Ở lại với con!- Phong mỉm cười nói, mắt không mở

-Tui sẽ lấp đầy khoảng trống trong tim cậu! Phong! Tui thích cậu, mặc dù chỉ là đơn phương!- Nó khẽ nắm bầm.

Sáng, Hấn tỉnh dậy và thấy nó ngồi sụp bên giường. Tay vẫn nắm chặt tay Hấn, Hấn thầm nghĩ rằng nó đã ở bên Hấn cả đêm. Vì nó nên Hấn không mơ thấy ác mộng nữa. Hấn khẽ xoa đầu nó

-Cảm ơn em! Nhỏ lùn!

-Nguy rồi Phong! Thanh mất tích! Tổ không thấy cậu ấy trong phòng! Đi tìm khắp biệt thự cũng không...ơ!- Tuấn và Đăng kéo nhau chạy vào thì thấy cảnh tượng “tình cảm” đó.

-Cậu xốn xác quá Tuấn! Thanh ở đây vậy mà lôi tổ dậy bắt đi tìm à!- Đăng gãi gãi đầu và ngáp

-Mày! Sao bắt cậu ấy gục bên giường canh mày ngủ như canh em bé hả? Uy hiếp cậu ấy à?- Tuấn chạy lại túm áo Phong

-Nè! Cô ấy tự vào đây nhé! Ăn nói cho cẩn thận!- Phong nắm chặt tay Tuấn

-Hai cậu đang làm gì thế?- Nó thức giấc vì ồn ào, lấy tay dụi dụi mắt.

-Haha, bọn tớ đang tập khiêu vũ buổi sáng í mà!- 2 đứa thay đổi thế đứng liền- Là lá la la!

-Uhm! Không đi học hả các cậu?- Nó hỏi

-Hôm nay Chủ nhật mà học gì cậu?- Đăng cười, bó tay với 2 thằng nhóc kia

-Thế à? Hôm nay ngày mấy?- Nó

-19/11, sao thế?- Đăng

-Chết! Mai là “ngày đỏ” rồi! Mai trường ta có nghỉ học không?

-20/11 làm gì được nghỉ? Nếu cậu muốn thì bảo Hiệu trưởng cho cả trường nghỉ 1 ngày cũng được!- Đăng

-Uhm! Phiền ông ấy quá, vì hôm qua tớ nghỉ rồi mà mai nghỉ nữa sợ không theo kịp. Dù gì cũng sắp thi rồi

-Uhm! Mà mai cậu đi đâu thế?- Tuấn ngừng “khiêu vũ” với Phong

-Mai là ngày rất quan trọng! Tớ phải đi gặp 2 người quan trọng nhất đời tớ!- Nó nói

-Ai thế? Người yêu cậu hay bạn thân của cậu? Sao bọn tớ không biết?

-Hihi! Không có gì đáng bận tâm đâu! Tớ hẹn rồi! Hôm nay Huy sẽ qua đây chơi đấy!

-Gọi Linh qua luôn đi Thanh!- Đăng

-Uhm! Hôm nay tự tay chúng ta nướng thịt ngoài trời đi! Trời hôm nay cũng đẹp!- Nó nhìn ra cửa sổ- Sao 2 cậu bù xù thế?- Nó hỏi khi cùng Đăng và Tuấn về phòng

-Tại sáng Tuấn qua phòng cậu không thấy nên dựng đầu tớ dậy tìm quạ trời!- Đăng nhăn nhó

-Haha! Xin lỗi!- Nó gãi đầu

-2 cậu tiến triển lẹ nhỉ? Tới đâu rồi?- Tuấn cười mím trên nó

-Ồ! Có gì đâu! Tại tối tớ qua thấy cậu ấy gặp ác mộng nên tớ ở lại thôi!

-Xì tưởng gì! Thôi về phòng rửa mặt đi m.n

9h, Huy và Sei tới nhà bọn hấn. Bữa thịt nướng ngoài sân sau diễn ra rất vui vẻ, có tiếng cười đùa, tiếng cãi vã, tiếng khóc (khóc giả đấy :D),... Đang ăn Huy đi loang quanh trong vườn, nó đi theo.

-Này! Cậu không ăn tiếp mà đi đâu thế?- Nó hỏi Huy

-Ôn lại kỉ niệm xưa!

-Đã bảo quên đi mà!

-Không phải giữa tớ và Alisa, mà là giữa Phong với tớ. Hồi nhỏ tớ hay chơi với a ấy trong khu vườn này!

-Vậy hả? Vậy tiếp tục nhớ đi! Tớ không phiền cậu!- Nó quay đi thì bị Huy nắm tay kéo lại

-Ở đây với tớ! Sau ngày hôm qua tớ suy nghĩ rất nhiều! Tớ đồng ý quay về...với 1 điều kiện

“Điều kiện nữa? Lắm thế!”

-Chuyện gì? Cậu cứ nói! Giúp được tớ giúp

-Cậu làm bạn gái tớ trong vòng 1 tháng! 1 tháng đó chúng ta tìm hiểu nhau, nếu hết thời hạn cảm thấy được thì đến với nhau thực sự luôn! Nếu không thì đường ai nấy đi!- Huy nói

-Cậu...cậu...T..tớ cần suy nghĩ

-Uhm! Suy nghĩ đi! Mai trả lời tớ! Nếu cậu đồng ý tớ sẽ dọn hành lí về ngay lập tức! Tớ không đe dọa gì cậu đâu nhé! (giống uy hiếp hơn là đe dọa @@)

-Uhm!

-2 cậu đi đâu về mà mặt Thanh xanh như tàu lá chuối thế?- Tuấn hỏi

-Ồ! Tớ mới gặp rắn!- Nó lấp bắp

-Vô lí! Trong khuôn viên biệt thự làm gì có rắn!- Đăng nói

-Cậu ấy nhìn sợi dây leo mà tưởng rắn lục í!- Huy giải vây cho nó

-Hèn gì mặt cậu xanh như con “rắn” luôn, haha!- Tuấn cười.

-Ăn xong chúng ta a đường dạo phố không?- Huy

-Ngày nào cũng đi dạo phố! Không chán chê à?- Sei

-Hôm nay khác! Chúng ta sẽ đi...bộ! Đi bộ khám phá ra nhiều điều lắm! Ví dụ như hôm qua đi lang thang sao tớ thấy 1 cô bé dễ thương lắm lơ ngơ sao mà cụng đầu vào cột điện!- Huy nói và liếc về phía nó như trêu làm nó đỏ mặt

-Haha! Bé nào kute thế? Có xin sdt không? Giới thiệu cho tớ đi!- Tuấn cười

-Bí mật!- Huy ra vẻ bí ẩn

-Ra ngoài thôi!- Phong

23. Chương 22

Chap 22:

Cả đám đi loang quanh giữa trung tâm thành phố, gặp 1 người bán cún con thì Sei chịu không được vì thấy tội nghiệp quá nên mua hết và đưa cho Đăng 3 con. Bắt cậu tự chăm sóc lấy (phen này Đăng nhà ta mệt rồi ==”) Đi ngag 1 cái ngõ hẹp nghe tiếng nạt nộ, cả đám đi vào thì thấy mấy thằng côn đồ đang trấn lột 1 cậu bạn yếu ớt...

-Cả đám mà ăn hiếp 1 người yếu đuối!- Không thấy xấu hổ à?- Phong lên tiếng

-Mày là ai mà dám xen vào chuyện của bọn tao?- 1 tên hung hăng xông tới thì bị 1 cước nằm sấp.

-Tao là ai không liên quan đến bọn mày! Mà tao cảm thấy ngứa mắt trước hành động của bọn mày! Nó làm tao nhớ đến những thằng côn đồ tao gặp trong quá khứ! (lúc 5t í ^^)

-Xông vào đánh 4 thằng bọn nó đi ae, xong rồi thì dắt 2 cô em xinh đẹp này đi chơi! Kaka- Cả đám xông vào

-Haiz! Đánh mấy thằng hèn này chỉ bẩn tay- Tuấn móc trong túi ra đôi găng đeo vào.

Mười mấy tên nhào vào đánh bọn hắn, nhưng 1 lát sau cả đám nằm đo ván hết.

-Haiz! Bắn, bắn quá!- Tuấn tháo đôi găng vứt đi.

-Không sao chứ Đăng! Cậu bình thường vốn rất ghét đụng tay vào mấy bọn đó vì cậu bảo bẩn mà?- Linh hỏi

Đăng không nói gì, im lặng lấy trong túi ra 1 chai...gel rửa tay khô=]], Phong và Huy thì toàn xài chân nên không sao (kĩ tính quá đáng ==”, m.n thấy mấy tên này có sợ bẩn quá mức không?)

-Hắt xì!

-Sao thế Huy? Cảm à?- Tuấn hỏi

-Hình như ai nói xấu hay nhắc nên tớ hắt xì thì phải!- Huy khịt mũi (chết chết >”<)>

-Tở cũng thấy hơi ngứa tai!- Đăng nói.

-Không sao chứ?- Phong hỏi cậu bạn bị bắt nạt

-Em không sao! Cảm ơn bạn anh!- Cậu bé yếu ớt đó nói

-Phải mạnh mẽ lên! Để không bị bạn nó bắt nạt nữa! Hiểu chưa!- Phong nói rồi quay lưng bỏ đi làm cả đám chạy theo

Thì thầm Cậu ta đang liên hệ bản thân đấy! Hồi nhỏ cậu ta vốn yếu ớt mà!- Tuấn thì thầm vào tai nó

- Hắt xì!

- A cậu cũng bị cảm rồi à? Có sao không Phong? Tớ lo quá!- Tuấn nhìn Phong với vẻ mặt ngây thơ-vô-số-tội (gian quá).

- Chị ơi, mua giúp em tờ vé số!- 1 cậu bé chừng khoảng lớp 1, ăn mặc rách rưới, đi dép chiếc này chiếc kia. Người cậu bé rất gầy nhưng mắt rất sáng. Cậu bé nói với nó

- Uhm! Sao em còn nhỏ mà phải đi bán vé số vậy em? Ba mẹ em đâu?- Nó hỏi

- Em không có ba mẹ, ba mẹ em mất trong tai nạn xe rồi!- Cậu bé nói (hức, tai nạn xe cướp đi mạng sống của nhiều người wá, m.n ra đường lái xe cẩn thận ^^)

- Uhm! Chị không mua mà chị sẽ đưa tiền cho em mua đồ ăn nhé!- Nó nói khi thấy cậu bé đang run lên vì đói

- Không đâu chị!- Hôm nay em mà không bán hết thì mấy anh sẽ đánh đập em chết mất, cậu bé nói với giọng sợ sệt.

- Nào em! Chị sẽ mua hết vé số đó! Đi theo chị!- Sei nhẹ nhàng xoa đầu thằng bé

- Trông thằng bé giống ai đó lúc nhỏ!- Tuấn nói thầm với Đăng (Sáng nay t.g vừa gặp 1 em bé cũng như em này, tội nghiệp wá (nên t.g đưa 1 n.v như vậy vào truyện ^^)

Sei và nó dắt em bé đi tới cửa hàng bán đồ trẻ con, đưa cho các nhân viên tắm rửa sạch sẽ cho cậu bé. Tắm rửa xong trông cậu bé cũng thật dễ thương, tuy da đen do phơi nắng nhiều nhưng bù lại gương mặt sáng sủa và rất có nét (sau này chắc là 1 mỹ nam đấy!). Sau đó bạn nó dắt em đi ăn, em ấy ăn rất vội vàng như sợ thức ăn biến mất.

-Nào! Hiện giờ em sống ở đâu?- Sei hỏi

-Em sống với mấy anh lớn cùng các bạn nhỏ ở khu ổ chuột ạ!

-Mấy anh lớn không đi làm hay sao mà để em đi bán vé số như vậy?- Đăng hỏi

-Dạ mấy bạn khác cũng như em thôi, mấy anh lớn hay say xỉn và đánh đập tụi em nếu tụi em không bán đủ tiền!- Em bé thật thà

-Họ còn bỏ đói, lâu lâu bức dọc lại lôi mấy nhóc ra đánh đúng không?

-Ồ sao anh biết ạ?

-Anh cũng từng bị như thế rồi!- Phong lạnh lùng nói làm cả đám im lặng...

-Vâng! Bạn họ hành hạ bạn em ghê lắm anh chị à!- Em bé nức nở

-Nín đi! Đừng khóc em à!- Nó

-Nhóc ở đâu đưa anh về đó!- Phong

-Ồ, bạn họ dữ lắm! Sẽ đánh anh đó!

-Yên tâm! Nhóc cứ đưa bạn anh đi!- Tuấn nói

Lát sau thằng nhóc dẫn bạn nó đến 1 khu nhà tồi tàn xuống cấp.

-Các anh ấy chưa về!- Em bé nói

-Em tên gì nào? Nãy chị chưa hỏi tên em?- Nó

-Em không nhớ tên thật, chỉ biết mấy anh lớn gọi em là Bi! Đây là các bạn của em! Bo, Bu, Bun, Bim, Bin, Bon.

-7 đứa tất cả hả em?- Sei hỏi

-Vâng!

-Bi về rồi à? Bán hết chưa, bọn tớ còn dư 6 tờ. Chắc mấy anh sẽ đánh bọn tớ chết mất, huhu- 1 bé gái chạy tới

-Các em đi theo bọn anh! Các anh sẽ đưa bọn em đến nơi tốt hơn!- Tuấn nói

-Thiệt ă? Lỡ các anh lớn biết và xử bọn anh thì sao?- Bi nói

-Yên tâm! Đứng dậy nào mấy đứa! Đi thôi!- Huy

-Bọn này là ai mà dám dắt em của tụi tao đi?- 3 tên nào đứng ngoài cửa nói

-Mấy anh về rồi! Chết mất thôi!- Cả đám khóc um lên làm Sei và nó phải dỗ dành

-Tuởng gì! Ra là bọn vô công rồi nghề!- Tuấn nhếch mép

-Mày... bọn nhóc của tụi tao. Tụi nó có nhiệm vụ phải đi bán vé số và móc túi để kiếm tiền cho tụi tao nếu chúng muốn sống qua ngày! Bọn mày có lo được cho cả 7 đứa không mà đòi đưa chúng đi

-Tất nhiên là tốt hơn bọn mày rồi!- Huy nói

-Chứng minh đi!

-Nhiều đây đủ chứng minh chưa?-Phong rút ví và quăng xấp tiền trong đó ra.

-Tiền! Tiền! Được! Tụi mày cứ dắt nó đi đi! Vài bữa bọn tao sẽ tìm những đứa khác- Tên đó lụm tiền

-< bóp=“”>

-Tao không vừa mắt những thằng vô tích sự như mày! Dựa trên sức lực của những em nhỏ để kiếm tiền, như bọn chúng khi xưa đã làm với tao!- Phong nhào vào dằn bọn đó tới tởm cho bõ tức.

-Tớ đã nói cảnh sát về việc bọn này lợi dụng trẻ em và hành hạ trẻ em. Cs sẽ đến bắt chúng ngay thôi!- Đăng nói

-Được! Đi nào mấy đứa!- Phong dắt tụi nhỏ đi (Tích cực nhỉ ^^, vì sao chắc m.n cũng hiểu)

-Woa! Đây là xe limo à! Lần đầu tớ được đi xe này đấy!!- Bọn trẻ quây tưng trên chiếc xe làm bọn nó phì cười. Đúng là con nít, ngây thơ thiệt! Y chang nó!

-Bọn anh đưa các em đến 1 nơi!- Tuấn

-Đây là cô nhi viện, điều kiện vật chất ở đây tốt hơn những nơi khác. Do ba anh lập nên và ông thường xuyên đích thân quản lí. Ở đây các em không lo bị hành hạ hay gì nữa đâu và được đi học đàng hoàng- Đăng nói

-Chúng em có được gặp lại các anh không ă, cả các chị nữa!- 7 đứa ù ỉu xù

-Đừng lo! Bọn chị sẽ thường xuyên đến thăm các em!- Nó và Sei

-Tạm biệt mấy đứa!

-Tạm biệt các anh chị! Những thiên thần!

-Ax! Chúng gọi ta là thiên thần trong khi biệt danh của nhóm chúng ta là Devil!- Tuấn nói khi ngồi trên xe.

-Haha! Trẻ con mà! Có sao nói thế thôi!- Huy nói

Quả thật nó cảm thấy, đối với nó bọn hấn như những thiên thần. Không giống ác quỷ chút nào! Là cứu tinh của đời nó.

-Hôm nay vui thật nhĩ?- Nó nói sei

-Uhm! Giúp được người khác cũng vui ghê! Lần sau tớ và cậu ra ngoài tiếp đi

-OK!

-Này 2 chị cho tụi em xin! Tướng yếu xiu như vậy mà đòi giúp ai? Lỡ gặp bọn côn đồ thì sao?- Đăng nói

-Xi! Bọn này thích!- Sei nói lại Đăng

-Nè nè! Mà thôi! Các cậu cứ đi thoải mái, với điều kiện là cho tụi tớ đi theo!- Tuấn cười toe.

-Được thôi!- Nó và Sei đồng thanh.

Hết chap 22

24. Chương 23

Chap 23:

Tối đó, nó mãi nghĩ về hình ảnh của Phong lúc chiều. Cậu ấy thật cool, cậu ấy cũng giúp đỡ nó như vậy. Và vì nó chưa làm gì được cho Phong, nó quyết định đem cậu em trai về cho Phong. Nó lấy đt nt cho Huy vốn vẹn 3 chữ : "Tớ đồng ý" Huy rep: " Mai tớ sẽ dọn về biệt thự ^^, ngủ ngon!"

Nó đặt điện thoại xuống, mai là " ngày đó". Nó phải đi gặp 2 người mà nó kính trọng nhất trên đời. Sáng, nó dậy thật sớm. Thay đồ rồi xách giỏ đi ra bên xe bus, có 1 người từ cửa sổ đã quan sát thấy nó đi ra cổng. Ngồi trên bus, nó cứ nghe tiếng motô hoài như thể có chiếc moto nào bám theo xe bus vậy. Nó ngồi trên bus trên đó khoảng nửa tiếng rồi xuống. Ghé cửa hàng mua 1 bó hoa và đi bộ tới 1 khúc song. Hôm nay nó vận 1 cây đen, váy cổ Peter pan đen, giày đen, giỏ xách đen... Nó tới sát mép bờ song và đứng đó, có cánh tay thò ra chụp nó lại.

-Này cô tính tự tử à?

-Phong? Sao cậu lại ở đây?- Nó quay lại và bất ngờ khi thấy hấn với bộ mặt hốt hải đang nhìn nó

-Quên đi! Cô đang làm trò gì thế?- Phong nạt nó

-Hả? Tớ đi thăm ba mẹ tớ mà! Hôm nay là ngày giỗ của họ! Tớ đã rắc tro của họ ở khúc song này!- Nó ngơ ngác

-Vậy à? Tui tưởng...!- Phong ngồi phịch xuống đất

-Cậu sao thế?- Nó ngơ ngác hỏi thì bất ngờ hấn ôm chầm lấy nó

-Tui tưởng cô lại bỏ tui đi như những người trước!

-Ồ ơ! Sao tớ lại bỏ cậu? Tớ chưa thực hiện xong điều kiện của cậu mà!- Nó lúng túng

-Thôi quên đi! Hôm nay là ngày giỗ của ba mẹ cô à? Chúng ta cùng chào họ nào!

-Uhm! Con chào bố mẹ! Đây là Phong bạn con, hôm nay chúng con tới thăm bố mẹ nè! Đã 12 năm từ khi bố mẹ đi rồi nhĩ? Bố mẹ sống có tốt không? Con thì ngày nào cũng nhớ bố mẹ đấy, hức hức!- Nó nói 1 hơi rồi khóc nức nở. Phong xoa đầu nó rồi nhìn xuống mặt nước và nói

-Chào cô chú! Cháu là bạn của Thanh! Xin cô chú hãy an lòng mà yên nghĩ, vì cháu sẽ thay mặt cô chú chăm sóc cho Thanh sau này!- Phong nói làm nó ngóc cái mặt ướp nhép lên nhìn

-Ồ! Cậu...

-Tui sẽ chăm sóc cho cô!- Phong nói

-...

-?

-Tớ...bây giờ là bạn gái của Huy!- Nói cười nhẹ

-!! Cái gì? Tại sao?

-Vì tớ muốn đưa cậu ấy về với cậu = cách giữ cậu ấy ở bên tớ, và tớ cũng sẽ luôn ở bên cậu!

-Nếu = cách đó thì tôi không cần! Cô thật ngốc nghếch! Cái con bé này! Cô đâu thích nó phải không?- Hấn la lên

-...

-Cô...khờ quá! Sao lại vì tui mà hi sinh hp của bản thân hả? Nó đâu có đáng

-Vì...vì...tớ đã biết chuyện của cậu khi còn nhỏ. Tớ muốn bù đắp cho cậu = tình yêu thương!

-Tui không cần cô thương hại! Không cần!! Cô không phải tỏ ra thương xót cho tui!- Hấn chua chát bỏ đi

-Phong à! Tớ không thương hại cậu! Vì...Tớ thích cậu... Phong!!- Nó không kiềm nổi và la lên. Hấn đứng khựng lại.

Nó đứng đó và khóc. Nó nghe tiếng chân chạy bịch bịch lại và 1 vòng tay ôm lấy nó, không mở mắt nó cũng biết là hấn vì nó nghe được mùi thơm của hấn thoang thoảng.

-Tui cũng thích cô, à không! Anh thích em, nhỏ lùn của anh....!

-Cười đã chưa?- Hấn hỏi- Khi nào về đây? Cậu tựa vai làm tớ mỗi quá!- Hấn

-Xì!- Nó ngồi thẳng lại thì hấn lại ấn đầu nó lên vai hấn. Cả 2 cùng đỏ mặt cười mỉm

-Chuyện làm bạn gái Huy thì sao?- Hấn hỏi

-Chỉ 1 tháng thôi mà! Cũng là tìm hiểu thôi không phải quen chính thức đâu!- Nó nói

-Nhưng đây thì không thích đăng ấy làm vậy, từ chối đi!

-Lỡ hứa rồi mà!- Nó

-Grrr! Tớ sẽ nói với nó cậu là bạn gái tớ!

-Không! Công sức tớ bỏ ra để thuyết phục cậu ấy tan tành hết à??

-2 cậu đi đâu về thế? Huy về lại nhà rồi nè!- Tuấn và Đăng

-Uhm! Tớ biết rồi! Sei không qua chơi à?- Nó

-Cậu ấy có lịch diễn rồi!- Đăng

-Vắt vả cho cậu ấy!- nó

-Chào Thanh!- Huy

-Uhm! Chào cậu

-Mọi người! Tớ có chuyện muốn nói!- Phong vỗ tay bôm bốp

-Ồ...ơ...!

-Chuyện gì thế?- Đồng thanh

-Bắt đầu từ hôm nay, tớ và nhỏ lùn này chính thức quen nhau. Đụng đến nhỏ này là đụng đến bốn thiếu gia đây!- Phong đồng dặc

-Woa! Vui thế! Tiến triển lẹ nhỉ! Chúc mừng!- Tuấn và Đăng

-Huy...! Tớ xin lỗi vì...- Nó kéo Huy ra ngoài nói chuyện

-Không sao! Tớ đã biết trước điều này sẽ xảy ra mà!- Huy cười

-Cậu không giận tớ mà bỏ đi chứ?

-Tớ đã dọn về rồi! Giờ có đi cũng không đi được!- Huy

-Uhm! Cảm ơn và xin lỗi cậu! Ta quay lại phòng khách nào!- Nó quày quả đi
 Còn lại 1 mình, Huy thở dài đưa tay lên sờ trán

-Haiz, đáng lẽ họ vậy mình phải vui mới đúng chứ! Sao lại khó chịu thế này?

-Chúng ta nên tổ chức ăn mừng!- Tuấn

-Làm gì bây giờ?- Đăng

-1 party hoành tá tràng luôn! Mời mấy em xinh tươi đến dự!- Tuấn nói, mắt sáng rỡ

-Phiền lắm! Mắc công Thanh bị người ta ghét nữa!- Phong

-Vậy làm gì?

Suy nghĩ đăm chiêu

- Thôi để sau khi thi xong chúng ta tổ chức ra đảo chơi 1 lần, coi như ăn mừng 2 sự kiện luôn!- Đăng nói

- Uhm! Cũng được!

- Tớ quên nói! Tối nay công ti nhà tớ tổ chức 1 party, 6 người chúng ta tới đó ăn luôn 1 thể!- Huy nói- Vì tớ và Phong phải đại diện cho bố!

- Uhm! Thanh à! Cậu chuẩn bị đầm dạ tiệc nhé!- Tuấn

- Khỏi lo! Thôi hôm nay trời mát, thay đồ ra hồ bơi bơi xí đi m.n. Xong ra vườn sau bắt sóc chơi!- Phong

- Ok!

-Đỡ này! Đỡ này! Tên đáng ghét!- Tuấn tạt nước vào hấn, Huy chỉ biết nhìn 2 đứa mà cười, nó thì đang bơi bì bõm = cái phao con vịt

-Cậu không bơi hả Đăng?- Nó hỏi

-À cậu biết tớ vốn không thích nước mà!- Đăng cầm ly nước cam lên uống

Có 3 đôi mắt nhìn nhau gian xảo, cả Huy, hấn và Tuấn đồng loạt kéo nhau lên chỗ Đăng ngồi.

-Hôm nay cậu có thấy nóng không Đăng?- Tuấn vờ hỏi

-Uhm cũng nóng!- Đăng thật thà

-Để bọn này giúp cậu làm mát nhen!- Huy nói

-Nào vô đi ae!- Phong vừa hô hiệu xong cả 3 tên: Huy 2 tay, hấn và Tuấn 2 chân cùng đếm

-1!2!3! Thả nào!- Và cho Đăng bay tự do xuống hồ, nước văng tung tóe

-Haha!- Nó cười

-Mát chưa?- Huy hỏi

-Grrr! Mát rồi! 3 thằng bạn tốt bụng quá!!- Đăng nhắm tịt mắt lại la lên. Mấy chị hầu và mấy anh giúp việc xung quanh đó chỉ đứng và cười kè thôi. Quản gia Lee từ xa quan sát:

-Tốt quá rồi! Cháu làm được rồi! Cô bé à!

-Này Phong! Giờ cậu quen với Thanh rồi! Cậu không phiền nếu tớ làm như thế này chứ!- Tuấn tới chỗ nó vén tóc nó lên và mi 1 cái vào trán nó

-Ax! Giỡn mặt tớ à? Đứng lại đó

-Hehe, giỏi thì bắt đi!!- Tuấn bỏ chạy...

Như là mơ vậy, được sống chung với bọn hấn và trở thành bạn gái của hấn. Người mà nó trước đây rất ghét nữa ^^!

-Gì vậy các cậu?- Nó ngơ ngác

-Chuẩn bị nào!- cả 3 tên cùng nói

-Giờ mới 4h chiều mà 7h tiệc mới bắt đầu mà!- Nó

-Đi thôi!- Tuấn lôi nó đi

-Á khoan đã! Mà đăng đâu?

-Nó qua đón Linh rồi!- Hôm nay bọn tớ muốn cậu phải nổi bật nhất! Hehe!- Tuấn

Cả 3 đưa nó tới 1 tiệm Salon rất lớn, đẩy nó ấy chị phục vụ lôi tuột vào trong. Mấy người đó mát-xa cho nó và đắp mặt nạ cho nó. Dễ chịu quá nó ngủ thiếp đi. Lát sau mở mắt ra thấy họ dán cái miếng gì màu trắng lên chân nó và... Roẹt!! Họ lột ra làm nó hét toáng lên. Ra là wax lông chân. Hix! Đi ăn 1 bữa tiệc thôi mà chuẩn bị kĩ vậy! Bọn họ trang điểm cho nó, đẹp nhưng hơi đậm hơn mọi ngày. Nó được chọn 1 cái đầm dạ hội dài ngang đầu gối, màu xanh dương không tay. Để lộ phần vai trắng ngần, đầm có 1 chiếc nơ điểm xuyên ở eo để tôn lên vòng eo nhỏ nhắn của nó. Nó bước ra thì 3 tên kia (Đã ăn vận sẵn sàng) đơ luôn vì không nhận ra nó nữa, nhìn lúc này nó thật trưởng thành, khác với vẻ trẻ con hàng ngày.

-Sao? Kì không? - Nó ngại ngừng hỏi

-Đẹp lắm! Đi thôi! Phong khẽ vuốt mái tóc được uốn lọn của nó rồi nhẹ nhàng dìu nó đi vì nó chưa quen mang giày cao như vậy

-Ha! Thanh! Cậu mang giày cao gót vào nhìn cao ghê!- Tuấn trêu

-Tớ biết tớ lùn rồi! Đừng chọc tớ >"<>

-Lùn nhưng rất dễ thương!- Huy nắm bả

25. Chương 24

Chap 24:

Tiệc đãi ở 1 nhà hàng lớn nhất thành phố, khi cả 4 người bước vào thì mọi con mắt trong nhà hàng dồn về phía họ. Trông bọn họ như 1 bức tranh vậy! Bức tranh về 3 chàng hoàng tử và 1 cô công chúa, Phong và Huy dìu nó đi. Còn Tuấn đi sau, vào nhà hàng thì thấy Đăng và Sei đã đợi sẵn. Sei hôm nay cũng xinh wá chừng! Mái tóc buông dài, mắt xanh. Trông cô đẹp theo 2 kiểu Âu- Á.

-2 cậu kia phải là con của chủ tịch Hoàng không? 2 bọn họ đi với công chúa nào thế nhỉ?- Tiếng xầm xì bắt đầu vang lên

-Ca sĩ teen Seinà kìa! Con trai tổng thống Phạm Đông Hải kìa! Hình như bọn họ hẹn hò thì phải!

-Quốc Tuấn con trai tập đoàn tài phiệt giàu thứ 2 cả nước kìa!Woa! Sao toàn nhân vật nổi tiếng chơi với nhau không thế?

-Chào 2 thiếu gia! Chúng tôi là công ty đối tác với ba cậu, đây là con gái tôi!- 1 ông béo phệ tới chào hân và Huy rồi chỉ vào đứa con gái ông ọ đi theo sau.

-Dạ em chào anh!- Nhỏ đó tỏ ra nhỏ nhẹ

-Chẳng hay quý cô đây là...!- Ông mập chỉ vào nó

-Đây là công chúa của bọn tôi!- 2 ae đồng thanh và tay Phong choàng sang eo nó còn Đăng thì nâng cánh tay nó lên.

-Thế à! Vậy tôi thất lễ rồi! Tôi có nghe nói cậu Phong đây có vị hôn thê rồi mà?- Ông mập đó típ tục

-Đó là quá khứ rồi! Xin mọi người đừng đồn bậy! Đi nào em!- Phong nói và kéo nó đi cực tình cảm làm ông kia quê 1 đồng [=]] Vốn dĩ tính mai mối con gái ông với bọn hân vậy mà...

-Ăn đi Thanh! Đồ ăn ngon lắm!- Sei đưa nó 1 cái đĩa không để gấp đồ ăn

-Uhm! Nhưng sao tớ thấy khó chịu sao đây!- Nó nói

-Có lẽ cậu không quen bị người khác soi mói! Ở đây vốn dĩ luôn là thế! Rất giả tạo nên tớ và Tuấn rất ghét!- Đăng nói

-Còn Huy và Phong thì từ nhỏ đã quen với vnhững việc như thế này rồi! Nên các cậu ấy không hề e ngại trước sự châm chọc hay khiêu khích của những người đó!- Tuấn

-Trông cái cách bọn họ tiếp chuyện với khách kìa! Thật chuyên nghiệp và chừng chặc!- Sei nói

-Ba mẹ bọn họ đâu? Từ đầu tới giờ tớ chưa được gặp ba mẹ họ!- Nó nói

-Họ ở bên Mỹ rất ít khi về VN, nên Phong và Huy ở VN có nhiệm vụ quản lí các chi nhánh ở VN!- Đăng

-Anh Phong! Hôm nay trông anh rất bảnh!- Mấy nhỏ con gái tiến lại gần 2ae hần

-Cảm ơn!- Hần lạnh lùng

-Anh Huy cũng thế!

-Uhm! Cảm ơn m.n!- Huy ráng nặn ra 1 nụ cười

-Tối mai nếu mấy anh rãnh mấy anh có thể ghé wa chỗ bọn em chơi!- Mấy nhỏ đó chắc mắt bọn hần cũng có cảm tình với mình nên tiếp.

-...

-Nãy a đi với nhỏ nào vậy? Trông không xứng với anh tí nào!- 1 nàng chân dài bước ra, mang bộ đầm xẻ cao quyeen rũ

-Cô ấy mà không xứng thì muôn đời cũng không đến lượt cô! Biến đi!- Phong gắt rồi bỏ đi

-Ồ! Em nói đúng mà fải không m.n? Fải không anh Huy!- Con nhỏ mặt dày típ

-Đây là party để các đối tác của các c.ty gặp nhau và bàn chuyện làm ăn! Không phải nơi để mấy cô nhận xét đánh giá người ta! Xin mời đi cho!- Huy tạt 1 gáo nước lạnh vô người bọn đó

-Ồ..tụi em...tụi em!- Mấy nhỏ bủn rùn tay chân

-Muốn tự đi hay muốn tui gọi bảo vệ ‘xách’ ra!- Đôi mắt Huy chọt sắc lại

-Dạ..bọn em đi ngay liền ạ!- Bọn đó như sắp khóc vì thấy ánh mắt đáng sợ như muốn giết người của Huy, đã nghe danh bọn hần từ lâu. (vậy mà còn đi nói xấu nó trước mặt bọn hần)

-Ăn no chưa!- Phong dịu dàng hỏi nó

-Uh rồi! Cậu tiếp khách xong rồi à?- Nó hỏi

-Uhm! Nếu cậu muốn chúng ta về trước cũng được!- Phong

-Thôi không sao! Cậu tiếp tục đi! Tớ còn Sei mà! Ồ!- Nó nhìn sang thì thấy Sei cũng đi tiếp chuyện với người ta, dù gì cũng là thiên kim đại tiểu thư danh giá! Tuấn và Đăng thì khỏi nói, cứ tiếp hết người này đến người khác một phở! Cứ như người của công chúng í!

-Hi! Ta cùng về nào!- Phong dắt nó đi...

-Mình bỏ các cậu ấy về trước có ổn không?- Nó

-Không sao đâu! Bọn nó có chân cũng biết tự mò về mà!- Hần

-Thế nào Tuấn cũng nặng xì cả lên!- Nó

-Vậy tớ sẽ tiếp chuyện nó luôn, haha!- Hần cười, khi hần cười trong thật đẹp. Hút cả hồn nó vào đó!

-...

-Sao nào? Giờ mới nhận ra tớ đẹp trai à?- Hần nhìn nó

-Ồ! – Nó bối rối quay đi

-Có cậu là không bao giờ nhận ra vẻ đẹp của tớ thôi đấy!- Phong nói

-Éc! Không phải là không nhận ra! Tại lần đầu gặp mặt để lại ấn tượng xấu quá nên nom cậu xấu luôn! Hehe

-Tối rồi vào đi!

Nó tính mở cửa vào phòng nó thì hấn chặn lại và nói

-Hình như cậu quên gì đó!- Hấn

-Quên gì là quên gì? Tớ xách đủ đồ về rồi mà!- Nó giơ cái túi xách ra

-Ngốc ă! Là những gì mà người ta hay làm khi iu nhau í!

-Ý cậu là...!

-Phải!- Hấn từ từ đưa sát mặt nó, nó nhắm mắt lại. Nụ hôn thứ 2 diễn ra trước cửa phòng nó, thật ấm áp và dịu dàng, cả mùi thơm quen thuộc của hấn! Hấn ôm nó và bảo:

-Ngủ ngon nhé bé ngốc của anh!

-Vâng!- Nó đưa tay siết nhẹ 2 tay hấn

Nó vào phòng thay đồ và lấy bài ngày mai ra xem, được khoảng chừng nửa tiếng thì hấn nghe tiếng Tuấn quát um lên. Không sai với dự đoán của nó! Bó tay! Nó leo lên giường đắp chăn ngủ. Trời bỗng đổ mưa. Đang lim dim nó nghe tiếng rất to và mở mắt ra thì thấy chung quanh nó 1 màu đen tối thui. Sấm chớp đánh ngang làm nó khóc toáng lên, nó vốn sợ sấm chớp và bóng đêm mà!

-Thanh! Sao thế?- 4 tên mở cửa chạy vào và thấy nó đang rúc trong bóng đêm.

-Tớ sợ...sợ lắm! Huhu- Nó lại khóc toáng lên khi có 1 cú sấm nữa vang rền

-Bình tĩnh nào! Có bọn tớ nè! Đừng sợ nữa! Bọn tớ ở đây mà!- Hấn ôm chầm lấy nó

-Sao cúp điện thế?- Đăng nói

-Chắc sấm chớp đánh làm vỡ trụ điện trước nhà rồi, này tớ nghe tiếng Rầm to lắm!- Huy

-Vậy giờ phải làm sao? Thanh sợ bóng tối và sấm chớp! Sao cậu ấy chịu được? – Tuấn

-Haizz! Phong lo cho Thanh đi! Giờ đang mưa và có sấm nên không ai tới sửa được, đành đợi hết mưa vậy!- Đăng

-Ngoan nào! Nín đi!- Phong vỗ về nó

-M.n hát cho Thanh nghe đi! Cho át tiếng sấm!- Tuấn nói

-Ý kiến hay! Hát trước đi Huy!- Đăng

Và bọn hấn thay phiên nhau hát cho tới khi nó thiếp đi trong vòng tay hấn. Rồi 4 tên cũng ngủ quên luôn và cả 5 người nằm xếp lớp trong phòng nó

Thật là 1 buổi tối yên bình =]]

26. Chương 25

Chap 25:

Ngày mới lại đến, bọn nó thức dậy trong tình trạng lưng đau nhức, chân tay tê rần (vì chồng lên ngủ sát nhau cho nó đỡ sợ) uể oải dậy đi học.

Hôm nay, bọn hấn định làm 1 cú đột phá: 3 tên a1 chuyển qua a7 học!! Phong thì sợ nó bị ăn hiếp tiếp (có Huy và Sei rồi mà vẫn không yên tâm! Xương nó dữ ^^) Đăng thì mún được gần Sei hơn còn Tuấn thì...đi theo =]] Cả cái a8 nháo nháo lên vì sự xuất hiện của đông đủ thành viên Devil, nhưng khi thấy hấn và nó, Đăng và Sei tình cảm thì cả đám la oai oái. Và mục tiêu cũng chuyển sang Huy và Tuấn, nhưng vì 2 tên tỏa ra sát khí quá (do thấy ai kia hp nên ghen xí í ^^) nên không dám lại gần. Hấn dịu dàng quan tâm

nó từng chút một! Ai nhận ra hần là Đại ma vương trường Goldstar nữa nhỉ? Giờ này trông hần hiền như 1 con mèo con! Nó quả là có tài huấn luyện Sư tử! Những ngày học cứ thế trôi qua êm đềm vui vẻ được 2 tháng...

-Này! 2 tuần nữa thi rồi à? Sao gấp thế?- Nó

-Sao thế Thanh! Thi thì có gì đâu! Chúng ta cứ chơi bình thường thôi!- Sei

-Các cậu thông minh sẵn khác! Tớ chậm tiêu lắm! Tớ phải ôn trước khi thi 3 4 tuần mới được!- Nó

-Thế à? Không sao đâu! Tối nay bọn mình ra công viên đốt pháo đi!- Tuấn

-Các cậu...thực sự không quan tâm gì đến kì thi à?- Nó hỏi

-Có gì phải quan tâm? Chúng ta cứ chơi bình thường thôi!- Cả đám đồng thanh!

-Uhm! Vậy m.n đi chơi đi! Tớ đi học ôn đây! Đi chơi vui về!- Nó xách cặp lên bỏ đi

-Ồi Thanh!- Cả đám gọi nhưng nó không quay lại, có lẽ nó giận vì bọn hần quá chủ quan xem thường việc học. Hần chạy theo nhưng không thấy bóng dáng nó nữa. Chân ngắn mà đi lẹ ghê ^^

-Đáng ghét! Bọn họ làm mình thấy xấu hổ! Chả trách ai! Vì IQ mình không cao nên đành phải cố gắng thôi!- Nó bưng 1 chồng sách đặt lên bàn ngồi lăm bằm trong thư viện. Đt rung nhưng nó không bắt máy, nó không muốn ai làm phiền nó học.

-Hừm! $\text{Cu} + \text{H}_2\text{SO}_4$ đặc nóng sẽ ra 3 sản phẩm là CuSO_4 và SO_2 và H_2O ... Khó nhớ nhỉ? Hóa 10 học vô cơ đã vậy còn lên 11 học hóa hữu cơ thì sao nhỉ?

Học cắm đầu mãi nó không biết là đã tới 8h tối, nó đứng dậy xách cặp ra bến xe bus về nhà.

-Cậu đi đâu cả buổi chiều hả? Biết bọn tớ lo lắm không?- Phong nói, cả 4 bọn hần ngồi trong phòng khách chờ nó về, Sei thì bận diễn lúc 9h nên về trước.

-Tớ đi học!- Nó lảng lảng

-Sao không nói bọn tớ? Cậu thật là...- Tuấn

-Sao? Các cậu vốn không quan tâm đến kì thi đó liệu tôi nói có ích gì không? Tôi không muốn phá hoại cuộc vui của các cậu!- Nó gắt rồi bỏ lên lầu

-Thanh!- Phong nín tay nó lại

-Bỏ ra! Để tớ yên!- Nó giằng tay lại

-Được! Mặc kệ cậu! Tại sao 5 người bọn tôi lại lo lắng vô ích cho con bé vừa ngốc vừa không biết điều như cậu!- Phong nói trong cơn giận

-Cậu...!- Cơn giận của Phong lên cực điểm vì chưa có ai dám tát hần từ trước giờ, nhưng khi thấy khuôn mặt đầy nước mắt của nó...

-Đúng! Tôi ngốc nghếch và không biết điều thế đấy! Các cậu cái gì cũng có đủ không thiếu gì làm sao hiểu được cảm giác của tui khi bị người ta khinh thường vì nhà nghèo, mồ côi trong suốt 12 năm qua? Các cậu không hiểu tui!!!- Nó gào lên rồi chạy lên phòng đóng cửa lại

-Thanh à! Cậu hơi quá rồi Phong!- Đăng nói

-Cậu ấy giận thật rồi, tất cả do lỗi chúng ta quá vô tâm không để ý đến cảm nhận của cậu ấy!- Huy

-Chết t***! Gọi cho bọn thằng Tiến bảo 15p nữa tập trung đưa xe! Kệ cô ta!- Hần nói.

-Hãy xin lỗi trước khi quá muộn Phong à!- Tuấn đang rất giận Phong vì làm cho nó khóc, nhưng trách sao được. Vì cậu cũng có 1 phần lỗi trong đó

-Nó ngồi trên phòng nghe tiếng motô biết rằng bọn hần đã đi

“ Thời gian qua ở với họ là quá h.p ình rồi! Phong nói đúng! Mình là 1 con bé ngu ngốc và không biết suy nghĩ! Mình không nên làm phiền họ nữa! Giấc mơ đẹp nào rồi cũng phải kết thúc và trở về thực tế, đâu thể

chìm mãi trong nó được! Trở về là con bé nghèo kiết xác trước đây thôi!” Nó nín khóc và mở tủ lấy vài bộ quần áo đơn giản nhất, để thế tín dụng lại và lấy trong ví số tiền lương đi làm ở tiệm fast food để dành lúc trước bỏ vào giỏ. Và xuống nhà.

-Cháu đi đâu thế?- Quần gia Lee

-Ồ... cháu đi qua nhà Linh ngủ 1 đêm ạ!- Nó dối, vì nó mang ít đồ nên quần gia Lee không nghi ngờ, và lại ông nghĩ nó chỉ qua đó để tránh mặt hắn sau khi gây nhau xong

-Uhm! Cháu đi rồi mau quay về nhé!- Quần gia cười hiền hậu nhìn nó

“ Cháu không về nữa đâu! Xin lỗi vì đã nói dối bác!”

Nó đi lang thang trên phố, nó lại như lúc trước. Cũng không có nơi mà đi. Đt nó để lại biệt thự nên chắc bọn hắn sẽ không tìm được nó đâu! Nó vào thuê 1 nhà nghỉ giá rẻ ngủ qua đêm, định ngày mai dậy sẽ đi kiếm việc làm

-Có lẽ mình nghỉ học hết năm này! Năm sau mình sẽ nộp hồ sơ xin học lại lớp 10!- Nó nghĩ- Hức!- Nó lại tủi thân nằm khóc vì nhớ hắn, nhớ những lời hắn nói với nó trong cơn nóng giận. Đau lắm! Truyện cổ tích là không có thực, nó sẽ không bao giờ trở thành nàng công chúa của hắn. Nhưng bù lại 3 tháng qua nó sống rất vui vẻ!- Nó thiếp đi vì mệt do khóc nhàu.

Về phần bọn hắn, lúc về nhà Tuấn vào phòng nó định xin lỗi thì không thấy nó đâu, trên bàn có 1 tờ giấy: Cảm ơn các cậu! Thời gian qua rất vui! Nhưng tớ phải quay về sống cuộc sống thật của tớ rồi! Tạm biệt!

-Nguy rồi! Thanh bỏ đi rồi!- Tuấn chạy qua từng phòng và bọn hắn tập trung ở phòng khách.

- Hắn và Tuấn, Huy ngồi bệch xuống đất. Nó đã bỏ đi, vì tổn thương khi nghe những câu nói của hắn.

Hắn phải làm sao đây? Nó đã rời bỏ hắn ư? Hắn không thể tin được! Hắn ôm đầu gục mặt xuống.

-Tại mày nên cậu ấy mới bỏ đi! Tao đã nhường cô ấy à vì nghĩ mày sẽ làm cô ấy h.p, không ngờ mày chỉ vì nóng giận mà nói ra những lời làm đau cô ấy. Mày coi trọng sĩ diện của mày hơn cô ấy à??- Tuấn túm áo hắn và hét vào mặt hắn

-Bình tĩnh đi Tuấn! Giờ giận cũng đâu giải quyết được gì!- Đăng can ra

-Cậu ấy bỏ đi lúc gần thi như thế này hắn cậu ấy đã quyết định nghỉ học!- Huy

Hắn đã hứa với nó nếu nó dẫn được Huy về thì hắn có trách nhiệm lo cho nó đến khi học ra ĐH, vậy mà tới kì thi hắn lại chả quan tâm gì việc học của nó, còn mắng nó. Giờ hắn mới nhận ra hắn sai chỗ nào, nó giận hắn là đáng lắm! Nhưng sao lại bỏ hắn đi? Rồi hắn sẽ ra sao?

Bọn hắn đổ xô đi tìm nó cả đêm nhưng không thấy, đi loanh quanh các công viên và nơi nhà cũ của nó. Cuối cùng bó tay đành phải quay về.

Sáng hôm sau, bọn hắn đều trong trạng thái mệt mỏi và tâm trạng bực tức vì lo cho nó. Chỉ 1 ai lỡ va vào hắn thôi thì cũng đã tím mắt, mấy bọn con gái còn không dám nhìn bọn hắn vì sát khí tỏa ra quá ghê! Sei không thấy nó thì tò mò hỏi.

-Thanh đâu? Không đi cùng m.n à?- Sei

-Cậu...ấy...!

-Cậu ấy sao?

-*&!#%^&!@#!- Tuấn kể lại

-Sao! Cậu ấy bỏ đi à? Tại sao các cậu không giữ lại?

-Vì bọn tớ đâu biết cậu ấy sẽ lên đi nên đi đưa xe giải tỏa bực dọc

-Lại đưa xe! Lúc đó các cậu không hiểu tâm trạng của cậu ấy mà còn mặc kệ và bỏ đi đưa xe! Vậy lỗi tất cả là do các cậu! Cậu ấy bỏ đi rồi tớ chơi với ai đây?- Sei khóc um lên

-Bọn tớ xin lỗi! Chúng ta nhất định tìm được và mang cậu ấy về!- Đăng

-Tôi không biết! Do các cậu!- Sei chạy ra ngoài.

-Ồ Linh!- Tuấn

-Cô ấy nói đúng! Tất cả do chúng ta!- Huy thở dài

Sei vào toilet đóng cửa ngồi khóc rầm rức vì mất đi người bạn thân yêu quý, bỗng cô nghe tiếng bọn con gái ở ngoài xì xào

-Này này tớ nghe bọn họ nói chuyện, hình như con nhỏ lùn đó bị tống đi rồi!- girl 1

-Thế à! Thật vui quá! Vậy từ nay không ai cản trở chúng ta với các anh nữa!-girl 2

-Uhm! Đáng đời! Dám đeo bám Sein và Devil của chúng ta! Biến đi cho khuất mắt!- girl 3

-Các người vừa nói gì?- Sei đẩy cửa bước ra với tâm trạng phẫn nộ tột cùng, chưa bao giờ cô cảm thấy mất bình tĩnh như thế! Cô vốn là 1 người điềm tĩnh mà nay phẫn nộ vì nó như thế là đủ biết rằng cô yêu quý nó như thế nào.

-Ồ! Bọn tớ có nói gì đâu!- Mấy nhỏ chối đây đây vì thấy vẻ mặt giận dữ của Sei, tụi nó không muốn bị như nhỏ Ly và My (sau khi bị đình chỉ thì không dám đụng vào nó nữa). Dù gì trong trường Sei cũng có quyền mà!

-Đi theo tôi! Nhanh lên!- Sei ra hiệu cho bọn đó đi theo

Cô dắt bọn đó lên phòng HT (ax!)

-Chuyện gì thế tiểu thư?- Ông HT cung kính

-Đuổi học 3 người này! Ngay lập tức!- Sei nói

-Sao? Xin cậu đừng mà! Bị đuổi khỏi Goldstar bố tớ sẽ không tha cho tớ đâu!- Bọn đó quì xuống năn nỉ

-Đó là hình phạt cho việc nói xấu bạn tôi!- Sei lạnh lùng

-Thủ tục sẽ được hoàn tất ngay bây giờ! Tôi sẽ mời phụ huynh của 3 e này lên trường thông báo cho họ.- Vị hiệu trưởng nói

-Được!- Sei nói rồi tới micro thông báo trong phòng hiệu trưởng và nói vào đó:

-3 học sinh Lê Phương Trâm 11a7, Nguyễn Ngọc Ánh 11a5 và Lâm Gia Hân 11a3 từ ngày hôm nay sẽ không đi học nữa. Và bất cứ ai trong trường đều sẽ chung số phận nếu nói xấu Mai Thanh Thanh bạn tôi! Hiểu chưa?- Sei nói vào micro, giọng lạnh tanh từ trước giờ chưa từng có.

-Mời 3 cô đi về! Mai tôi sẽ gặp phụ huynh!- HT nói

-Phiền ông rồi HT!- Sei nói- Và ông không được chấp nhận hồ sơ xin nhập học của 3 hs này nữa!- Sei bỏ đi để lại 3 nhỏ kia chết trân.

-Linh! Cậu giận bọn tớ à?- Tuấn vừa nói vừa đi theo Sei, theo sau là bọn hần

-Mấy người tìm ra Thanh thì tui mới nguôi!- Sei

-Thôi nào! Bọn tớ cũng đâu muốn!- Đăng

-Haizz! Thôi giờ cãi nhau có ích gì! Ta phân chia ra tìm Thanh nhé!- Huy

-Thôi được!- Sei

-Thành phố có 10 quận (chế í), vậy mỗi người chúng ta tìm trong 2 quận nhé! Nhất định phải xin lỗi Thanh! Kì thi thì chúng ta cùng Thanh this au cũng được!- Đăng

-Các cậu phải gọi thêm người tới giúp chứ! Thành phố rộng như này biết khi nào tìm ra!- Sei

-Alô bố hả? Bố cử 40 người trong quân đội tới cho con mượn nhen! Con có chuyện gấp! Dạ...dạ...thỉnh thoảng con sẽ về thăm nhà! Vâng- Đăng móc đt ra nói 1 tăng.

-Quần gia Lee, cử 60 người ở biệt thự C tới cho tôi nhé!- Huy gọi đt cho Lee

-Việc cậu ấy bỏ đi là do lỗi cậu lớn nhất Phong! Nên cậu phải có trách nhiệm nhất trong chuyện này!- Sei nói với hắn

-Uhm!- Hắn trả lời cách mỗi một.

-Nghe này m.n! chia thành 5 nhóm: Mỗi nhóm 20 người và theo từng người chúng tôi! Đi lùng khắp thành phố tìm ra Thanh! Đây là hình Thanh! M.n cùng nhận dạng đi!- Huy nói rồi chỉ vào màn hình có hình nó, đang cười rạo rờ.

Hắn tự nói trong tiềm thức.

-Ok! Giờ bắt đầu chia nhau đi tìm!- Tuấn đồng dạc

-Cậu chắc chắn sẽ đi 1 mình được chứ!- Đăng lo lắng hỏi Sei

-Gi mà mấy mình? 20 người kia thì sao?- Sei

-Tớ lo họ không bảo vệ được cậu!- Đăng

-Cậu khỏi lo, cứ lo mà tìm ra Thanh trước tôi! Vì nếu tìm ra bạn ấy tôi sẽ đưa bạn ấy về nhà tôi! Không giao bạn ấy cho bọn vô cảm như các cậu!- Sei bỏ đi,xem chừng con giận lắm vì bọn hắn không trông nom nó kĩ.

Và, chiến dịch đi tìm nó....bắt đầu!!!

27. Chương 26

Chap 26:

Về phần nó, khi ngủ dậy nó đi lang thang khắp các phố. Tới khi thấy tờ giấy dán trước 1 quán ăn nhỏ ghi là “ Tuyển nhân viên chạy bàn bao ăn ở”. Nó mừng rỡ đẩy cửa vào và xin phép bà chủ, bà ấy đồng ý thì nó rất vui mừng!

-Giờ cháu dọn tới đây đi! Ngày mai cháu có thể làm!- Bà chủ cười, trông bà có vẻ phúc hậu.

Cháu cảm ơn cô nhiều!- Nó chạy về nhà trọ lấy đồ, đang đi thì thấy xa xa có bóng dáng chiếc xe Lamborghini Gallardo đen đang chạy về phía nó

“ Chết! Xe của Huy!” Nó giật mình trốn vào cái hẻm gần đó. Quả nhiên Huy không thấy nó

-Xin lỗi m.n!- Nó nhìn theo xe Huy dần xa dần!

Mỗi ngày ở tiệm cơm, sáng 5h nó phải dậy phụ bà chủ dọn quán và chuẩn bị thức ăn. Công việc kéo dài cho tới 10h đêm quán mới nghỉ, nó chạy bàn mệt phờ hơi tại. Bù lại, bà chủ rất tốt với nó, chồng bà cũng vậy. Nhưng nó không nhận ra ánh mắt kì lạ của ông ta khi nhìn nó. Thấm thoát nó ở đó cũng được 2 tuần.

“ Giờ này chắc m.n thi rồi!” Nó thầm nghĩ khi ngồi trong quán ngắm cơn mưa. Mưa hôm nay to thiệt! Nhưng may là không có sấm chớp.

-Thanh! Hôm nay mưa tới khuya nên ta nghỉ sớm! Cháu tắm rửa rồi nghỉ đi!Chú sẽ giúp cháu dọn quán! Ta qua nhà hàng xóm thăm bạn ta đang bệnh đây!- Bà chủ nói với nó

-Vâng!

Tắm xong nó đi ra, tóc ướt đang quần khăn. Bất chợt 1 cánh tay vòng qua ngang eo nó...

-Ồ chú! Sao thế?- Nó ngơ ngác khi thấy thái độ kì lạ của ông chú

-Ngoan nào! Nghe lời ta rồi ta nuôi cho ăn ở suốt đời!- Tên yêu râu lộ bộ mặt nham nhở ra.

-Cháu không thích!- Nó vùng tay ra khỏi tên già nhưng hắn mạnh tay quá bế nó lên đưa vào phòng. Nó sợ quá! Nó phải làm gì đây! Tên đó đè nó ra và giở trò. Nó theo phản xạ đá vào hạ bộ của hắn. Hắn đau quá gục xuống ôm lấy “chỗ đó”. Nhân cơ hội này nó vùng bỏ chạy xuống nhà, mở cửa và chạy đi. Sự nhục nhã

dâng lên trong đầu nó, nước mắt hòa trộn với nước mưa. Nó cứ bỏ chạy miết, chạy quài cho tới khi mệt lả. Và nó đi bộ trong màn mưa lạnh tanh...

-“ Phong! Em nhớ anh lắm! Hức!” Nó vào 1 trạm điện thoại công cộng và trú trong đó...

Về bọn hắn, sau 2 tuần lục lọi khắp thành phố. Vào từng cái nhà nghỉ nhà trọ khách sạn mà hỏi thăm cũng không thấy tung tích nó. Cả bọn như người mất hồn, tập trung bên nhà hắn, sau 2 tuần cả bọn gầy đi thấy rõ. Không đến trường, không đi chơi, không đi diễn mà chỉ ngồi ở nhà chờ tung tích nó. Bỗng hắn đứng dậy đi ra ngoài

-Đi đâu thế Phong?- Tuấn hỏi

-...- Hắn im lặng bỏ đi, hắn muốn dầm mưa với ước muốn mưa có thể gội rửa được cảm giác hối hận tội lỗi trong người hắn. Hắn băng qua nhiều con phố, đi rất xa, rất xa. Nhưng mưa cũng không thể xoa dịu được nỗi đau trong lòng hắn. “ Chúa! Con vốn không tin vào Người! Nhưng...nếu người có thật, xin người hãy giúp con tìm được Thanh! Lúc này con thật sự bất lực không biết phải làm gì hơn là trông cậy vào Người!” Vừa dứt lời, hắn nhìn ra. Xa xa có 1 bóng dáng nhỏ nhắn, đang co người lại vì lạnh. Chính là nó! Đúng nó rồi! Hắn chạy lại ngay lập tức!

-Thanh! Thanh! Em sao thế?- Hắn lay lay nó

-Chúa cũng thực hiện nguyện vọng cuối cùng của em là được gặp anh à? Nếu đây là mơ xin đừng kết thúc!- Nó nói, môi tím tái đi. Trán rất nóng, người run lên bần bật và ngất đi.

-Thanh! Tỉnh lại đi! Anh nè! Đừng ngủ mà! Đừng ngủ! Taxi!- Hắn cuống cuống gọi chiếc taxi đang đậu ở đó và đưa nó tới bệnh viện.

-Cái gì? Tìm được Thanh rồi à?/- Cả bọn ở nhà nhốn nháo lên và chạy tới bệnh viện sau khi nghe đt của hắn

-Cầm đồ theo cho bọn họ!- Huy

-Được, lấy đồ cho Phong và Thanh!- Tuấn nói với mấy chị giúp việc. Cả đám chạy lên chiếc Mercedes 4 chỗ và phóng như bay tới bệnh viện...

-Thanh đâu? Thanh đâu? Where is she?- Tuấn túm áo hắn kéo kéo

-Đang trong phòng cấp cứu, cô ấy bị sốt cao đến co giật!- Hắn

-Cái gì?- Cả đám đồng thanh

-Sao lại ra nông nổi thế? Thanh à! Không được bỏ tụi tở!- Sei khóc rầm rức

-Giờ chỉ còn cách là ngồi đợi thôi!- Huy

Nửa tiếng sau, vị bác sĩ vừa ra, chưa kịp mở miệng thì bị Sei túm lấy áo blu (dạo này Sei mạnh bạo quá ==”)

-Cậu ấy sao rồi? Cậu ấy không có mệnh hệ gì chứ? Ông nói đi!- Sei làm 1 tràng

-Calm down Linh!- Đẳng tới gỡ tay Sei ra

-Cô bé mà đưa tới bệnh viện trễ tí thì có thể mất mạng, dầm mưa giữa tháng 11! Sốt 41 độ, rất nguy hiểm! Nhưng đã hạ sốt rồi, lát nữa sẽ tỉnh lại!- Vị bs chỉnh lại áo và nói

-Được rồi! Không sao rồi!- Cả bọn mừng rỡ

-Các cậu có thể vào thăm cô bé!- Ông bs nói típ

-Cám ơn bs!

Nó nằm trên giường, mắt nhắm nghiền, nhưng miệng lẩm bẩm gọi tên hắn. Thấy thương quá, cả đám xúm lại bên giường nó chờ đợi nó tỉnh lại, nhưng đợi mãi... Nghe nó nói nào là Phong! Tại sao thất hứa với tở? Có lẽ do tở không thông minh và không cha mẹ nên m.n coi thường tở? Tở không muốn phiền m.n!... Có lẽ

nó đang nằm mơ và nói mơ, bọn hấn đâu biết chuyện này đêm nào cũng xảy ra trong 2 tuần qua. Hằng đêm nó vẫn khóc thảm, mặt hốc hác quá, bàn tay nhỏ bé đã chai sần vì 1 ngày phải rửa hàng trăm cái bát đĩa.

-Tỉnh lại đi Thanh! Bọn tớ xin lỗi!- Sei nói trong nước mắt, nhưng nó không mở mắt. Nó vẫn mê sảng và mắt nhắm nghiền. Nhìn cảnh đó, lòng hấn-Tuấn-Huy rất đau, như có hàng ngàn mũi kim châm vào tim vậy! Nó bất tỉnh suốt 1 tuần, trong tuần đó bọn hấn thay phiên nhau chăm sóc. Riêng Phong thì “đóng đô” ở bệnh viện luôn, hấn sợ nó tỉnh dậy không thấy hấn thì lại khóc tiếp.

Đến ngày thứ 8, nó tỉnh dậy, cả bọn mừng quýnh.

-Thanh! Cậu nhận ra tớ không? Tớ là Seinà bạn cậu nè!

-Thanh! Tớ là Tuấn bạn thân nhất của cậu nè!

-Cậu nhận ra bọn tớ không Thanh?- Đăng và Huy

-Em nhận ra anh không?-Hấn

Đáp lại câu hỏi của bọn hấn, nó không nói gì, chỉ trơ mắt ra nhìn rồi quay mặt đi hướng khác

-Sao thế này?

-Bác sĩ!!!!

-Cô bé, vì 1 cú shock tinh thần nên tạm thời không thể nói được!- Vị bác sĩ- Tôi thấy trên người cô bé có vết xây xước như giằng co với ai đó!

-Kì thế? Lúc ngủ cậu ấy còn nói sảng mà! Tên nào dám làm cậu ấy ra nông nổi đó?- Bọn hấn

-Có thể các cậu làm gì có lỗi với cô bé nên cô bé vẫn bị ám ảnh trong mơ nên đâm ra nói sảng khi ngủ. Còn việc không thể nói là do cô gặp lại chuyện gì đó khủng khiếp quá sức chịu đựng của cô!- Vị bs ôn tồn nói

-Vậy bây giờ sao đây bs? Để cậu ấy cứ im im nhìn ra cửa sổ như người mất hồn thế à?- Tuấn

-Các cậu phải giúp cô bé thức tỉnh trở về hiện tại lại, bằng không...cô bé sẽ bị câm suốt đời!- Lời bs nói như sét đánh ngang tai bọn hấn

-Không được! Thanh đã giúp chúng ta quá nhiều! Cậu ấy đã giúp Sei và Phong trở lại là chính mình, giúp Sei và Đăng dũng cảm đối diện vs tình cảm của nhau, giúp Huy trở về nhà ở với Phong! Chúng ta không thể để việc đó xảy ra!- Tuấn

-Nhưng phải làm sao đây?- Sei lo lắng

-Chỉ cần gợi lại những kỉ niệm tốt đẹp giữa các cậu với cô bé!- Vị bs nói

-Thanks bs nhiều!- Đồng thanh.

Ngày thứ nhất.

-Thanh! Bọn tớ đến rồi nè!- Cả bọn đến bv thăm nó, nó vẫn im lặng nhìn bọn hấn, như 1 con búp bê.

-Thanh! Cậu có nhận ra tớ không? Nguyễn Ngọc Linh yếu đuối đây! Nhờ cậu mà tớ có thể trở lại làm con người thật của mình và thẳng thắn đối diện với tình cảm của Đăng!- Sei nói, hôm nay cô mang lens đen và mang cặp kính cận vào

-...- Nó vẫn đơ không cảm xúc

-Thất bại rồi! Thôi để ngày mai

Ngày thứ 2:

-Hey Thanh baby! Tuấn nè! Cậu làm bạn gái giả của tớ đi! Giúp tớ đuổi con nhỏ đáng ghét kia nào!- Tuấn chạy tới nói thảm với nó

-...!- Vẫn im lặng

-Phải thử cách khác

Ngày thứ 3:

-Nhỏ kia! Sao mọi hôm nói nhiều lắm mà nay ít nói vậy!- Huy xuất hiện, với mái tóc gáo dừa và cặp kính gọng dày

-...!- Nó ngược lên nhìn Huy, 1 chút tiến triển. Nhưng nó vẫn không nói gì

-Thanh! Đó là kỉ niệm đẹp giữa bọn tớ và cậu đấy! Cậu không nhớ gì thật sao!- Sei khóc- Bọn tớ phải làm gì đây?

-Phong! Sao cậu toàn im lặng thế? Làm gì đi chứ!- Tuấn nói

Hắn từ từ tiến lại gần nó, khẽ đặt lên môi nó nụ hôn dịu dàng và nói

-Anh yêu em! Nhỏ lùn của anh! Đừng như vậy nữa! Cho anh xin lỗi!- Phong nói, khước mắt lặn ra 2 dòng nước.

-Phong!- Sei khóc vì quá thương cho hắn và nó

Cả phòng im lặng...

Bàn tay nó nhúc nhích, đưa lên khẽ vuốt tóc hắn. Miệng nó phát ra tiếng nói thầm:

-Phong...!

-Cậu ấy nói rồi m.n ơi!- Cả đám đang buồn tự nhiên nhảy tung tung lên, nước mắt nước mũi tề le mà miệng thì cười và reo lên (như bọn trốn viện)

-Cậu...nhận ra tớ chứ? (đổi xưng hô cho trong sáng ^^)- Hắn

-*gật*

-Cậu tha thứ cho bọn tớ chứ?- Tuấn

-*gật* vì trong mấy ngày qua không phải là nó mất ý thức, chỉ là không nói được và cần thời gian để dịu lại cú sốc tinh thần thôi, và sự nỗ lực của bọn hắn đã thúc đẩy việc đó xảy ra nhanh hơn!

-Mãi là bạn thân nhé! Bọn tớ không hề xem thường cậu đâu! Thật đấy! Bọn tớ đã vô tâm với cậu! Xin lỗi!-Sei siết chặt tay nó

-Uhm!

-Xin lỗi vì đã mắng cậu, tớ thật xin lỗi!- Hắn

Nó kiss lên má hắn 1 cái, hắn trơ mặt ra (hành động thay lời nói =))

-Tránh ra! Chúng ta cùng nhau ôn thi lại nhé!- Tuấn xô hắn ra và nói với nó

-Uhm!- Nó khẽ trả lời

-Thanh! Cậu gặp chuyện gì khi ở ngoài à?- Huy hỏi

-...!

-Thôi! Để cậu ấy khi nào bình phục lại rồi hỏi sau cũng không muộn!- Đăng.

-Thanh! Cậu đã từng bảo tớ: Muốn quên đi 1 kỉ niệm xấu, chỉ cần tạo ra nhiều kỉ niệm mới đẹp hơn! Chúng ta cùng thực hiện nhé!

-*gật*

-Nè! Chúng ta còn kì thi đó! Cùng nhau cố gắng nào!- Hắn

Nụ cười trên môi nó và bọn hắn lại xuất hiện.

Thế là tối nay cả 6 đứa lại có thể ngủ yên giấc vì cả bọn lại có nhau! Liệu kì thi nó có làm bài tốt không? Hạ hồi phân giải=]]. P.s: Sau kì thi 1 nhân vật mới xuất hiện!

Hết chap 26 ^^ (thanks for watching)

28. Chương 27

Chap 27:

-Thanh à! Đi vắng 2 tuần nhớ tớ không?- Tuấn ghé sát mặt nó chu môi ra thì 1 bàn tay chặn ngang

-Hâm mộ tớ đến nỗi mi cả tay tớ à? Thanks ghen fan cuồng!- Hấn

-Cậu tránh ra! Tớ đang tâm sự với Thanh!

-1 mình cậu độc tấu thì có! Thanh là của bốn thiếu gia này!- Hấn cự

-Ngon nhỉ, solo với tớ này!

-Nhào zô!- Hấn

2 tên nhào zô chí chóc cho tới khi có tiếng nói rất ư là “nhẹ nhàng” vang lên của cô y tá

-Xin các thiếu gia yên lặng cho bệnh nhân nghỉ ngơi!

-Ồ ờ!

-Sao rồi Thanh! Mai cậu có thể xuất viện!- Huy cười với nó

-Uhm! Hôm qua các cậu nói “thi” là sao? Chẳng phải kì thi qua rồi à?- Nó hỏi

-À là bọn tớ dời lại kì thi rồi í! 3 tuần nữa thi!- Huy

-Sao thế? Hs sẽ bất bình thì sao?

-Kệ họ! Dám chống! Bọn tớ muốn cho bọn vịt đó biết được sự quan trọng của cậu! Bọn tớ đã trị hết những đứa dám nói xấu cậu rồi! (đúng là d.s học sinh của Goldstar 2 tuần qua giảm đi đáng kể) – Tuấn

-Phiền các cậu quá!- Nó

-Sau này có gì phải nói rõ với bọn tớ, đừng giấu nữa ghen!- Phong xoa đầu nó.

-Thanh! Hôm nay trời đẹp, bọn mình ra ngoài tản bộ!- Sei và Đăng đẩy cửa bước vào.

-Nào Thanh! Lên đây tớ bế!- Tuấn chìa 2 tay nhăn răng cười

-Miễn bàn! Thanh lên tớ công!- Hấn đẩy Tuấn ra

-Tớ tự đi được!- Nó đi làm 2 tên ngẩn tò te.

(hehe sr lát t.g về viết típ ghen. Tg ik với bạn lát thông cảm đừng gạch đá ghen)

Ngày xuất viện, 4 người kia (trừ hấn vì hấn ở lại bv đêm trông chừng nó mà) đến sớm để đưa nó về.

-Các cậu bữa giờ không đi học à?- Nó hỏi

-Uhm! Không có cậu đi học còn gì vui!- Tuấn

-Giờ cậu khỏe rồi chúng ta cùng ôn thi nào!- Huy nói với nó

-Uhm! Tks các cậu vì đã lo lắng cho tớ!- Nó

-Chuyện! Bọn mình là bạn mà!- Sei

-Uhm! Nè, cậu yếu nhất môn nào? Tớ sẽ kèm đặc biệt cho cậu!- Tuấn cười ra vẻ nham hiểm

-Môn lý í! Hóa nữa!- Nó nói.

-Uhm! Vậy tớ sẽ giúp môn lý! Hóa để tên kia kèm!- Tuấn chỉ vào hấn

-Nếu yếu av thì liên hệ tớ!- Sei nói, vì cô vốn thông thạo 2 thứ tiếng như tiếng mẹ đẻ của mình

-Yếu toán thì nói tớ!- Huy

-Còn tớ phụ trách môn Sinh học và môn văn!- Đăng

-Cám ơn các cậu!- Nó rưng rưng

-Không có chi!

3 tuần học trôi qua trong sự kèm cặp miệt mài của bọn hấn đối với nó, nó cũng không phải là ngốc, cũng rất thông minh (nhưng thua bọn hấn) nên chuyện tiếp thu hết không phải là khó nếu có đủ thời gian! Nó nhanh chóng bắt kịp bài học trên lớp trong 2 tuần nó vắng! Cuối cùng cũng đến ngày thi...

-Thanh! Chúc cậu thi tốt! Cứ tự tin làm bài!- Sei

-Nè! Tổ kèm cặp nhiệt tình như vậy mà thi điểm thấp là không ổn với tổ đâu!- Tuấn

-Chưa gì cậu làm cậu ấy căng thẳng rồi!- Huy và Đăng đồng thanh

-Bình tĩnh nhé! Đừng lo lắng!- Phong dịu dàng xoa đầu nó

-Cảm ơn m.n!- Nó cười toe, hít 1 hơi rồi vào phòng thi...

Woa! Kỳ thi trôi qua khá suôn sẻ! Khi có kết quả thì...

-Đăng, Phong và Huy đứng đầu khối 10! Không hổ danh!- m.n bàn tán

-Seina cũng đâu có thua kém gì, lịch diễn dày đặc. Thấy cậu ấy lại hay đi chơi mà đồng hạng 3 với Tuấn!- Boy 1

Còn nó, dò bảng xếp hạng. Nó nằm trong top 20! Ừ! Mừng quá nó nhảy tưng tưng, trước đây toàn chót bảng (do đi làm k có time học) mà giờ vào top 20 của ngôi trường danh giá này cũng quả là hạnh diện rồi!

-Hey! Chuyện ra đảo lần trước chúng ta tính í!- Tuấn

-Giờ thực hiện luôn đi!- Huy

-Được!!- Đồng thanh

Tối đó, nó đang háo hức xếp quần áo thì có tiếng gõ cửa. Phong vào.

-Hey! Trông cậu hào hứng quá nhỉ!- Hấn

-Uhm! Đi chơi xa mà không vui sao được!- Nó

-Uhm! Cậu...còn giận chuyện tổ nói cậu lần trước không? - Hấn gãi đầu.

-Tổ đã quên rồi! Do cậu nóng giận quá mà!- Nó cười toe

-Lần sau tổ sẽ ráng kiềm chế lại!- Hấn

-Không sao đâu! Tổ không buồn mà!- Nó

-Chính vì là cậu nên tổ mới phải kiềm chế!- Hấn nói làm nó cảm động hết sức!

-...

-Lại đây!- Hấn ngồi lên ghế trong phòng và ra hiệu nó tiến lại gần!

-Huh?- Nó bước tới thì bị hấn ôm vào lòng

-Thật may là không có chuyện gì! Cậu là tất cả của tổ cậu biết chứ? - Hấn

-Uhm! Tổ hiểu rồi!

-Mà lần trước tại sao cậu đi lang thang ngoài mưa vào giờ đó!- Hấn

-Là vì...

-Sao cậu áp ứng thế! Nói tổ nghe đi!

-Cậu hứa sẽ không nổi giận nhé!

-Uhm!

-Là *%@^!#%!- Nó kể cho hần nghe vụ tên chủ nhà cố gắng hãm hiếp nó.

-Tớ sẽ giết tên đó!- Hần hằm hằm đứng dậy

-Đội dã! Cậu đã hứa sẽ không nổi giận mà!- Nó ôm từ sau lưng hần làm hần khựng lại

-Uhm! Nhưng tớ sẽ không để chuyện đó xảy ra nữa!- Hần nâng mặt nó lên và...

- Còn bọn tớ sẽ giết chết tên yêu râu xanh đó!- Tuấn và Huy tung cửa chạy vào, hóa ra này giờ 2 anh chàng nghe lén. Bó tay!

-Này! Dù sao bà chủ cũng rất tốt với tớ! Tớ không muốn phá hoại hp gia đình họ!- Nó nói khẩn thiết làm 2 tên kia đang hăng máu cũng “xìu” xuống

-Uhm!- Dám đụng vào body quý giá của cậu! Gan cùng mình! Ngay cả tớ còn chưa dám!- Tuấn ngóc mặt lên trời, 2 tay chấp lại (hình dung nhé ra anh chàng ntn nhé m.n ^^)

-Này! Cậu chạm vào Thanh xem! Chết với bốn thiếu gia đấy!- Hần

-Xời! Ngon thì bước ra!

-Giờ thích bước zô à! Chơi không!- Hần

-Nhào zô!- Hai tên lại lao vào đấu võ mồm

-Trời! Thua 2 người đó!- Nó

-Hi hi! Vui mà! Tớ với cậu cá ai thắng đi Huy!- Đăng vừa bước vào

-Được á!- Ngay cả 2 chàng “trông có vẻ đứng đắn” này cũng vậy. Nó bó tay toàn tập với 4 tên Devil “ Hổ báo nhất trường mẫu giáo” này luôn ==]] (t.g thấy họ kute mừ, fk)

Hết chap 27

29. Chương 28

Chap 28:

Sáng đó, 6 đứa leo lên máy bay để xuất ngoại! Xong rồi lại leo lên cái du thuyền thêm 3 tiếng nữa.

-Thanh! Ra mũi thuyền tớ và cậu cùng “Titanic” nào!- Tuấn hồ hởi rủ nó!

-Mơ đi cưng! Anh đá à lọt thuyền nhé!- Hần xem vào

-Xí!- Tuấn trề môi

-Biển xanh quá!- Nó nhìn xuống nước

-Cẩn thận, biển có cá mập đấy!- Huy

Chạy lại ôm Sei

- Ha ha tớ đùa đấy, biển nóng làm gì có cá mập!- Huy

- Xì!- Nó- Mà ta tới chưa? Sao lâu thế?

- Sắp rồi, hòn đảo xinh tươi!- Tuấn

- Kia kìa!- Sei chỉ cho nó cái hòn đảo, trên đảo có vẻ đông đúc người nhỉ!

- Đây là 1 địa điểm du lịch thuộc gia đình tớ!- Huy nói khi thấy nó đang há mồm kinh ngạc

- Đảo tên gì thế?- Nó

- À tên là Calidonia (t.g chế í >”<)>

Thuyền cập bến, cả bọn đi tới khách sạn xây theo kiểu nhà sàn. Được xây trên biển, cho t cảm giác như mình đang ở giữa biển. Nhận phòng và cất hành lí xong, cả bọn đi dọc bãi biển và nói chuyện. Bãi cát trắng dài, nước xanh trong vắt rất đẹp.

-Dạo này cậu không đi diễn nữa hả Sei?- Nó

-Uhm! Đi với cậu vui hơn!- Sei

-Cậu không sợ mất fan à?

-Mặc kệ họ! Tớ hát chỉ để thỏa niềm yêu thích chứ không phải vì tiền! Nếu họ thực sự yêu tớ thì họ sẽ không dễ dàng bỏ tớ đi! Đó mới là 1 fan đích thực- Sei

-Ở đây nhiều người nước ngoài wá!

-Uhm! Hầu hết ở đây là khách nước ngoài! Vì đảo này ở nước khác mà! Haha!- Huy cười khi thấy câu hỏi ngớ ngẩn của nó

-Thanh! Ra biển rồi lát diện bikini tiếp đi!- Tuấn

-Mơ! Tớ không mang bikini nữa đâu!- Nó

-Sao thế? Sợ không đẹp = mấy cô chân dài ở đây à?- Phong trêu nó

-Hứ! Đi mà ngắm chân dài!- Nó vùng vằng đi trước

-Ê! Tớ giỡn mà! – Hấn chạy theo

-Không cần!- Nó

Hấn nhắc bổng nó lên làm nó xấu hổ la “Thả tớ xuống!”, rồi hấn nói với nó

-Với tớ thì cậu là đẹp nhất!- Làm nó xấu hổ đỏ mặt.

-Rồi! Chúng ta đi ăn!- Hấn dắt tay nó đi như dắt em bé, nó theo sau. Mặt vẫn đỏ lựng...

-Này Thanh! Xem tớ bơi sải nè!- Tuấn nói khi bọn nó đang vùng vẫy dưới nước

-Gúm! Xem đây bơi ch* nè!- Hấn

-Bơi b*** nè!- Tuấn

-Bơi ếch nè!- Hấn

-Bơi ngựa nè!- Tuấn

-Bơi...lặn nè!- Hấn

-Bơi “nhái” nè!- Tuấn

-Nhái cũng như ếch thôi!- Hấn

-Khác!- Tuấn gân cổ lên cãi

-Cho tớ xin! Lúc nào 2 cậu cũng cãi nhau được!- Nó tách 2 tên ra

-Nước nóng lên vì 2 cậu rồi á!- Đăng

-Lát đi thả dù thử không?- Huy

-Thả dù ntn?- Nó

-À cậu lên trực thăng xong bay xuống!

-Tan xác mất!- Nó

-Mang dù theo mà! Trong khi rơi xuống thì cậu chỉ cần bấm vào nút để dù bung ra thôi!- Huy

-Ok! Tớ muốn thử! ^^ - Nó.

-Woa đã vá!- Nó nói

-Uhm! Vui lắm!- Huy

-Tối nay bọn mình đốt pháo cho đẹp đi!- Tuấn

-Ra biển đốt à?

-Đúng!

Hẹn là làm, cả đêm bọn nó đốt pháo sáng. Pháo cháy rực và nổ tạo ra đủ màu sắc rất đẹp.

-Hồi nhỏ bọn mình hay chơi trò này! Các cậu nhớ chứ?- Đăng

-Đương nhiên, hồi đó vui lắm! Ngày nào cũng cúp học đi chơi!- Hấn

-Giờ lớn lên thấy khác hẳn nhỉ?

-Uhm!

Đêm đó cả đám đang tụ lại xem phim ma thì có đt gọi cho hấn

-Alô quần gia Lee!

-....

-Sao! Được rồi! Một tôi về! Cứ tiếp như khách bình thường!

-Chuyện gì thế? - Nó ngơ ngác

-Alisa đã trở lại...!- Giọng hấn lạnh lùng

-Sao? - Đồng thanh

-Cô ta còn mặt dày quay lại đây à? - Tuấn

-Dám hại tớ và Sei hiểu lầm nhau! - Đăng

-Cô ấy quay lại làm gì? - Huy

-Để thực hiện hôn ước! - Hấn

-...!

Hết chap 28

30. Chương 29

Chap 29:

Thấy nó lo lắng, hấn xoa đầu nó.

-Đừng lo! Tớ sẽ không để chuyện đó xảy ra đâu!

-Uhm!- Nó

Tuấn và Huy nhìn nó cách lo ngại. Là tại sao lần này Alis về mà Huy lại không bận tâm = việc lo lắng cho nó. Cậu sợ nó sẽ bị bỏ rơi tiếp vì đây là hôn sự do ba hấn quyết định!

-Này! Mai tớ muốn về sớm!- Nó

-Sao thế? Không chơi tiếp đi!- Cả bọn

-Do tớ cảm thấy muốn về!- Nó

-Thôi được, để dịp sau chúng ta đi chơi tiếp! M.n dọn hành lý đi!- Hấn

Tối đó, nó nằm suy nghĩ

“ Lỡ hấn rồi bỏ mình mà lấy Alis thì sao? Mình nghe nói cô ấy rất xinh đẹp! Sao mình sánh = cô ấy được? Aish khó chịu quá!”

SÁNG đó cả đám leo lên thuyền trở về nhà...

Lúc về biệt thự

-Cậu không về nhà hả Sei?- Nó

-Không! Tối nay tớ ngủ với cậu! Tớ lo con rắn độc ấy sẽ làm hại cậu!- Sei nói

-Hi! Thanks cậu, mà chắc không sao đâu!

-Cậu đừng bị bề ngoài của nhỏ đó mà mắc lừa, 1 con cáo chính hiệu đấy!- Sei nói

Cả bọn tiến vào phòng khách, 1 cô gái tóc màu vàng ngồi trên ghế Salon, tóc xoăn dài thắt 1 chiếc nơ trên đầu trông y như búp bê. Gương mặt cực kì hiền lành với đôi mắt to, miệng nhỏ xinh.

-A! Phong! Anh về rồi à?- Alisa chạy lại ôm chầm hấn nhưng bị hấn đẩy ta

-Cô về đây làm gì?- Hấn lạnh lùng

-Em về đây thực hiện hôn ước theo ý ba anh mà!- Mặt Alis trông hơi buồn

-Chắc ông ấy chưa biết chuyện cô gây ra cho bọn tui đâu nhỉ?- Đăng nói

-Còn dám vác mặt về nữa!- Tuấn

-Mọi người sao thế?- Mọi chuyện chỉ là hiểu lầm thôi mà! Em đâu muốn thành ra như vậy!- Alis nói, mặt như sắp khóc

-Nực cười! Biến đi!- Đăng nói

Rồi cả đám kéo lên phòng, để Alis đứng đó như trời trồng.

Chiều, cả đám dùng cơm mà bọn hấn như nuốt không vô vì có sự hiện diện của Alis. Alis cứ quan sát mãi khi thấy Phong nhẹ nhàng gấp đồ ăn vào chén nó. Tuấn cũng vậy, và cô cũng nhận thấy rằng lâu lâu Huy cũng quan sát nó với ánh mắt rất ‘lạ thường’.

Tối đó, Alis vào phòng Phong...

-Anh đang hẹn hò với chị đó à? Quên đi! Em là vị hôn thê của anh, do ba anh chọn. Em tốt hơn chị đó nhiều!

-Cô đang nói nhảm gì thế? Ba chọn nhưng tui không chấp nhận! Đừng có tự tin

-Anh đã từng yêu em mà!- Alis nói

-Chỉ có Huy yêu cô thôi! Tui không bao giờ để mắt đến thứ con gái như cô! Từ lâu tui đã nhận ra bản chất của cô rồi. 1 tên tham lam!- Hấn nói thẳng.

-Nhất định em sẽ lấy được anh!- Alis bỏ ra ngoài.

-Thanh!- Hấn mở cửa phòng nó bước vào

-Linh đâu?

-Cậu ấy qua phòng Đăng rồi!- Nó

-Uhm! Sao mặt có vẻ buồn thế?- Hấn xoa đầu nó

-Tớ làm gì buồn!- Nó quay mặt đi, hấn thấy thế thì bật cười. Ôm lấy nó và bảo

-Đừng lo! Tớ không bị con nhỏ đó mê hoặc đâu! Mình cậu thôi!

-Uhm! Phong!

-Hửm?

-Nhắm mắt lại đi!

-Làm gì thế?- Hấn hỏi nhưng vẫn nhắm mắt.

Nó nhắm tịt 2 mắt lại và đưa sát môi nó vào môi hấn và... 1 nụ hôn. Hấn hơi bất ngờ nhưng cũng đáp trả. Lần đầu nó chủ động hun hấn! Hấn không thể kiềm chế được khi bờ môi mềm đó chạm vào người hấn. Tay hấn cứ từ từ đưa xuống dưới, khẽ vén áo lên và luồn vào trong. Cảm nhận làn da mát lạnh của nó (á nóng quá >"<). hấn="” đề="” nó="” xuống="” giường,="” 2="” người="” cứ="” chìm="” đắm="” vào="” nhau...="”>

“ Á tay cậu ấy! Sợ quá sợ quá!” Mắt nó nhắm tịt lại, hấn biết nó không thích nên ngừng lại. Hôn lên trán nó và bảo

-Tớ xin lỗi! Khi nào cậu thực sự sẵn sàng thì...!

-Uhm! Không sao!- Nó nói, tim vẫn đập thình thịch. Xém chút nữa là nó trở thành người con gái của hấn, nó cũng rất muốn như vậy. Nhưng nó sợ rằng liệu nó có phải là người duy nhất hay...

Khuya...

-Cậu ngủ chưa Sei?

-Chưa!Sao thế?

-Tự nhiên tớ thấy bất an!- Nó

-Tại sao?

-Tớ cũng không biết!

-Uhm! Chắc cậu sợ con cáo đó, mặc kệ đi. Phong không dễ xiêu lòng trước ai như Huy đâu, sẽ ổn cả thôi!

-Hi vọng cậu đúng!

-Uhm! Ngủ đi! Ngủ ngon!

Sáng, nó thức dậy sớm, lặn ra ngủ nữa nhưng không được đành ra vườn đi dạo. Ra vườn thì thấy: Hấn và Alis đang nói chuyện với nhau. “ Sáng sớm mà hẹn nhau ra vườn, có gì giấu mình không đây?”

-Cô gọi tui ra đây làm gì?- Hấn

-Em chỉ muốn nói với anh về chuyện hôn sự của chúng ta!- Alis

-Nói đi!

-Ba anh bảo tới Tết ông sẽ về và đốc thúc hôn sự này! Tức là chỉ còn gần 3 tháng nữa thôi! A và chị ấy liệu mà kết thúc sớm đi! Hãy nhớ rằng em mới chính là hôn thê của anh, anh có lẽ chỉ quen chị ấy qua đường thôi đúng không?-

Nó nghe Alis nói vậy thì rất giận. Định bỏ đi nhưng lại nghe típ

-Đúng là tui đã nghĩ sẽ làm cho cô ấy thích tui rồi tui bỏ cô ấy theo cách tồi tệ nhất!- Hấn nói, Alis chỉ chờ có thể và ôm chầm lấy hấn. Nó liền bỏ chạy vào biệt thự luôn vì không muốn chứng kiến cảnh 2 người kia tình tứ

-Vậy tại sao không thực hiện đi!- Alis nói

-Đó là chuyện của 4 tháng trước khi lần đầu tui gặp cô ấy! Còn bây giờ, tui thực sự iu cô ấy. Cô ấy là tất cả của tui. Loại người như cô đừng mơ mà phá hoại hp của người khác! Mau mau dọn hành lý đi khỏi đây!- Hấn xô cô ta và bỏ vào trong

-Anh...anh! (Giá như nó nghe được phần sau của cuộc nói chuyện)

Còn nó, vừa chạy vừa khóc. Chẳng lẽ ánh mắt ấy, nụ cười ấy đều là giả dối sao? Rồi nó cũng sẽ bị bỏ đi như những đứa con gái khác! Trong chuyện này chỉ có nó là thật lòng ư? Hấn chỉ đùa cợt nó thôi! Phải rồi! Hấn từng bảo nó là con bé nghèo nàn xấu xí, thế nên không có chuyện hấn sẽ đem lòng yêu con bé như nó (

ngốc wá Thanh à >"<).="” đang="” chạy="” thì="” nó="” đâm="” sầm="” vào="” ai="” đó="” và="”
ngã,="” người="” đó="” rất="” bắt="” ngờ="” khi="” thấy="” nó="” khóc.="”>

-Thanh! Cậu sao thế? Sao lại khóc?- Huy ngơ ngác

-...!- Nó không nói gì và chỉ ra vườn, Huy thấy Phong và Alis đang đi vào thì hiểu ra vấn đề. Huy đưa nó vào nhà và giải thích cho nó

-Chắc chỉ là hiểu lầm thôi Thanh à! Phong không phải loại người như thế đâu!- Huy

-Nhưng cậu ấy đã nói...!- Nó kể lại cho Huy nghe cả cuộc đối thoại giữa 2 người mà nó thấy lúc này. Huy nghe xong cũng không biết phải giải thích làm sao cho nó tin.

-Nghe nè Thanh! Nếu còn xảy ra chuyện như vậy nữa cậu hãy tìm đến tớ ngay lập tức! Tớ sẽ giúp cậu!

-Uhm!- Nó vẫn ngồi thút thút

-Nín đi! Ngoan nào!- Huy xoa đầu nó và lau nước mắt cho nó

-2 người đang làm gì thế?- Hấn đã vào và thấy cảnh Huy lau nước mắt cho nó, nhưng nó quay lưng đi nên hấn không biết nó khóc. Cứ tưởng Huy đang sờ mặt nó.

-Làm gì là làm gì?- Nó hỏi, vẫn không quay mặt lại

-Tại sao trước mặt tui mà 2 ng' dám...!

-Xin lỗi! Còn cậu và hôn thê của cậu thì được à? Phải rồi, tui đâu là gì của cậu nên cậu nỡ đối xử với tôi như thế à?- Nó quay lại la lên, nước mắt lại chảy ra. Hấn thấy như thế thì rất kinh ngạc không hiểu vì sao.

-Thôi mặc kệ họ! Đi nào Thanh!- Huy nói, cậu cũng thấy bức xúc khi Phong bước vào, tay khoác tay với Alis. Chưa hiểu chuyện gì mà dám nói nó và Huy như thế!

-Cậu ra đây cho tớ!- Hấn chạy lại giằng nó ra khỏi Huy lôi nó ra ngoài sau. Ép nó sát vào tường,, 2 tay chống 2 bên nó làm nó không thể thoát ra được!

-Cậu muốn gì?- Nó

-Tại sao cậu lại thân mật với Huy trước mặt tớ? Và còn khóc nữa!- Hấn.

-Tôi không có gì để nói!- Nó

-Cậu không sợ tớ sẽ chấp nhận chuyện đám cưới với Alis à?- Hấn tính hù nó

“ Hừ! Thân nhau tới mức gọi tên thân mật rồi à?”

-Vậy thì lấy đi! Tôi không dám cản trở 2 người!- Nó lạnh lùng

-Cậu...cậu...!- Giọng hấn run run vì giận, hấn không hiểu tại sao nó lại giở chứng như thế.

-Thả ra! Hôn thê của cậu hiểu lầm thì mệt! Cô ấy đang nhìn kia!- Nó đẩy hấn ra rồi bỏ lên lầu. Để lại hấn với cục tức to đùng mà hấn cũng không dám làm gì nó!

-Thanh sao thế? Sao lại khóc?- Tuấn thấy nó như vậy thì hỏi

-Haiz, vào đây tớ kể lại cho!- Huy nói rồi dắt nó vào phòng nó

-Thanh! Sao thế?- Sei thấy nó như vậy thì cũng hỏi

-Phong, thì ra trước giờ cậu ta chỉ đùa giỡn với tớ!- Nó

-Sao vậy?- Đồng thanh, Đăng nghe được cũng qua nghe ké

-Là \$%!#&*(^%#!- Huy kể lại

-Cái gì?- Đồng thanh

-Tớ sẽ cho thằng đó 1 trận!- Tuấn xắn tay áo lên chạy thì bị Sei cản lại

-Đội đã! Phong không có lỗi! Có xử thì...xử con nhỏ phá hoại kia kìa! Để đó tớ!- Sei hung hăng chạy đi thì bị Đăng kéo lại – Bó tớ ra đi Đăng! Nó dám làm Thanh khóc, tớ biết mà! Tớ cùng bị như Thanh rồi nên hiểu rõ lắm!- Sei vùng vẫy

-Thôi! Các cậu mạnh động như giờ chẳng được gì đâu! Cứ im lặng và theo dõi họ xem sao!- Đăng

-Nếu thật là thế tớ sẽ không tha cho bọn nó! Nín đi Thanh!- Tuấn dỗ dành nó

-Uhm! Tớ không khóc nữa! Hắn đã không cần tớ vậy thì tớ cũng như vậy, không thêm hẳn- Nó nhăn răng cười

-Tội nghiệp bé Thanh của tui!- Tuấn và Sei ôm chầm lấy nó

-Nhớ lời hồi nãy tớ nói ghen Thanh!- Huy nháy mắt

-Uhm!

-Hết chap 29

31. Chương 30

Chap 30:

-Quần gia Lee, bọn nó đi đâu hết rồi?- Hắc hỏi

-Mọi người ra ngoài từ nửa tiếng trước rồi ạ!- Quần gia Lee cười đôn hậu.

-Hả? Sao đi mà dám bỏ lại mình?

-Hôm nay qua nhà tớ chơi ghen! Sei nói

-Được á! Dù gì tớ cũng chưa biết nhà cậu!- Nó

-Lâu rồi chưa chào ba mẹ cậu!- Tuấn nói

Nhà của Sei là 1 căn biệt thự nằm gần trung tâm thành phố, rất rộng và dài. Nhưng không xây thêm nhiều tòa phụ như nhà của hắn. 2 hàng người làm đứng cung kính chào

-Cô chủ đã về!

-Tôi đã bảo m.n không cần phải chào tôi mà!- Sei cười nhẹ nhàng

-Vâng ạ!

-Mina, Misu, Mia ra đây nào!- Sei gọi 3 chú cún chạy ra

-Đây là mấy chú cún bữa cậu mua trên đường hả?- Nó cầm 1 chú lên nựng, chú cún đó liếm má nó rất nhột.

-Uhm! Mình tự chăm sóc chúng đấy! Còn Đăng, sao tớ qua mà không thấy 2 con tớ cho cậu

-À ờ...- Đăng gãi đầu

-Sao nào?- Sei hỏi

-Tớ đem về nhà tớ cho người làm nuôi giùm rồi!- Đăng cười

-Thật hết biết!- Sei

-Cả đám ngồi ngoài vườn nói chuyện vui vẻ thì 2 người, người phụ nữ là người việt còn người đàn ông người nước ngoài, mắt xanh đi tới.

-Cậu có anh chị mà tớ không biết đấy Sei!- Nó ngây thơ nói

-Phụt! Bó tay với cậu! Đây là ba mẹ tớ đấy!- Sei nói

-Woa! Sao trẻ thế? Tớ cứ tưởng...! Cháu chào bác ạ, xin lỗi vì sự vô lễ của cháu!- Nó

-Không sao! Ta biết ta vẫn còn rất trẻ mà, haha!- Người phụ nữ nói

-Cháu chào 2 bác!- Tuấn và Đăng nói

-Đăng dạo này lớn lên đẹp trai ra phết, hồi nhỏ cháu và con bé Linh vẫn hay chơi trò vợ chồng mừ!- Mẹ Sei trêu

-Ồ! Mẹ này! Quá khứ rồi mà!- Sei đỏ mặt, cả Đăng cũng vậy

-Haha, hồi nhỏ 2 đứa cứ đòi lấy nhau cho = được thôi!- Mẹ Sei vẫn nhây nhây.- Còn tuần thì sao? Ba mẹ cháu có về VN không?

-Không ạ! Họ cũng như ba mẹ Phong, hiếm khi về lắm!- Tuấn cười

-Lâu rồi ta không gặp họ!- Ba Sei giờ mới cất tiếng nói nhưng nói lơ lớ rất vui

-You can speak English to me!- Tuấn đáp

-OK! It's been a long time since the last I saw you Tuấn!

-Yeah! I know! And you haven't changed much. Still handsome as ever haha!

-Haha, thanks. Ok take ur time guys , I won't disturb!

-Yah! Bye!

-Cô tưởng các cháu nghỉ chơi nhau rồi chứ, 3 năm trước con bé Linh về nhà khóc lóc đòi đi du học làm bọn ta lo lắm!- Mẹ Sei nói

-Haha! Chỉ hiểu lầm thôi cô ạ! Nhờ cô bạn này chúng cháu đã hóa giải được!- Huy nói

-Cháu là Huy phải không? Woa, đẹp trai nhỉ? Cô thích quả đầu đó đấy haha!- Mẹ Sei nhí nhảnh thật ==”

-Mẹ...!

-Thôi ta không đùa nữa! Bọn ta có việc ra ngoài gặp đối tác, các cháu cứ vui vẻ nhen!

-Vâng!

-Chúng ta im im đi chắc tên kia ở nhà tức lắm đây!- Tuấn hí hửng

-Mà sao không thấy gọi điện gì hết nhỉ?- Huy

Đt nó reo

-Linh ghê!

-Alô?- Nó bắt máy

-Cậu đang ở đâu?- Hấn

-Ở đâu sao tôi lại phải nói cho cậu!- Nó vẫn còn giận

-Cậu thật là.. sao giận tớ? Cậu phải nói tớ nghe chứ!

-Nói ra được gì đâu, với 1 tên bội bạc như cậu thì còn gì mà nói!- Nó

-Cậu...được lắm!

-Tôi vậy đấy! Đi mà kết hôn đi kìa! Đừng liên lạc với tôi nữa!

-Được thôi! Cậu cũng lo mà tránh mặt tôi đi!

-Yên tâm! Tôi sẽ không về nữa đâu! Bây giờ chúng ta như người không quen biết!

-Này này!- Hấn nghe nó nói “không về” thì hết hồn, nhưng nó đã tắt máy và khóa nguồn

-Sei, có lẽ tớ sẽ ở nhà cậu 1 thời gian!- Nó bắt đầu chảy nước mắt

-Cậu muốn ở luôn cũng được!- Sei hào hứng

-Tớ ở 1 thời gian thôi rồi tớ sẽ tự đi tìm nhà ở

-Đừng nói vậy! Chúng ta là bạn mà!- Sei

-Nè Sei! Còn phòng không? Bọn tớ ở lại đây luôn!- Tuấn

-Tớ cũng thế!- Đăng

-Phong sẽ giận các cậu đấy!- Nó

-Mặc kệ anh ấy!- Dù gì bọn tớ cũng về phe cậu!- Huy

-Uhm! Thanks các cậu- Nó

-Woa vui quá! Ở lại hết luôn à? Vậy giờ nhà tớ sẽ vui lắm đây!- Sei

-Nè Linh, cái lều “color” gì đó còn không hay sửa lại rồi

-Gì thế? Đương nhiên là vẫn còn!- Sei

-Vậy tớ màu xanh!- Đăng lạnh lẽo giành

-Tớ màu trắng!- Huy

-Các cậu lạnh quá! Vậy tớ ở phòng màu đỏ vậy!- Huy nói

-Hi hi! Sei cười

-Lều “Color” là sao?- Nó hỏi

-À là nhà tớ căn lều tớ ở thì mỗi phòng sơn theo 1 màu khác nhau, cậu sẽ ở phòng màu hồng nhé!- Sei

-Sao cũng được

-Đi nào!- Huy

-Đi đâu?- Đồng thanh

-Ra ngoài mua đồ chứ sao! Chúng ta đi đâu mang theo đồ mang đâu!

-OK!- Đồng thanh tập 2

-Để cho tên ác ma kia ở trong căn biệt thự với nhỏ cáo già đi, đáng đời!- Tuấn nói.

-Nè bộ này được nè! Thanh!- Sei ước thử bộ váy lên người nó

-Mua đồ ngủ nữa Thanh!- Huy

-Thanh mua đồ bơi luôn đi! Nhà Sei cũng có hồ bơi mà!- Tuấn

-Các cậu...bảo đi mua đồ cho cả đám sao toàn mua cho tớ không thế? M.n đang nhìn kia.- Nó

-Yên tâm! Tớ cải trang rồi! Không ai nhận ra đâu!- Sei cười tinh nghịch

-Thanh áo đẹp nè!

-Thanh cái short này hợp với cậu đấy!

-Giày nữa!

-Đầm này mang đi chơi nè Thanh!

Tiếng “Thanh” í ới 4 phía làm nó mệt nhoài, mấy người này quả là giỏi tra tấn nó. Còn Đăng thì mua xong phần đồ của mình rồi. Rút cuộc nhiều đồ quá nên phải gọi xe chở về nhà Sei ==”

Điện thoại Đăng reo

-Các cậu đang ở đâu đó?- Giọng hần

-Bọn tớ hả? Đang ở bên Nhật í!- Đăng nói dối

-Cái gì? Sao các cậu đi không nói với tớ!

-Đưa đây cho tớ!- Tuấn giựt cái đt- Bọn tớ đi Nhật rồi đi Hàn Quốc rồi qua Trung Quốc đến hết kì nghỉ Đông luôn! Cậu ở nhà hạnh phúc với con nhỏ hôn thê hôn thiếc gì đi ghen! Tết bọn tớ về dự đám cưới của cậu, bye bye!- Tuấn nói 1 hơi rồi cúp máy

-Chắc anh ấy đang tức lắm đây!- Huy cười

-Đáng đời! Ai biểu dám làm Thanh buồn!- Tuấn

-Được rồi, về nhà thôi m.n!- Sei

-Thức ăn nhà cậu nấu ngon quá!- Nó

-Uhm!, nhà tớ thích ăn món của người Việt hơn! Có lẽ vậy nên cậu thấy ngon!- Sei

-Đúng á! Nhà các cậu ấy toàn đòi ăn đồ ăn Tây! Nhất là tên P...!- Nó định nói gì rồi ngừng lại, mặt lại buồn xo

-Thanh à! Đừng buồn nữa! Coi như chúng ta đang thử thách hấn thôi! Nếu hấn thương cậu thiệt thì sau khi ta về sẽ thấy hấn với nhỏ đó không có gì!- Sei

-Uhm!

-Huy!- Nó kéo Huy ra ngoài nc

-Huh?

-Tối nay tớ và cậu lên vào biệt thự của Phong nhé! Tớ muốn theo dõi 2 người đó thế nào!- Nó

-Uhm! Tớ biết đường vào từ sau nhà!- Huy

-Uhm

Tối đó, Huy đưa nó ra đường sau nhà, có vài chú bảo vệ bắt gặp tính la lên thì im lại vì nhận ra Huy

-Sao cậu chủ vào đường này?

-Bí mật ghen! Đừng nói cho anh Phong!- Huy

-Vâng!

Lúc đó, hấn đang ngồi trong phòng khách. Lắm nhảm 1 mình dự định mai sẽ bay sang Nhật tìm bọn nó. Dám bỏ hấn lại, còn nó lại dám giận hấn vô cớ. Tức quá hấn ném đồ vỡ tất cả những gì hấn vớ được.

-Anh sao thế? Chẳng lẽ vì chị ấy bỏ đi mà anh giận dữ như vậy ư? Không giống anh chút nào! Anh vốn không quan tâm đến con gái mà!- Alisa nói

-Cô im miệng đi!- Hấn gằn lên

-Anh xem! Không ai có thể thoát khỏi được sự quyến rũ của em!- Alisa lại gần hấn và từ từ...trút bỏ quần áo!

Còn nó và Huy, khi mở cửa sau núp dưới cầu thang ngó ra thì không nghe 2 người nói gì hết, chỉ thấy Alisa cởi quần áo tiến lại gần hấn...

-2 người họ tới mức đó rồi ư?- Nó nói như sắp khóc

-Lại giở chiêu đó ra!- Huy lăm bầm- Nhân cơ hội này...

-Tớ muốn về!- Nó nói

-Được! Tớ sẽ đưa cậu về nhà Linh!

Khi xe Huy dừng trước cổng nhà Linh...

-Thanh! Nếu cậu tiếp tục đau khổ hư vậy hoài, vì yêu a ấy. Chi = hãy đến với tớ, tớ sẽ xóa đi nỗi đau trong lòng cậu!- Huy nói

-...!- Nó không nói gì, thần thờ ngồi đó.

-Tớ sẽ không bao giờ để cậu buồn đâu!- Huy chắc nịch

Nó khẽ gật đầu! Và Huy chồm wa ôm lấy nó.

“ Huy tốt bụng hơn hẳn, vui vẻ dễ gần hơn. Và...lo lắng ình hơn. Không như tên đó!” Nước mắt nó lại chảy ra

-Thanh! Cảm ơn cậu vì đã cho tớ cơ hội!

Hết chap 30

32. Chương 31

Chap 31:

Sáng...

-Gi thế Huy?- Nó mở cửa, vẻ mặt đang ngái ngủ

-Cậu rửa mặt đi! Chúng ta cùng đi chơi!- Huy nói

-Cậu rửa m.n chưa?- Nó

-Cậu ngốc quá! Đây là ngày hẹn hò đầu tiên của chúng ta, rửa họ làm gì?- Huy cốc đầu nó

-A đợi tớ lát!- Nó chạy vào rửa mặt VSCN rồi thay đồ, nó chọn bộ váy trắng rút vai vải xô rũ rồi ra trước, Huy đang chờ nó trên chiếc xe thể thao mui trần màu đỏ bóng loáng. Tóc bạch kim nhưng không vuốt dựng nên nửa xoa xuống trán trông cậu ấy thật hiền, bộ đồ cậu mang rất phong cách với áo thun màu trắng in hình vẽ khoác áo da đen không kéo khóa, Quần thụng màu đen đi cùng đôi Adidas trắng sọc đỏ. Khuôn mặt hoàn mỹ bị che 1 nửa bởi cặp kính Rayban, miệng thì luôn thường trực nụ cười bất cần đời.

“ Woa! Trông cậu ấy thật bảnh mà trước giờ mình không nhận ra! Những con người hoàn hảo này lại thích 1 con bé như mình ư?”

-Đợi lâu không?- Nó tươi cười chạy lại chỗ Huy

-Không đâu! Cậu lên xe đi!- Huy mở cửa cho nó lên xe. – Hôm nay trời không có nắng nên tớ tháo mui ra, dù vậy, cậu mang cái kính này vào đi cho đỡ chói mắt.- Huy mang cho nó cặp kính Rayban wayfarer.

-Thanks cậu, cậu thật chu đáo quá!- Nó ngượng ngùng đẩy gọng kính lên

-Hi! Bây giờ cậu là girlfriend của tớ mà! Không lo cho cậu thì lo cho ai!- Huy nói

-Uhm!

-Nào xuất phát! Tớ dẫn cậu đến KFC, lâu lâu cũng phải đổi khẩu vị chút!- Huy nói rồi phóng xe đi, xe màu đỏ nổi bật chạy vù vù trên đường khiến ai cũng phải ngoái nhìn ngưỡng mộ cặp trai tài gái sắc. Xe đỗ xích trước 1 tiệm KFC nhỏ.

-Ăn ở tiệm nhỏ sẽ ít bị chú ý hơn!- Huy xoa đầu nó

-Tớ thì sao cũng được mà! Cậu không cần giải thích đâu!- Nó

-Uhm! Cậu ăn gì nào? Tớ gọi cho!- Huy

-À tớ ăn hamburger này!- Nó chỉ vào menu

-OK!- Huy đứng dậy tới quầy order món, nhieu nhỏ xầm xì chỉ trỏ Huy ngưỡng mộ. Nó thấy nhưng sao nó không cảm thấy ghen như khi với hẳn. Nó muốn quên phút hẳn đi nhưng trông có vẻ khó quá!

-Hamburger tới rồi! Nghĩ gì mà ngẩn ra thế cô nhóc!- Huy cười tươi

-Không có gì!

Ăn xong Huy dẫn nó đi xem phim, biết nó vốn nhất nên cậu cho nó xem phim Wall-e. Lúc xem phim, chợt Huy quay qua định hôn nó. Nhưng vừa nâng cằm nó lên thì nước mắt nó lại chảy ra. Vì nơi này cũng là nơi nó và hân trao nhau nụ hôn đầu tiên.

-Xin lỗi! Nếu cậu mệt chúng ta sẽ về sớm!- Huy

-Không sao!- Nó khẽ cười, lấy tay lau nước mắt và quay sang Huy...đặt môi nó lên môi cậu, mắt nó nhắm lại

-...!- Huy hơi bất ngờ trợn tròn mắt lên, nhưng cũng nhắm mắt lại và...tận hưởng bờ môi mềm của nó.

“ Mày sẽ quên được thôi Thanh à!”

Lát sau, nó cùng Huy đi khu vui chơi.

-Nơi này cả bọn từng chơi rất vui nè!- Nó tung tăng

-Nhưng lúc đó chưa có tớ!- Huy

-Uhm! Hôm nay công viên đông người quá!- Nó

-Lúc đó tớ chưa biết được rằng cậu sẽ là người con gái chiếm lĩnh trái tim tớ!- Huy nói 1 mình

-Cậu sao thế? Chơi trò này đi!- Nó chỉ vào trò bạch tuộc

-Trò đó chóng mặt lắm! Nhưng ôm tớ vào đi!- Huy

-Ok!

Lát sau,

-Tớ buồn nôn!- Nó

-Không sao, ngồi đây tớ mua nước cho cậu!- Huy chạy đi

-Haiz, liệu có quên được hân và thật sự đến với Huy không nhỉ? Huy tốt hơn nhiều!-Nó ngồi ngẩn ngơ. 1 đám thanh niên lại gần nó

-Em gái xinh đẹp, đi 1 mình à? Đi cùng bọn anh nào!- Rồi kéo tay nó đi

-Nè nè tui đi với bạn tui á!- Nó cãi, nhưng không hiểu sao nó không phát ra được từ “trai”

-Hè hè! Chắc lại 1 cô bạn khác cũng xinh đẹp như em phải không? Rủ cô ta đi chung luôn!- Tên kia nắm tay nó chặt hơn làm nó phát ra tiếng kêu đau

-Ui da!- Nó

-“ Cô ta” chính là tao đấy!- Huy lạnh lùng đứng trước mặt tụi nó

-Anh, anh Huy của Devill!- Cả đám sợ chết khiếp

-Lần sau bọn mày mà còn đụng đến bạn gái tao thì chuẩn bị tiền mà trồng răng giả đi nghe chưa!- Huy gằn

-Vâng ạ!- Cả đám chạy biến

-Cậu không sao chứ?- Huy hỏi nó

-Trông cậu...hơi đáng sợ. Lần sau đừng như vậy nữa được không?- Nó

-Uhm! Tớ hứa!- Huy ân cần đỡ nó và đưa lon Coca mát lạnh cho nó

-Chúng ta chơi nhà ma đi!- Nó chỉ vào nhà ma

-Cậu chơi được không?- Huy

-Ồn mà, tớ chơi được hết!- Nó bướng

-Uhm! Theo tớ!- Huy dắt nó đi...

1 ngày đi chơi với Huy cũng chưa làm nhòa hình ảnh của hấn trong nó. Lâu lâu đang vui nó lại trầm mặc theo đuổi 1 ý nghĩ nào đó. Huy đã nhận ra, cảm thấy trong lòng đau như có gì đâm vào tim. Cuối cùng cả 2 cũng về nhà Sei

-Giỏi nhỉ? Đi chơi ủa à?- Tuấn khoanh tay như xử tội 2 đứa

-Từ nay tớ và Thanh quen nhau mờ!- Huy khoác vai nó

-Nếu cậu làm cậu ấy h.p được hơn Phong thì tớ ủng hộ!- Sei nói

-Cố lên thằng bạn!- Đẳng đặt tay lên vai Huy

-Nhưng tớ vẫn không thay thế được chỗ của Phong trong lòng Thanh đâu!- Huy nói thầm không để ai nghe thấy

-Nói gì thế Huy?- Tuấn hỏi

-À tớ thấy hôm nay cậu đẹp trai quá!- Huy chối

-Xời! Anh mày ngày nào chả đẹp trai mà hôm nay với hôm kia!- Tuấn vuốt tóc

-Ói!- Sei

-Thanh đâu?- Đẳng hỏi

-Cậu ấy mệt nên lên nghỉ rồi!

- Cả đám cùng chung ý nghĩ.

Những ngày sau đó, bọn nó vẫn cùng nhau chơi vui vẻ. Lâu lâu Tuấn vẫn gọi về chọc tức hấn cho bõ ghét! Thì ra hấn đã bay sang Nhật, Trung Quốc để tìm bọn nó mà không thấy nên đành về lại nhà (khử khử). Khi nào nhỏ Alisa đáng ghét đi thì bọn nó mới trở về. Mấy ngày qua Alia tìm đủ cách quyến rũ hấn nhưng vẫn không được. Đành bỏ tay đợi đến Tết ba hấn về rồi tính.

Cho đến 1 buổi sáng hôm nọ, nó đang đi dạo trong công viên gần nhà thì...gặp hấn đang đi tập thể dục. Nó và hấn nhìn nhau 1 hồi, nó quay đi. Hấn chạy lại túm lấy tay nó

-Bỏ ra! Chẳng phải cậu bảo tôi đừng xuất hiện trước mặt cậu rồi sao? Tôi đã làm gì sai nữa?- Nó

-Cậu không làm gì sai cả! Do tớ! Do cậu nhìn thấy Alis ôm tớ ngoài vườn nên cậu giận phải không? Tin tớ đi! Nó chỉ là hiểu lầm thôi!- Hấn giải thích

-Sao cậu biết?

-Hôm qua Huy đã gọi điện cho tớ và nói hết mọi sự việc rồi! Nó bảo nếu muốn gặp cậu thì sáng nay tới công viên này

“ Thảo nào sáng nay cậu ấy bảo mình ra đây đợi cậu ấy, thái độ rất lạ!”- Nó

-Tin tớ đi! Chỉ là hiểu lầm thôi!- Hấn- Mấy ngày qua tớ đã cho con nhỏ ấy tự hiểu ra rằng trong lòng tớ chỉ duy nhất mình cậu thôi!

-Còn việc cậu nói cậu định quen tớ sau đó bỏ?

-Thực ra thì...lần thứ 3 gặp cậu ở trường thấy cậu và Tuấn có vẻ thân nhau nên ghen tức tớ đã định sẽ như vậy. Nhưng bây giờ ý định đó đã tan biến rồi, tớ chỉ muốn bảo vệ cậu suốt đời thôi! Thiết đấy! Tin tớ đi!

-Tớ...tớ cần thời gian suy nghĩ! À còn lần cô ấy cởi đồ trước mặt cậu thì sao? 2 người tới mức nào rồi!- Nó

-Trước đây cô ta cũng quyến rũ tớ như vậy!- Huy từ đâu xuất hiện.- Nhưng vì 1 chút ích kỷ tớ đã không nói cho cậu. Tớ...xin lỗi cậu lắm! Chỉ là tớ rất thích cậu, bắt đầu từ lần đi công viên hải dương với cậu.- Huy gãi đầu

-...!

-Và bây giờ! Tớ mong 2 cậu hạnh phúc, vì cả 2 cần nhau, chỉ có 2 cậu mới mang lại hp cho nhau thôi!

-Huy...!- Cả nó và hấn

-Hôn đi! Hôn đi!- Đăng, Tuấn và Sei không biết từ đâu xuất hiện.

-Các cậu...!- Nó ngỡ ngàng

-Con bé ngốc bạn tớ ơi! Mấy ngày qua bọn tớ quan sát cậu rồi, cả tên kia nữa (chỉ vào Phong) và bọn tớ hiểu ra rằng tình cảm của các cậu là rất chân thành, là t.y chân chính (ai mún bít định nghĩa t.y chân chính là gì xin mở sgk GDCD lớp 10 =]])- Sei

-Khi nghe cậu kể về việc Alisa và Phong bọn tớ đã biết là hiểu lầm rồi!- Đăng

-Nhưng muốn thử các cậu xí thôi!- Tuấn tiếp

-Các cậu...tập dợt phân chia lời thoại trước rồi hả?- Nó nói làm 3 đứa kia đóng băng vì...quá đúng! =]]

-Biết rồi thì im đi!- Tuấn gãi đầu chữa ngượng

-Haha!

-Rõ chưa? Thế nên trở về với nhau đi!- Huy

-Vậy việc bọn mình quen nhau chỉ là do các cậu sắp xếp hả?- Nó

-Uhm!- Đồng thanh

-Tuy tớ thích cậu thiệt nhưng tớ không nỡ lén cướp cậu từ tay anh trai tớ đâu!- Huy

-Cám ơn thằng em!- Hấn cảm động

-Tớ sẽ cạnh tranh công = haha, coi chừng nhé anh trai!- Huy nháy mắt

-Tớ nữa!- Tuấn

-2 tên này! Có giỏi thì nhào zô!- Hấn quay sang mi lên má nó 1 cái

-Dám khiêu khích bọn này à!- Tuấn

-Kaka! Hiểu rõ sự khác biệt chưa chú mày!- Hấn cười tinh nghịch ôm nó vào nhìn 2 tên với vẻ khiêu khích

-Mọi người...gọi tôi ra đây chỉ để cho tôi xem cảnh này à?- Giọng Alisa

-Đúng! Cho mặt cô bớt dày mà đi về nước đi!- Sei

-Biến đi cho đẹp trời!- Tuấn

-Được! Chờ xem!- Alisa nói rồi bỏ đi

Ngồi trên xe, cô ta móc đt ra...

-Alô bác hả? Cháu là Alisa đây! Chuyện hôn sự của cháu và con trai bác có người xen vào!

-....!

-Vâng ạ! Cháu sẽ đợi bác về giải quyết việc này giúp cháu!!

Hết chap 31

(Chap sau là chap cuối cùng ngen m.n, đừng nóng nếu t.g viết chậm nhé!)

33. Chương 32

Chap 32:

Part 1:

-Noel rồi! Nghe nói nếu đứng dưới cây thông này cầu nguyện thì điều ước thành hiện thực í!- Sei nói. Bọn nó đang đứng dưới cây thông lớn nhất thành phố, ở đây người đông nườm nượp

-Uhm! “ Cầu ỳnh và bọn họ mãi bên nhau!”- Nó nhắm mắt cầu nguyện, tai văng vẳng bài ca Giáng Sinh.

-Cầu nguyện gì thế pé?- Hấn khoác vai nó- Hôm nay trông cậu dễ thương lắm đấy!

-Thanks!- Nó, hôm nay nó mang chiếc váy màu đỏ viền trắng, đi giày đỏ.

-Mang thêm cái này vào cho có không khí Noel, và giữ cho đầu cậu không bị lạnh!- Huy mang cho nó chiếc nón Noel vải dày cực dễ thương

-Cậu cũng mang vào đi!- Đăng dịu dàng trùm nón lên đầu Sei

-Đêm Noel nhiều em nhỏ đi lang thang lạnh lẽo ngoài đường lắm! Chúng ta cùng giúp các em nào! Đưa các em vào cô nhi viện ấm áp!- Đăng

-Cũng được!- Cả bọn đồng ý và kéo nhau đi.

3 tiếng sau, bọn nó mệt phờ ngồi trên xe vì đi bộ nãy giờ. Đưa các pé về cô nhi viện, phát quà cho những em bé nghèo. Tuy mệt nhưng rất vui vì làm từ thiện.

< ring=“” ring=“”> đt hấn vang lên

-Quản gia Lee?

-Ông chủ đã về rồi cậu chủ, có cả bà chủ nữa, ông đang nổi giận vì cô Alisa báo lại rằng cậu phá bỏ hôn sự!

-Vậy à? Lát tôi sẽ về giải quyết!- Hấn

-Vâng!

-Chuyện gì thế?- Huy hỏi

-Tối nay cậu ngủ nhà Sei nhé!- Hấn nhìn vào nó

-Sao thế? Uhm cũng được!- Nó gật đầu

-Lão già về rồi!- Hấn

-Sao!- Cả 4 người (trừ nó) kinh ngạc

-Chắc vì Alisa nên ông ấy về sớm!- Đăng nói

-Con nhỏ mách lẻo!- Tuấn

-Mà có chuyện gì thế?- Nó

-Không đâu! Đăng đưa Sei và Thanh về nhà họ đi nhé!

-OK!

Còn lại 3 tên ngồi trên xe...

-Bố cậu nhất định sẽ không tha cho ai xem vào chuyện kết hôn của cậu!- Tuấn

-Hừ! Tớ biết tính lão già đó! Lát về tớ sẽ liều 1 phen!- Hấn

-Em sẽ nói giúp anh!- Huy

-Haiz! Về nhà giải quyết mớ bòng bong đi! Tớ...wa nhà Sei chơi với Thanh đây!- Tuấn hí hửng chạy đi.

-Nè! Cấm đụng chạm!- Hấn nói với theo

-Các cậu chủ đã về!- Quản gia và người giúp việc chào bọn nó

-Các con về rồi à?

-Mẹ!- Huy nhìn người phụ nữ trung niên có vẻ mặt hiền hậu

-Phong! Vào đây! Ngồi xuống và giải thích cho tao nghe chuyện Alisa kể là như thế nào?- Người đàn ông nghiêm nghị nhìn Phong, Alisa ngồi bên cạnh

-Là con muốn hủy hôn ước với Alisa!- Hấn nói đồng dục

< rằm=“”>

-Mày dám xem thường lời tao nói à? Nên nhớ rằng cuộc hôn nhân này do tao đứng ra quyết định!- Bố hấn đập bàn và gầm lên,cả người ông run run. Alisa thấy ông giận dữ như vậy thì rất khoái

-Bố...!- Hấn nói

-Gi?

-Bố diễn xuất dở quá! Bố đã tập dợt mấy lần trước khi về đây hả?- Hấn nói

cả phòng đơ ra, người bố hấn càng run bần bật.

- Haha! Mày thấy diễn xuất của bố khá hơn không Huy!- Bác trai cười phá lên (thì ra vai run bần bật k phải là giận quá mà là ráng nín cười ^^). Cả phòng (trừ 3 mẹ con hấn) đơ ra không hiểu chuyện gì.

- Bố! Anh PHong không muốn lấy Alisa, tất cả là có lí do!- Huy nói

- Lý do gì? Kể bố nghe!

- Thì là !@^&^&^&%!- Huy kể lại vụ Alisa cố gắng dụ dỗ chiếm đoạt 2 ae mình, làm cho Sei và bọn hấn nghỉ chơi nhau..v...v..

- Có chuyện đó à? Ta cứ tưởng cháu Alisa ở đây hiền lành lắm chứ! Nói thiệt ta cũng không muốn bắt các con làm theo ý ta. Nhưng tại vì ba mẹ Alisa là đối tác làm ăn nên ta không thể từ chối hôn sự này. Vậy nên...vẫn giữ như cũ!

- Bố à?- Hấn

- Anh ấy có người yêu rồi!- Huy nói

- Thế à? Tính con cũng biết yêu ai à? Thú thật hồi nhỏ thấy con chơi với Đăng và Tuấn bố tưởng con bị Gay cơ đấy haha! (ông bố này bá đạo quá)

- Minh à! Em nghĩ đừng nên ép bọn nhỏ! Thời này là thời đại nào rồi, chúng có quyền tự do quyết định hạnh phúc của mình chứ!- Mẹ Huy nói

Hấn và mẹ Huy nháy mắt với nhau thay vì trao đổi lời nói: thanks dì nhiều!

-Nếu mẹ con đã nói như vậy thì...mai con đưa người yêu của con đến gặp ta! Sau khi gặp con bé rồi ta sẽ quyết định! Ta muốn 1 thông gia phải môn đăng hộ đối với nhà ta! (mò kim đáy bể à)

-Bố!

-Quyết định vậy đi!- Bố hấn nghiêm mặt lại, hấn biết là ông không giỡn nữa nên đành im lặng. Lúc đó Tuấn và Đăng về...

-2 cháu lớn lên đẹp trai phết nhỉ?- Bố hấn nói

-Thanks bác ạ!

-Mà chưa = ta hỏi đó đâu haha!

-...! *bó tay*

-Sao rồi?- 4 tên lên lầu hội ý

-Thì mai phải đưa Thanh đi gặp ông ấy chứ sao!- Hấn nói

-Nãy lo về gấp quá mà quên phần tặng quà nhau luôn!- Tuấn nói

-Thôi sáng mai qua nhà Sei rồi tặng!- Huy

-Uhm! Giờ về phòng đi!

-Nè! Lâu rồi chúng ta 4 người không ngủ chung! Ngủ chung đi!- Tuấn nói

-Ôn, người ta tưởng mình gay á!- Hấn

-Có sao đâu!- Tuấn nói- Ngủ để tâm sự với nhau mà

-Không!- Tuy nói vậy nhưng tối đó cả bọn kéo nhau qua cái phòng lớn nhất mà “tâm sự”

-Ngủ không được hả Thanh!- Sei quay qua hỏi nó

-Uhm! Tớ sợ pa mẹ cậu ấy ghét tớ!- Nó

-Không thể nào đâu! Cậu dễ thương thế này mà! Với lại ba mẹ của Phong cũng rất tâm lý mà lo gì!- Sei nói

-Uhm!

-Mà cậu tặng quà gì cho tớ thế?

-Bí mật!

-Bật mí đi mà!- Sei năn nỉ

-Không đâu!- Nó chu mỏ

-Không à? Thế thì xem nè!- Sei cù lét nó làm nó chịu không được la oai oái

-Haha nhột lắm, đừng mà! Haha!

2 căn biệt thự- 2 căn phòng đều rộn rã tiếng cười!

Sáng mai,

-Này dậy đi 2 con sâu ngủ, bọn tớ qua rồi nè!- 4 tên mở cửa xông vào

-Sao lại xông vào phòng con gái khi đang ngủ?- Sei nói

-Xì! Hồi nhỏ cưỡi trường tắm mưa chung hoài giờ ngại gì nữa!- Tuấn nói, vừa dứt lời thì bị 1 cái đồng hồ bay về mình xém vỡ mặt!

-Ưm! Ra ngoài đợi bọn tớ xí!- Nó dụi dụi mắt và nói

-Trông đáng vẻ cậu khi ngủ dậy dt* lắm đấy Thanh!- Huy nói

-Nè nè! Ra ngoài!- Hấn đuổi cả 3 tên ra ngoài. Lát sau bọn nó tề tựu trước sân, trên tay cầm những quà được gói rất cẩn thận!

-Nè! Quà của tớ nè! Đừng chê nhé! Tớ tự làm í!- No đưa từng người từng gói quà!

-Oa! Gắng tay = len dt* quá! Cậu tự làm thiệt hả?- Sei hỏi

-Uhm! Hồi đó trời trở lạnh tớ toàn tự đi mua len về đan áo cho đỡ tốn tiền!

-Của tớ là khăn choàng cổ à?- Tuấn

-Tớ cũng vậy!- Đăng

-Còn tớ, 1 cái nón len trùm đầu! Cậu làm khéo quá Thanh!- Huy

-Thanks, hi hi!

-Này sao tên kia được hần cái áo ấm luôn! Tớ cũng muốn 1 cái Thanh à!- Tuấn nói

-À tớ tính đan áo hết mà không kịp thời gian!- Nó gãi đầu

-Uhm! Tốt lắm baby!- Hấn kéo nó wa phía hấn ngồi.

Sau đó cả đám tặng quà lại cho nhau, Đăng tặng nó con gấu bông to ụ, Sei thì tặng nó 1 bộ mỹ phẩm, Tuấn tặng nó 1 chai nước hoa, Huy tặng nó 1 cái ipod nghe nhạc, hấn thì tặng nó hần 1 cái...Ipad chứa toàn là hình nó trong đó! (sướng nhỉ)

-Thanh! Chiều nay đi cùng tớ và Phong đến 1 nơi!- Huy

-Đi đâu?

-Đi rồi biết hì hì!

-Ra ngọn đồi sau nhà tớ chơi không? - Sei nói

-OK

-Mà thay đồ đi! Mang đồ đẹp như các cậu mà leo đồi thì bất tiện lắm! Đồ của 3 cậu còn trong phòng í! Vào thay đi! - Sei

-Uhm!

Lát sau, cả bọn leo lên ngọn đồi sau nhà Sei (khuôn viên lớn đến nỗi làm được cả 1 ngọn đồi nhân tạo, hix). Có cả suối và rất nhiều loại cây. Nó và Sei nghịch suối té nước nhau còn bọn hấn thì leo lên cây hái trái.

-Thanh! Sóc chuột nè! - Hấn đưa cho nó 1 chú sóc con rất dt*

-Dễ thương wá! - Nó cầm lấy và vuốt lông chú sóc mập ú

-Bắt cá dưới suối nướng ăn đi! Cho nó tự nhiên! - Tuấn

-VẬY CẬU BẮT ĐI! - Đồng thanh

-Grrrr!

-Mốt là hết kì nghỉ đông rồi nhỉ các cậu! - Đăng

-Uhm! Đi học lại rồi! - Huy

-Các cậu dự định sau này theo học ngành nào chưa? - Nó

-Tớ sẽ theo ngành y và vào quản lí các bệnh viện của ba tớ! - Đăng

-Bọn tớ sẽ theo nghiệp của bố! - Huy, Phong, Tuấn và Sei nói

-Uhm! Còn tớ...tớ thích làm 1 y tá chăm sóc bệnh nhân ^^

-Hả? Liệu mỗi khi gặp cảnh máu me cậu có chịu được không? Cậu vốn yếu 3 cái zụ đó mù! - Cả đám đồng thanh

-Thì...phải học cách trấn áp nỗi sợ chứ các cậu! - Nó cười híp mắt

-Uhm! Nếu cậu đã vậy thì bọn tớ ủng hộ hết mình! Vì có Đăng cũng trong lĩnh vực y học! - Sei

-Hay tốt nghiệp cấp 3 về làm vợ tớ đi! Khỏi đi làm nhọc công! - Hấn trêu

-Tớ đã nói sẽ lấy cậu à! - Nó le lưỡi chạy đi!

-Này đứng lại đó! - Hấn đuổi theo, 4 đứa còn lại phì cười và cũng chạy theo để giúp nó (xem ra ai cũng về phe nó hết)

1 buổi sáng vui vẻ ==]]

Part 2:

Buổi chiều, Huy và Phong lôi tuột nó đi và thả vào 1 tiệm Salon, lại các quá trình như lần trước và cho ra tác phẩm là 1 nàng công chúa! Đôi mắt nâu sáng ngời, nó vẫn tự hào rằng nó giống mẹ vì đôi mắt đó

-Ồn rồi! Đi thôi! - Hấn gật gù rồi lại lôi nó đi.

-Đi đâu thế? - Nó hỏi

-Khoan đã! - Hấn chợt khựng lại làm nó xém tông vào lưng hấn

-...?

-Cậu ngồi xuống đây! - Hấn đỡ nó ngồi xuống ghế và lấy trong túi ra 1 chiếc hộp, trong chiếc hộp là 1 sợi dây chuyền rất đẹp! Hấn mang vào cổ cho nó

-Đẹp quá! Nó nói

-Quà Noel thứ 2 của tớ đây! Đừng làm mất nhé!- Hấn nhẹ nói rồi kiss vào má nó.

-Uhm!

-Tình cảm đủ chưa? Trễ rồi, đi thôi!- Huy nói

-Uhm!Đi nào!

Bọn hấn đưa nó tới 1 nhà hàng lớn nhất thành phố, muốn ăn ở đây phải đặt bàn trước 3 tháng cơ!

-Ăn 1 bữa tối thôi cần gì phải sang trọng quá như thế?- Nó

-Cần chứ! Vì cậu sẽ cùng ăn tối với bố mẹ tớ!- Hấn

-Cái gì? Sao không nói tớ trước để chuẩn bị tinh thần!- Nó

-Không sao đâu! Cậu cứ tự nhiên đi!- Huy

Nó cứ cúi cúi mặt xuống như vậy, bọn hấn đưa nó tới 1 bàn ăn có 3 người ngồi đợi sẵn. Đó là bố mẹ bọn hấn và Alisa, trên môi Alisa khẽ nhếch lên nụ cười khi thấy nó, chắc hẳn rằng mình sẽ thắng

-Tối trễ thế?- Bố hấn hỏi

-Vâng! Xin lỗi bố!- bọn hấn

-Cháu chào 2 bác ạ!- Nó lễ phép cúi chào.

-Cháu gái sao không nhìn mặt ta? Sợ ta lắm à?- Bố hấn hỏi nó

-Kìa anh làm con bé sợ đấy!- Di hấn nói

-Hừm! Ngược mặt lên nhìn ta nào!- Bố hấn dần mất kiên nhẫn

Nó từ từ ngược mặt lên nhìn, khi bố hấn trông thấy đôi mắt nâu sáng ngời đó thì... ly rượu vang trên tay ông rơi xuống đất, vỡ tan.

-Kìa mình sao thế?- Mẹ Huy hết hồn hỏi

Nó càng sợ nó làm gì sai và cúi đầu nhìn xuống tiếp

-Cháu có phải là Thanh Thanh, con gái của Nhà Thanh?- Bố hấn cất tiếng hỏi

-Sao..sao bác biết ạ?- Nó

-Cháu rất giống mẹ cháu! Nhất là đôi mắt đó!

-Bác là bạn mẹ cháu ạ?- Nó hỏi

-Đúng vậy, thời còn học phổ thông. Mẹ cháu là bạn thân nhất của ta! Lúc đó ta chỉ là 1 thằng nhút nhát vô dụng đung đầu hư đó, nhờ mẹ cháu...mà ta dần trưởng thành hơn và như bây giờ. Và...lúc mẹ cháu sinh cháu ta có đến! Ta đã nhận cháu làm con đỡ đầu của mình!- Bố hấn nói

-Nhưng...mẹ cháu đã mất 12 năm rồi ạ!- Nó nói

-Ta biết, ta có trở về tìm cháu- con gái đỡ đầu của ta- nhưng không thấy. Vì thế ta đành qua Mỹ lại.

-Suốt 12 năm sau đó Thanh sống trong khổ cực đấy bố ạ! Không bạn bè không người thân thích!- Hấn tiếp

-Ta xin lỗi cháu, con gái của ta. Giờ...cháu có thể gọi ta là bố không?- Ông nói

-Dạ...dạ... Bố!- Nó lắp bắp mãi mới phát ra được tiếng “bố”

-Giỏi lắm! Con rất giống mẹ con lúc trẻ, ta xin lỗi vì để con vất vả. Ta có lỗi với mẹ con, tức ân nhân của ta nhiều lắm!- Bố hấn rưng rưng- Để đền bù, ta bù cho con thằng con ngốc này nè! Chịu không?- Bố hấn đẩy hấn tới chỗ nó

-Sao bố lại gọi con ngốc chứ!- Hấn

-Từ bây giờ con có quyền ở lại nhà ta như 1 tiểu thư trong nhà, và khi con học xong ĐH. Con sẽ kết hôn với thằng nhóc này nhé!- Bố hần lờ đi và nói tiếp

-Vâng ạ!- Nó vẫn không tin vào tai mình! H.p này là do mẹ nó phù hộ cho nó, phải chi mẹ nó còn sống...

-Tốt quá rồi! Chúng ta ăn nào!- 2 mẹ con Huy đồng thanh

-Thưa bác, còn cháu thì sao?- Alisa nói

-À để lát ta thông báo với bố mẹ cháu là hôn sự sẽ bị hủy!- Bố hần nói

-Không! Cháu không chịu! Cháu nhất định phải lấy anh Phong!

-Xin lỗi cháu! Phong là của con gái đỡ đầu ta rồi! Rất tiếc! Chúc lần sau may mắn!- Bố hần đùa

Alisa không nói gì mà bỏ đi. Và trong đêm đó cô ta cuốn gói về Mỹ

-Ngày mai con đưa bố tới chỗ mẹ con nhé!

-Vâng ạ!

Tối đó, hần và Huy kể lại hết mọi chuyện cho 3 đứa kia.

-Wow! Chắc nhỏ kia tức lắm nhỉ! Tổ không thể nhịn cười khi hình dung bộ mặt của cô ta!- Sei

-Ngày mai không chừng hình cậu in trên trang nhất báo đấy Thanh!- Đăng

-Uhm! Là con gái của chủ tịch tập đoàn Hoàng Gia,sau này cậu cũng phải chịu cảnh đi đâu cũng bị soi mói như bọn tớ nè, hehe.

-Và sau này sẽ là phu nhân tập đoàn Hoàng gia!- Hần nói nhỏ với nó

-Này cậu đầu độc gì mà cậu ấy đỏ mặt hết thế? Thanh của bọn tớ còn trong sáng, tên ác quỷ như cậu đừng động vào cô ấy!- Tuấn

-Sao lại của các cậu? Của tớ mới đúng!- Phong nhếch mép cười

-Thôi cho tớ xin 2 người! Để chúc mừng, tớ đã chuẩn bị 1 thứ ở sân sau rồi. Cùng ra ngoài nào!- Huy nói

Cả đám kéo ra sân sau, 1 bàn ăn được chuẩn bị sẵn

-Các cậu ngồi vào ghế hết chưa? Chuẩn bị nhé!- Huy

-Uhm!- Đồng thanh!

-Ok! 1....2....3!!

< bùm=“” chú=“”>- Tiếng pháo bông, và bầu trời đầy những màu sắc chói lóa. Đăng và Sei tay trong tay, Tuấn và Huy ngồi dựa nhau (FA nó thể đấy m.n =]])) Nó tựa người vào lòng hần xem pháo, trên môi nở nụ cười h.p.

-Trước khi gặp cậu, cuộc sống của tớ rất nhàm chán, chỉ đua xe đánh nhau và nhậu thôi! Sau khi gặp cậu, tớ đã hiểu được ý nghĩa thực sự của cuộc sống. Cảm ơn Chúa đã cho tớ gặp cậu. Tớ sẽ bảo vệ cậu suốt đời! Anh yêu em, nhỏ lùn của anh!!

Hàng nước mắt chảy ra trên má nó, những giọt nước mắt của h.p bù cho những năm tháng khổ cực nó đã từng trải qua.

“ Phong, em cũng yêu anh! Chàng ác quỷ dễ thương của em!”

-Hết-

t.g trả .n happy ending rồi đấy, đừng đòi nợ t.g nữa nghen ^^ . T.g sẽ viết thêm 1 phần ngoại truyện (8 năm sau í)

34. Chương Ngoại Truyện 1

Ngoại truyện:

Tiếng chuông báo hiệu hết giờ học, 1 cậu bạn tiến lại gần bàn nó..

-Xin lỗi Thanh nhưng tối nay cậu có rảnh không? Tớ muốn mời cậu đi chơi!- Cậu bạn gái đầu

-À, lớp mình đi hả? Đông không?- Nó

-Không, chỉ tớ và cậu thôi! Hẹn hò í!

-Xin lỗi Toàn nhưng tớ không thể hẹn hò với cậu!- Nó

-Tại sao?

-Vì tớ đã đính hôn với người ta rồi!- Nó giơ chiếc nhẫn kim cương sáng loáng trên tay lên.

-Thế à? Tớ xin lỗi! Khi nào các cậu đám cưới!

-À sau khi tốt nghiệp!- Nó cười toe

-Vậy là thứ 7 rồi à?!

-Uhm! Thiệp mời của cậu nè!- Nó đưa tấm thiệp màu đỏ trang trí rất đẹp cho cậu bạn.

Nó ra về để cậu bạn lại ngẩn ngơ..., bọn con gái đang xúm lại xung quanh anh chàng cao to bảnh trai tựa lưng vào chiếc xe thể thao mui trần màu đen.

-Nè! Tránh ra! Chồng tui đẩy mấy người!- Nó chen vào giữa đám đông!

-Xi! Cậu xạo! Ai mà tin!

-Không tin thì xem nè!- Nó lại gần anh chàng ấy và kiss vào má anh ta- Chào anh iu! <3>

-Ax, chồng của Thanh bảnh trai quá m.n ơi!- Mấy nhỏ mắt máu

-Tổng giám đốc của tập đoàn Hoàng Gia đấy!- Girl

-Ax!!!

-Về nào anh iu!- Nó lên xe ngồi- Tớ đón em có cần phô như vậy không?- Nó chu mỏ giận dỗi

-Thì nghe nói em ở trường được nhiều người theo đuổi quá anh phải làm vậy mới xứng làm chồng em chứ!- Hấn đáp

-Hi, dù sao 3 ngày nữa chúng ta cũng kết hôn rồi! Như 1 giấc mơ í!- Nó nói. Má ửng hồng

-Sao ta không như Đăng và Linh, tốt nghiệp cấp 3 xong là kết hôn liền, giờ người ta có nhóc tì rồi chúng ta giờ mới kết hôn!- Hấn nói

-Anh làm như chúng ta già lắm rồi đấy! Mới 25t đầu chứ mấy!- Nó

-Ồ!Anh thua em!

-Hi, iu chồng nhiều!- Nó chồm qua ôm lấy hấn. (tình củm chưa)

-Về rồi hả Thanh!- Tuấn và Huy chạy ra nhảy chơi chơi như cún mừng chủ về.

-Tớ xin đi! Giờ làm tổng giám đốc với giám đốc 2 tập đoàn lớn rồi mà như con nít!- Nó

-Bọn tớ không muốn già sớm như tên viện trưởng kia đâu, 25t mà có đứa nhóc 3t rồi! Già rồi!- 2 tên đó chỉ vào Đăng và Sei

-Này này! Các cậu dám nói xấu chồng tớ à? 2 tên FA?- Sei nói

-Thôi đi bà cô ơi!- Tuấn

-Cậu dám bảo tớ là bà cô?- Sei sôi máu

-Hi hi, giám đốc bớt giận. Em không dám nữa ạ!- Tuấn

-Biết điều đấy!- Sei

-Nè Thanh!- 2 ngày nữa cậu tốt nghiệp rồi, có dự định đi làm ở bệnh viện tớ hay là làm thư kí cho chồng của cậu!- Đăng

-Tớ cũng chưa biết, để vài bữa nữa tớ sẽ hỏi lại ý ba tớ!- Nó

-Ba chồng chứ ba tớ gì?- Hấn- Phụ nhân tập đoàn HG mà đi làm y tá cho tên kia à? Em làm thư kí cho anh đi!

-Để sau đi!- Nó

-Thanh à! Sao cậuỡ lấy tên đó? Cậu biết bọn tớ “iu” cậu nhiều mà!- 2 tên kia rên rỉ

-Cho tớ xin! 25t rồi! Thành đạt rồi thì kiếm bạn gái đi! 2 cậu không sợ “ế” à?- Nó

-Xi, sức trai trẻ còn đây mà “ế” gì! Bọn tớ ra đường hú 1 phát gái có mà xếp hàng! Do cậu không nhận ra giá trị của bọn tớ thôi!- Tuấn

“ Tớ nhận ra mà! Các cậu rất tuyệt vời! Và mãi là bạn thân của tớ! Forever!”

-Bà chủ í quên tiểu thư ơ! Cậu Ken lại khóc tiếp đòi mẹ nữa rồi!

-Ồ ơ Ken à mẹ tới với con đây!- Sei kéo Đăng đi.

Mới đó đã 8 năm rồi, mọi người đều trưởng thành hết cả. Huy và Phong kế thừa công ty của bố và đưa công ty ngày càng phát triển. Cùng hợp tác bền chặt với tập đoàn của Tuấn và Sei tạo ra 1 quan hệ vững chắc không dễ gì bị đánh đổ. Đăng- Giờ là 1 viện trưởng bệnh viện lớn nhất nhì nước vẫn thường xuyên ra ngoài làm từ thiện và rất được người dân yêu mến. Nhưng cả bọn vẫn ở chung trong 1 nhà chung, vẫn có lúc nhí nhố như ngày nào nhất là “bà mẹ 1 con” Seina, giờ là mẹ của 1 nhóc xinh xắn. Giám đốc công ty do bố Jimmy làm chủ tịch. Còn nó, chuẩn bị tốt nghiệp ĐH như giấc mơ của nó và làm 1 y sĩ. Mọi người đều h.p cả!

-Thanh!

-Huh?

-Hôm nay...anh nói yêu em chưa?- Hấn

-Hình như là chưa!- Nó mỉm cười

-Vậy thì...anh yêu em, vợ của anh!- Hấn kiss vào trán nó

-2 người làm tụi này mắc ới quá!- Huy và Tuấn làm điệu bộ buồn nôn.

-2 thằng này!- Hấn rượt 2 tên chạy khắp nhà.

-Chúc mừng tốt nghiệp Thanh à!- Cả đám cùng đến chúc mừng nó

-Thanks các cậu! M.n đến làm tớ vui lắm!

-Chuyện! Chuẩn bị tâm lý chiều nay làm cô dâu đẹp nhất chưa?- Sei

-Tớ cũng đang rất hồi hộp nè!- Nó

-Xin m.n cười lên nào! Các nhân vật lừng lẫy tập trung ở trường ĐH như thế này! Sẽ là 1 tit lớn đây!- 1 chú phóng viên nói

-OK! Làm 1 pic kỉ niệm đi m.n! Smileeee!- Nó nói, cả đám cùng nhe răng ra cười!

-Hôm nay cô sẽ kết hôn với tổng giám đốc của HG à? Xin cô cho biết tâm trạng của cô khi trở thành phụ nhân tập đoàn lớn nhất nước!- Chú đó tranh thủ hỏi nó vài câu

-Miễn trả lời!- Hấn dắt nó đi- Tới giờ chuẩn bị rồi em!

Buổi chiều, tại nhà hàng lớn nhất thành phố...

-Woa, Thanh bạn tui đây à? Nhận không ra nữa! Như 1 nàng tiên í!- Sei nói

-Thanks cậu!- Nó cười

-Hồi hộp lắm phải không? Ổn thôi! Cười lên, hôm nay cậu đẹp nhất mà!- Đăng

-Uhm! Huy và Tuấn đâu?

-Tớ cũng không biết!

-Tớ giờ đi rồi! Đi nào con gái!- Bố hấn tới đưa tay ra cho nó

-Vâng ạ!- Nó nắm lấy

Bố hấn, tức chủ tịch, dìu nó đi lên sân khấu. Hàng nghìn con mắt dồn vào nó, nhưng nó rất tự tin và bước đi ra dáng phu nhân tương lai. Trên sân khấu, hấn đứng đợi nó, mỉm cười hạnh phúc.

-Con gái của bố hôm nay đẹp nhất! Hạnh phúc nhé!- Bố hấn hôn vào má nó

-Vâng!- 1 giọt nước mắt chảy ra trên gò má nó

-Bây giờ ta đọc lời tuyên thệ! Hoàng Thanh Phong, con có đồng ý lấy Mai Thanh Thanh làm vợ,...?

-Con đồng ý!

-Mai Thanh Thanh, con có đồng ý...?

-Con đồng ý!- Nó

-Có ai ở đây phản đối hôn sự này không?

Im phẳng phắc

- Khoan đã!- Huy và Tuấn từ ngoài bước lên sân khấu, cả nhà hàng nhìn theo 2 cậu, nó thì run run

“ Chẳng lẽ các cậu ấy định phá đám cưới của mình?”

-Chúng tớ chúc 2 cậu mãi h.p! Mà nè Thanh! Khi nào hấn làm cậu buồn thì tớ với tớ! Tớ luôn luôn sẵn sàng!- 2 tên nói

-Thanks 2 cậu!

-Không có gì!

-Nào! Con có thể hôn cô dâu!- Vị linh mục lau mồ hôi vì nói tiếp, 1 phen hết hồn! Phù! Nói bọn hấn không thay đổi cũng không sai

Hấn hôn nó, m.n vỗ tay!

-Nào! Giờ chúng tôi xin tặng cô dâu 1 bài hát! Đó là bài Beautiful in White!- Tuấn và Huy nói

-Not sure if you know this

but when we first met

I got so nervous

I couldn't speak

In that very moment

I found the one and

my life had found its missing piece

So as long as I live I'll love you,

will have and hold you

You look so beautiful in white

And from now til my very last breath
This day I'll cherish
You look so beautiful in white tonight
What we have is timeless
My love is endless
and with this ring I say to the world
You're my every reason
You're all that I believe in
With all my heart I mean every word
So as long as I live I'll love you,
will have and hold you
You look so beautiful in white
And from now til my very last breath
This day I'll cherish
You look so beautiful in white tonight
ohh ohh
You look so beautiful in white tonight
na na na na
so beautiful in white tonight
And if a daughter is what our future holds
I hope she has your eyes
finds love like you and I did
and when she falls in love we'll let her go
and I'll walk her down the aisle
She'll look so beautiful in white
You look so beautiful in white
So as long as I live I'll love you,
will have and hold you
You look so beautiful in white
And from now til my very last breath
This day I'll cherish
You look so beautiful in white tonight
You look so beautiful in white tonight
(-Beautiful in White- Shane Filan)

- Cám ơn các cậu!- Nó rưng rưng khi nghe bài hát quá truyền cảm, vì cho tới bây giờ Tuấn và Huy vẫn yêu nó.

- Nào quảng hoa đi Thanh!- Sei

- Bà chị có chồng rồi không được lùm hoa đâu!- Tuấn nói làm Sei tức tối

- Nè!- Nó thấy hoa và hoa rơi vào tay 1 cô bé, với mái tóc dài ngạo nghễ rất dễ thương. Và đặc biệt là đôi mắt nâu rất sáng! Tuấn thấy thế liền bước tới...

- Chào em! Em sẽ là công chúa của anh chứ?- Tuấn nói.

Mỉm cười- Và lại 1 chuyện tình sắp bắt đầu! (Rảnh rảnh sẽ viết về cặp đôi này :D)

- Chắc còn 1 mình cậu đây Huy!- Đăng nói

- Tớ sẽ tìm ra 1 nhỏ lùn của riêng tớ!- Huy nói khi nhìn nó- Giờ Thanh cao lên rồi không lùn nữa rồi!

1 ngày hạnh phúc đối với nó, người chồng đẹp trai tài giỏi, 4 người bạn tốt bụng vì nó mà làm rất nhiều điều và cũng thay đổi...vì nó! Mỉm cười hạnh phúc. Nó đã từng nghĩ nó là đứa bất hạnh, nhưng thực ra nó cực kì may mắn hơn bất cứ ai!

-Cám ơn Chúa đã mang đến cho con 5 thiên thần này! Mãi mãi có nhau nhé các cậu!- Nó thì thầm

p.s: Giờ là hết thiết rồi nè t.g bùn wớ à (, mà t.g muốn hỏi m.n là trong các n.v mà t.g xây dựng m.n thích n.v nào nhất nhé <3 t.g=""" sẽ=""" đem=""" n.v=""" đó=""" vào=""" truyện=""" tiếp=""" theo=""" của=""" t.g=""" ,=""" hehe=""" thanks=""" vì=""" đã=""" theo=""" đôi!=""" bibi!=""" (="" nhớ=""" đón=""" xem=""" truyện=""" tiếp=""" theo=""" of=""" tớ=""" ghen)=""">

35. Chương Ngoại Truyện 2

Ngoại truyện 2: (theo ý sis p3quy3n_9x nhá :D)

-Giám đốc! Đây sẽ là thư kí mới của ngài!

-Được rồi trợ lý Nguyên!- Huy khẽ đóng màn hình laptop và tháo cặp kính ra, tay day day 2 bên thái dương.

-Xin chào giám đốc! Tôi là Thực Quyên! Từ nay tôi sẽ là thư kí mới của anh!- Cô thư kí dễ thương bước vào nhìn Huy tươi cười!

-Trông cô nhỏ xíu thế? Công việc vất vả cô chịu được không?

-Tất nhiên là được ạ! Đừng trông tôi nhỏ mà giám đốc khinh thường nhé!- Cô ấy nắm 2 tay lại ra vẻ quyết tâm.

-Hi! Lần đầu có người gặp tôi mà không e dè sợ sệt gì đấy! Cô bao nhiêu tuổi?

-Dạ 22 ạ!- Cô thư kí cười híp mắt

-Nhỏ hơn tôi 4 tuổi rồi! Vậy gọi tôi = ‘anh’ nhé!

-Hơi ngại lắm ạ! Kêu = giám đốc được rồi!

-Không thích thì thôi! Giờ xử lí cho tôi đồng giấy tờ này, xem qua rồi tóm tắt lại. 2h chiều nay phải có!- Huy đặt 1 xấp hồ sơ dày cộp lên bàn

-Vâng ạ! * thì thầm* ép người quá đáng, đẹp trai mà y như ông cụ non!

-Tôi có thể nghe đấy!- Huy nói

-À tôi không nói gì đâu! Tôi ra ngoài làm việc nhé chúc giám đốc vui vẻ! (tiếng cụng đầu vào tường)! Á!

-Haiz, hậu đậu quá! Không biết giúp gì được không đây?- Huy bật cười- Rất giống...cô ấy!

-Hey em trai!

-Chào! Làm việc tốt chứ anh?- Huy chào lại hần

-Sao làm tốt được khi có ‘của nợ’ này bên cạnh!- Hần nhéo má nó!

-Xi! Đẳng ấy không thích thì đây về đây!- Nó định đứng dậy nhưng bị hấn kéo lại

-Hehe! Xin lỗi mà!- Hấn

-Lấy nhau hơn 1 năm mà cứ như vợ chồng son nhỉ?- Huy cười

-Chỉ còn mình cậu thôi á! 3 tháng nữa Tuấn đám cưới rồi! Mau mau kiếm vợ ọ đi! Kéo lại 1 thân 1 mình buồn lắm!

-Hi hi! Không sao, ở bên m.n là tớ vui rồi!- Huy cười

-Thằng ngốc, mau lấy vợ để anh có cháu bé chứ!- Hấn cốc đầu Huy

-2 người tính đặt tên con là gì đây?- Huy hỏi

-Mới được 2 tháng cũng chưa nghĩ đến chuyện đó! Em cũng suy nghĩ nên đặt tên gì giúp anh đi!- Hấn.

-Thưa giám đốc, trà đây ạ!- Thực Quyên mở cửa vào tươi cười

-Chào cô! Thì ra cô là thư kí của Huy!- Nó nhìn Quyên mỉm cười

-Á chị...chị...là phu nhân của HG à? Em không biết! *nói nhỏ vào tai nó* nãy em nói gì về giám đốc chị đừng méc lại nghe! Chết em!

-2 người gặp nhau rồi à?- Hấn

-À nãy vào toilet em có gặp cô bé này! Rất dễ thương í!- Nó

-Cô ấy hậu đậu giống cậu quá!- Huy

-Tớ thấy hậu đậu mới hợp với người hoàn hảo như cậu! Bù qua sót lại mùi!- Nó trêu

-À ờ thì...- Huy gãi đầu

-Có để ý rồi chứ gì?- Tiến tới đi!- Hấn trêu

-Để em thử!

-OK!- Hấn và nó ra kí hiệu ok!

-Thôi tới giờ đi ăn với 3 đứa kia rồi! Cậu đi không?- Nó hỏi Huy

-Các cậu đi đi! Tớ còn vài việc phải giải quyết trong ngày hôm nay!

-Được rồi! Cố gắng nghe em trai!

-Anh khỏi lo!

-Sao cười hoài thế vợ yêu?- Hấn hỏi nó

-À anh biết không? Em có linh cảm rằng Huy sắp tìm được t.y của đời mình rồi đấy!- Nó

-Thế à? Cầu cho nó tìm được 1 cô dễ thương và hiền lành như vợ của anh!- Hấn ôm nó

-Hi hi! Anh quá khen!

-Giám đốc?- Thực Quyên mở hé cửa lộ mặt vào

-Sao?

-Tôi thấy giám đốc có vẻ mệt mỏi, hãy dùng chút Cacao nóng nhé! Tôi pha ngon lắm!- Quyên đặt ly cacao lên bàn Huy

Huy cầm ly cacao lên nhấp thử, mùi vị rất quen thuộc. Như trước kia nó vẫn hay pha cho cậu mỗi tối.

-Cám ơn cô! À Quyên!- Huy nói với theo

-Gì thế thưa giám đốc!

-Tối nay nếu rảnh, cô đi dùng bữa với tôi chứ?- Huy gãi đầu

-...! Sẵn sàng thưa giám đốc!- Trên miệng Quyên nở ra 1 nụ cười làm Huy cảm thấy phấn chấn hơn!

-7h tôi qua đón cô!

-Vâng!

Đóng cửa phòng Huy lại, Quyên cười 1 mình

-Giám đốc thật dễ thương! Vậy mà m.n lại bảo anh ta khó tính cộc cằn, khó tiếp xúc! Hihi! Tối nay tôi sẽ gọi ngài = ‘anh’! Thưa giám đốc!

Ngoại truyện 2: Hết! ^^

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-thich-em-nho-lun>